

FREDAG, DEN 24. APRIL 2009

FORSÆDE: Martine ROURE

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 9.00)

2. 25. årsberetning fra Kommissionen om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten (2007) (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er betænkning (A6-0245/2009) af Frassoni for Retsudvalget om 25. årsberetning fra Kommissionen om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten (2007) (2008/2337(INI)).

Monica Frassoni, ordfører. – *(IT)* Fru formand, mine damer og herrer! Dette er min tredje betænkning om gennemførelsen af fællesskabsretten, og jeg må sige, at jeg – med al respekt for det store stykke arbejde, som vi har gjort sammen med Kommissionen – ikke mener, at vi kan være særlig tilfredse. Der er grundlæggende tre problemer, som jeg ønsker at nævne, og som jeg har gjort Parlamentet og frem for alt Kommissionen opmærksom på i betænkningen.

Sammenlignet med udgangspunktet kan jeg se en tendens fra Kommissionens side til at være mindre opmærksom på Parlamentets arbejde og spørgsmål, da vi i modsætning til tidligere praksis stort set ikke har modtaget svar på de spørgsmål, som vi har stillet i de sidste to betænkninger. Jeg må sige, at dette er en kilde til en vis frustration, da vi alle er blevet enige om, at spørgsmålet om gennemførelse af fællesskabsretten var et prioriteret område på dagsordenen for "bedre lovgivning".

Vi er stødt på nedenstående problemer. De tre grundlæggende spørgsmål, som vi drøftede med Kommissionen, var åbenhed, ressourcer og procedurernes varighed.

For det første kan vi se, at fremskridtene, for så vidt angår det nye punkt, som vi udviklede sammen, nemlig spørgsmålet om åbenhed, har været begrænsede, og at muligheden for dem, der indleder overtrædelsesprocedurer, eller som anmoder herom, for at finde ud af, hvorfor de er afsluttet, eller hvorfor de er indledt, som følge af nye regler om aktindsigt under alle omstændigheder bliver mindre.

For det andet vil jeg gerne nævne spørgsmålet om fastlæggelsen af prioriteter. Fastlæggelsen af prioriteter, respekt for og gennemførelse af overtrædelsesprocedurer skal naturligvis omfatte beslutninger, der ikke blot er tekniske, men også politiske, og her har vi desværre stadig efter tre eller fire års arbejde med dette punkt et problem med overvågning og gennemsigtighedsmekanismen, ikke kun internt og altså i forhold til Kommissionen, men også eksternt.

Jeg vil gerne give et par eksempler herpå, særlig vedrørende fællesskabsretten på miljøområdet. Vi ved, at det er hovedproblemet i gennemførelsen af den europæiske lovgivning, og alligevel sakker vi agterud, både når det gælder ressourcer, og når det gælder prioriteringen af dette spørgsmål.

Et af de mest interessante spørgsmål, der blev drøftet på en positiv måde med Kommissionen, var spørgsmålet om en reduktion af varigheden af procedurerne gennem en række mekanismer, der var foreslået og til dels aftalt med Kommissionen. Vi har imidlertid også vedrørende dette spørgsmål været fastlåst som følge af en vis tøven, som forhåbentlig kan forhindres fremover.

Et andet spørgsmål, som vi har drøftet indgående med Kommissionen, er projektet EU-Pilot. Der er tale om et projekt, hvor en klage, der indgives til Kommissionen, fremsendes til medlemsstaten, som dermed kan give en form for svar. Den vurdering, som visse medlemsstater har givet især kommissær Tajani af dette pilotprojekt, er relativt utilfredsstillende. Den kendsgerning, at Kommissionen ikke længere skriver direkte til dem, der er blevet beskyldt for en mulig overtrædelse, reducerer i høj grad muligheden for, at en regering, der f.eks. har gjort sig skyldig i denne overtrædelse, kan motiveres til at svare.

Det forholder sig altid sådan. Hvis en afdeling under et italiensk ministerium skriver til en region, vil det helt sikkert være mindre effektivt end en skrivelse, der kommer direkte fra Kommissionen. Det er den type kritik, som projektet EU-Pilot har fået, men desværre har Kommissionen ikke rigtig reageret herpå. Jeg vil gerne

forbeholde mig retten til at vende tilbage i anden del af forhandlingen for at svare på nogle af de bemærkninger, som jeg er sikker på, at næstformand Tajani vil fremsætte.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand! Jeg er til stede her i dag på vegne af kommissionsformand Barroso, der har bedt mig om at beklage, at han ikke kan deltage i denne forhandling om vores årsberetning for 2007 om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten.

Kommissionen er tilfreds med Parlamentets støtte til tilgangen i Kommissionens meddelelse fra 2007 med titlen "Et resultatorienteret Europa – anvendelse af fællesskabsretten".

Barroso-Kommissionen tillægger det stor betydning at gennemføre fællesskabsretten korrekt og har gjort det til en førsteprioritet. Kommissionen har derfor gjort en særlig indsats for at forbedre sine arbejdsmetoder til gavn for borgere og virksomheder, som beskrevet i meddelelsen fra 2007.

Tidligere beslutninger fra Parlamentet har inspireret en stor del af de initiativer, der forelægges i meddelelsen. For det første indførte vi i januar 2008 hyppigere beslutningstagning i overtrædelsesprocedurer med henblik på at fremskynde sagerne. For det andet iværksatte vi i april 2008 projektet EU-Pilot i 15 medlemsstater for at afprøve en ny metode, der skulle forbedre problemløsningen og sikre øget adgang til oplysninger. For det tredje var hovedformålet med initiativet, som ligger tæt op ad Parlamentets interesser, at sikre, at borgeres og virksomheders interesser varetages på en bedre måde, når det gælder spørgsmål og problemer, der identificeres i forbindelse med gennemførelsen af fællesskabsretten, herunder overtrædelser heraf. For det fjerde vil Kommissionen ikke desto mindre fortsat træffe afgørelse om at indlede overtrædelsesprocedurer i tilfælde af overtrædelser som led i projektet EU-Pilot, navnlig gennem overtrædelsesprocedurer. For det femte skrev kommissionsformand Barroso i december 2008 til formanden for Parlamentets Retsudvalg, hr. Gargani, med oplysninger om pilotprojektets resultater. I denne skrivelse bekræftede han også, at Kommissionen havde til hensigt at sende en detaljeret rapport om projektets første år til Parlamentet, og det indledende arbejde hermed er indledt.

Som opfølgning på sin meddelelse har Kommissionen også vedtaget en årsberetning, der er mere politisk orienteret, og som, samtidig med at den fremhæver det arbejde, der er gjort i det seneste år, også søger at fastlægge prioriteter for gennemførelsen af fællesskabsretten og et program til gennemførelse af disse prioriteter i praksis.

Beretningen er et vigtigt og strategisk budskab fra Kommissionens side om et nøgleaspekt i "bedre lovgivning"-programmet. Et af formålene med dette initiativ er at stille bedre information til rådighed for Parlamentet med henblik på at skabe bedre rammer for de efterfølgende interinstitutionelle drøftelser.

Parlamentet har støttet fastlæggelsen af prioriteterne i årsberetningen for 2008, navnlig prioriteterne for grundlæggende rettigheder og livskvalitet. For første gang har Kommissionen brugt sin årsberetning til at fastlægge mere specifikke prioriteter for de forskellige områder. Vores mål er fortsat i højere grad at fokusere på tiltag, der skaber mere effektive resultater i alle borgeres og virksomheders interesse.

De foranstaltninger, der er truffet, for så vidt angår sidste års prioriteter, og de fremskridt, der er gjort, vil fremgå af årsberetningen for i år samt af de nye prioriteter for 2009-2010.

Jeg er meget interesseret i at høre bidragene fra de forskellige medlemmer, og jeg vil give fru Frassoni nogle svar sidst i forhandlingen.

Diana Wallis, ordfører for udtalelsen fra Udvalget for Andragender. – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne lykønske Monica Frassoni med betænkningen. Jeg tror, at både hun og jeg i en periode på to eller tre år har nydt at arbejde sammen med denne betænkning på vegne af Parlamentet. Jeg har nydt samarbejdet, men jeg er ikke tilfreds med, at vi hvert år ender med at gentage os selv og få en fornemmelse af at gå i ring.

Det burde være temmelig enkelt, da det handler om, at vores borgere skal kunne se, hvad europæisk lovgivning er, og de skal, når der opstår et problem, kunne se, hvordan overtrædelsesproceduren fungerer, og i sidste ende se resultatet heraf. Som det ser ud nu, lader det imidlertid til, at vi hele tiden er nødt til at blive ved med at forsøge at opfinde nye mekanismer til at håndtere en proces, der allerede findes, men som hverken er indlysende eller gennemsigtig.

Vi har gjort visse fremskridt i den forstand, at Kommissionen nu har taget fat i begyndelsen af processen, nemlig at gøre EU-lovgivningen forståelig, og jeg er glad for, at vi nu med en vis grad af konsekvens ser de såkaldte resuméer til borgerne som indledning til retsakter, så vi alle – og de borgere, som vi repræsenterer – kan se, i hvilken retning vi bør gå, og hvad loven skal opnå.

For så vidt angår håndhævelsesprocessen, lader vi imidlertid stadig til at være i en position, hvor beslutningen om at håndhæve eller ikke at håndhæve en afgørelse og årsagerne hertil er mindre end indlysende, og borgerne er ofte i tvivl. Vi har for nylig modtaget en skrivelse fra en borger, som havde søgt at få en retsakt håndhævet, og som nu – til trods for tidligere at have været proeuropæisk – er så træt af hele det europæiske system, at den pågældende nu støtter et antieuropæisk parti.

Pointen er, at vi, hvis det ikke lykkes for os, skader hele fællesskabslovgivningens og alle vores institutioners omdømme. Så alvorligt er det. Som medlemmer tilbringer vi alle de sidste dage af vores mandatperiode med at gå fra trilog til trilog, fra førstebehandling til førstebehandling, og diskutere ordlyden, indholdet i sætninger i lovgivningen. Det er alt sammen meget fint. Men hvis denne lovgivning i sidste ende ikke håndhæves på den måde, som vores borgere forventer, må vi spørge os selv, hvad det egentlig nytter.

Som institutioner har vi alle et ansvar for kontrollen med gennemførelsen af fællesskabsretten. Kommissionen har hovedansvaret, og jeg ville på en måde ønske, at vi ikke behøvede at drøfte dette på samme måde hvert eneste år.

Tadeusz Zwiefka, for PPE-DE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Et af de vigtigste principper i EU er, at medlemsstaterne accepterer pligten til at gennemføre fællesskabsretten i den nationale lovgivning. Dette princip er grundlæggende for integrationsprocessen. Der er uden tvivl behov for løbende, aktivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at sikre hurtige og effektive svar på tvivlsspørgsmål, der rejses af borgerne, og for at kritisere og rette op på overtrædelser af fællesskabsretten. Jeg bifalder Kommissionens erklæring om tættere samarbejde med Parlamentet inden for rapportering og gennemførelse af fællesskabsretten.

De nationale domstole spiller en afgørende rolle i gennemførelsen af fællesskabsretten, og jeg støtter derfor fuldt ud Kommissionens indsats for at fastlægge supplerende kurser for dommere, aktører inden for retsvæsenet og tjenestemænd i medlemsstaterne. Den reelle gennemførelse af fællesskabsretten er imidlertid stadig forbundet med store udfordringer, herunder udbredte forsinkelser i gennemførelsen af direktiverne i national lovgivning.

En af de vigtigste mekanismer, der giver os mulighed for at se, hvordan den europæiske lovgivning reelt gennemføres, er systemet med anmodninger om præjudiciel afgørelse, hvis formål er at give de nationale domstole mulighed for at sikre ensartet fortolkning og gennemførelse af den europæiske lovgivning i samtlige medlemsstater.

Et grundlæggende problem i proceduren for anmodning om præjudiciel afgørelse er den tid, det tager at modtage et svar fra Domstolen, som desværre stadig er på omkring 20 måneder. Årsagen hertil er altid den samme, nemlig at sagsakterne skal oversættes til alle EU-sprog. Det tager ca. ni måneder. Oversættelserne er naturligvis meget vigtige, fordi de sikrer adgang til de seneste og vigtigste europæiske domme og øger tilliden til det europæiske retssystem. Succes eller fiasko i den reelle gennemførelse af fællesskabsretten bestemmes imidlertid i sidste ende af, hvilken institutionel model, der vurderes egnet. Det er ikke alt at have viden og midler. Der er også behov for vilje til at handle.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, for PSE-Gruppen. – (PL) Fru formand! Ligesom i tidligere år har Kommissionen ikke svaret på de spørgsmål, der blev rejst i sidste års beslutning om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten, som jeg var forslagsstiller til. I denne henseende er der tre grundlæggende spørgsmål, hvor manglen på forbedringer fortsat giver anledning til bekymring, nemlig åbenhed, ressourcer og procedurernes varighed.

Blandt de nye overtrædelsessager fra 2007 vedrørte 1 196 manglende indberetning af nationale foranstaltninger til gennemførelse af fællesskabsdirektiver. Det er uacceptabelt, at Kommissionen vil give sig selv en frist på 12 måneder til at behandle disse simple sager, der ud over behovet for øjeblikkelige aktioner ikke kræver nogen form for undersøgelse eller vurdering. Projektet EU-Pilot, der blev iværksat for et år siden i 15 medlemsstater for at afprøve de nye metoder til besvarelse af klager, kan udvides til andre medlemsstater, men manglen på oplysninger om evalueringen af projektet forhindrer desværre Parlamentet i at kommentere dette spørgsmål.

Jeg beklager at måtte meddele, at der ikke er opnået væsentlige fremskridt i denne valgperiode, for så vidt angår den rolle, som Parlamentet skal spille i kontrollen af gennemførelsen af fællesskabsretten. I den forbindelse bør der opfordres til omgående gennemførelse af de reformforslag, som arbejdsgruppen om reform har stillet, og som vil forbedre Parlamentets evne til at kontrollere gennemførelsen af fællesskabsretten i medlemsstaterne.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Fru formand! Jeg er for en gangs skyld glad for, at jeg er på vej ud af Parlamentet, og for, at hr. Tajani er kommet, da han har den fordel, at han har været medlem af Parlamentet. Jeg ved, at hr. Tajani som tidligere medlem af Parlamentet har oplevet den frustration, som vi har, for så vidt angår gennemførelsen af fællesskabsretten.

I Parlamentet har vi ganske rigtigt en tendens til at stille Kommissionen til ansvar, men jeg mener, at vi giver Kommissionen en umulig opgave, da al fællesskabslovgivning og gennemførelsen af fællesskabsretten er baseret på indirekte anvendelse.

Med andre ord har Kommissionen kun nogle få tjenestemænd i det centrale hovedkvarter, hvor den modtager visse klager og har mulighed for en vis grad af handling, men i øjeblikket er der tendens til at begrænse budgetbeføjelserne, og Kommissionen vil derfor ikke kunne gøre noget.

Al fællesskabslovgivning og al gennemførelse af fællesskabsretten er baseret på foranstaltninger truffet af de nationale myndigheder, nemlig parlamenter, domstole og tjenestemænd i medlemsstaterne.

I denne henseende mener jeg ikke, at vi kan stille for store krav til Kommissionen. Det, vi bør gøre, er at hjælpe Kommissionen, og jeg mener, at Monica Frassonis betænkning indeholder flere elementer, der kan være nyttige, når det gælder den reelle gennemførelse af fællesskabsretten. Jeg henviser til punkterne om forbindelsen mellem direktiver og nationale gennemførelsesforanstaltninger, samarbejde mellem de nationale parlamenter og de nationale domstoles rolle.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg spekulerer på, om kommissær Tajani er enig i, at den største hindring for den korrekte overholdelse af fællesskabsretten rent faktisk er medlemsstaternes regeringer.

Jeg vil blot give et enkelt eksempel. For ca. 20 år siden blev vi enige om at indføre de fire friheder i hele EU. I min valgkreds er der mange borgere af italiensk oprindelse. En af dem underviser og taler naturligvis flydende italiensk. Han vendte tilbage til sin familie i Italien, men måtte ikke undervise i sin families hjemland, da han havde taget sin uddannelse i England. Det kan da ikke være rigtigt, men vi kan ikke gøre noget ved det, fordi de italienske myndigheder – af uvisse årsager – siger, at denne ret er forbeholdt italienske statsborgere.

Den britiske regerings adfærd i lufthavne ser for mig ud til at være i åbenlys strid med de fleste europæiske aftaler. Kan Kommissionen gøre noget – måske fremsætte en anmodning på det næste topmøde over for de nationale regeringer om at udvise en smule europæisk solidaritet?

David Hammerstein (Verts/ALE). – (ES) Fru formand! Igennem de sidste fem år har jeg som medlem af Udvalget for Andragender behandlet flere hundrede andragender, klager og spørgsmål om miljøet, og jeg har set den meget begrænsede samarbejdsvilje fra de nationale myndigheders side. Man kunne endda påstå, at der i visse medlemsstater ligefrem er tale om et begyndende oprør over for gennemførelsen af habitatdirektivet og andre miljødirektiver.

Vi kan se, hvor utilstrækkelige Kommissionens tjenestegrene er. De har hverken tilstrækkelige ressourcer eller den politiske vilje til at sikre, at fællesskabsretten gennemføres, i selv de mest indlysende tilfælde. Alt dette er foregået i så mange år, at vi i størstedelen af tilfældene, når overtrædelsesprocedurerne når Domstolen, er nået til sidste udkald, og lovgivningen opnår således intet i miljøsituationer, hvor der er sket uoprettelig skade.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Fru formand, mine damer og herrer! De beslutningsforslag, som vi drøfter i dag, tillægger borgernes, og mere specifikt klagerne interesser særlig betydning i forbindelse med klager om gennemførelsen af fællesskabsretten.

Med forbehold for sine forpligtelser, for så vidt angår fortrolighed, arbejder Kommissionen på at blive mere åben og offentliggøre flere oplysninger i sin årsberetning på Europa-webstedet og i sin brevveksling.

Kommission er i færd med at udvikle en fælles EU-portal, der skal hjælpe borgerne. Den ser på, hvordan den bedst kan præsentere nyttige oplysninger for borgerne og lede dem hen imod de oplysninger, der har interesse for dem.

Kommissionen er i færd med at afslutte sit arbejde med at fortolke princippet om statens ansvar for overtrædelse af fællesskabsretten, som kan hjælpe borgerne med at opnå erstatning hos de nationale domstole.

For så vidt angår klager, bekræfter Kommissionen den betydning, som den tillægger formaliteter, effektiv behandling af klager og information af klagere om status for deres klage. Den bekræfter endvidere sit ønske om at finde løsninger så hurtigt som muligt.

Endelig vil jeg gerne, som fru Wallis og hr. Medina Ortega med rette har gjort, fremhæve de nationale domstoles betydning i gennemførelsen af fællesskabsretten. Kommissionen samarbejder i flere sammenhænge med nationale dommere med henblik på, som hr. Zwiefka sagde, at øge deres bevidsthed om forskellige aspekter af fællesskabsretten og sikre, at de har de redskaber, som de har behov for, for at få adgang til relevante oplysninger.

Den nye EU-Pilot-metode er ikke et yderligere trin i proceduren. Den gør det muligt hurtigt at undersøge, om der kan findes en løsning direkte og hurtigt med de berørte parter i en medlemsstat. Metoden blev udviklet på basis af Kommissionens praksis igennem årene, hvortil man tilføjede større engagement fra Kommissionens og medlemsstaternes side, for så vidt angår etablering af kontakter og formidling af resultaterne til parterne.

Der rejses mange specifikke spørgsmål i den betænkning, der drøftes i dag. Kommissionen vil afgive forklaringer om de aspekter, som jeg ikke kan besvare i dag, i sit svar på beslutningen.

Når nu det er sagt, kan jeg, for så vidt angår infrastruktur, der også er en del af min portefølje, kun bifalde Parlamentets opfordring til at sikre, at overtrædelsesprocedurerne behandles og om nødvendigt lukkes, da de forhindrer medlemsstaterne i at investere i infrastruktur, der kan påvirke gennemførelsen af den europæiske økonomiske genopretningsplan.

Vi sætter pris på den fælles interesse, som Parlamentet og Kommissionen udviser, for relevant og korrekt gennemførelse af fællesskabsretten i borgernes og virksomhedernes interesse.

Vi bekræfter vores fælles vurdering af dette afgørende aspekt af "bedre lovgivning"-programmet.

Monica Frassoni, ordfører. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke formanden. Det er meget interessant, at kommissæren ud fra hele beslutningen har valgt det punkt, som jeg som ordfører er mindst tilfreds med, men jeg bifalder ikke desto mindre alle de ting, han har sagt, og de forpligtelser, som han har indgået på vegne af Kommissionen.

Jeg vil også benytte lejligheden til at påpege et par problemer, som jeg håber, at Kommissionen vil håndtere. Det første er den gradvise reduktion af generaldirektoraternes uafhængighed, som skyldes den kombinerede virkning af en Juridisk Tjeneste, der i stadig mindre grad er tilbøjelig til at gå til Domstolen, og et Generalsekretariat, der i stadig mindre grad tilskynder medlemsstaterne hertil. Jeg kan desværre give mange eksempler herpå.

Der er også et reelt problem med ineffektiv kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten som følge af manglen på ressourcer. Der er indgivet 1 500 klager i forbindelse med et direktiv, som vi har undersøgt indgående, nemlig direktiv 2004/38/EF. Det drejer sig om direktivet om borgernes frie bevægelighed, og der er indgivet 1 500 klager fra borgere, men der er kun indledt 19 overtrædelsesprocedurer.

For så vidt angår pilotprojektet, har jeg allerede talt om problemet med mindre incitament og den kendsgerning, at fristerne ikke altid kan fremskyndes. Det er klart, at når spørgsmål behandles som led i pilotprojektet – såsom forurening, der allerede er konstateret, og regler om jagt, der helt åbenlyst er i strid med fællesskabsbestemmelserne – kan det ikke påstås, at medlemsstaterne træffer foranstaltninger, da det kun bidrager til at forsinke procedurerne yderligere.

Endelig er der et problem, som jeg opfatter som bekymrende, og som er relativt nyt. Det drejer sig om den kombinerede virkning af den ekstremt formelle karakter af Kommissionens svar – et problem, der kun bliver værre – og beslutningernes stadig mere tilfældige karakter. For nylig blev en overtrædelsesprocedure lukket af politiske hensyn – jeg henviser her til MoSE-projektet. Det er klart, at det kan blive kompliceret, når begrebet politiske hensyn blandes ind i en overvågningsproces, der frem for alt bør være en retlig proces.

Endelig står vi i vores egen institution, Parlamentet, over for et meget alvorligt problem, da de reformer, som vi skal i gang med at drøfte og stemme om i maj, omfatter forslag, der i væsentligt omfang reducerer de beføjelser, som Udvalget for Andragender har. Det ville være en meget alvorlig fejl, da en reduktion af andragendernes indvirkning ville reducere borgernes og klagernes magt og skade håndteringen af overtrædelserne af Fællesskabsretten.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

3. Grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet – Virksomhed som udsteder af elektroniske penge (forhandling)

Formanden. - Næste punkt er forhandlingen under ét om:

- betænkning (A6-0053/2009) af Starkevičiūtė for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet (KOM(2008)0640 – C6-0352/2008 – 2008/0194(COD)), og

- betænkning (A6-0056/2009) af Purvis for Økonomi- og Valutaudvalget om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge, om tilsyn med en sådan virksomhed og om ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (KOM(2008)0627 – C6-0350/2008 – 2008/0190(COD)).

Margarita Starkevičiūtė, ordfører. – (LT) Fru formand! I dag i en tid, hvor EU's økonomi står over for en recession, er det meget vigtigt at stimulere den økonomiske vækst. En af kilderne til EU's økonomiske vækst er udvidelsen af det indre marked, der stadig er meget fragmenteret, særlig inden for finansielle tjenesteydelser. Det stillede forslag bør bidrage til at løse problemet og etablere et fælles europæisk betalingsområde. På engelsk hedder det Single Euro Payments Area (det fælles eurobetalingsområde).

Dokumentet har allerede en vis historie. Så snart euroen blev indført, og valutakurserne blev afskaffet i landene i euroområdet, blev det klart, at priserne for grænseoverskridende betalinger stadig var forskellige fra priserne for lokale betalinger. Derfor blev Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2560/2001 om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet vedtaget og trådte i kraft ved udgangen af 2001. Ifølge forordningen gælder princippet om lige store gebyrer for tilsvarende lokale, nationale og grænseoverskridende betalinger, og dette princip blev styrket. Formålet var at reducere priserne for forbrugerne og sikre større konkurrence på markedet for betalingstjenester.

Gennemførelsen af denne forordning reducerede betalingsgebyrerne. Eksempelvis kostede en grænseoverskridende overførsel af 100 EUR før gennemsnitligt 24 EUR i EU, hvor den nu koster 2,5 EUR. På den anden side afslørede dokumentet visse mangler. Derfor blev det besluttet, at det skulle revideres.

Det dokument, som vi er blevet forelagt, er en forbedret version af forordning nr. 2560/2001. Hvad er nyt i dokumentet? For det første er princippet om ensartede gebyrer for grænseoverskridende og tilsvarende indenlandske betalinger blevet udvidet til at omfatte direkte debiteringer. Dette var ikke tilfældet før. Da det fælles eurobetalingsområde (SEPA) var oprettet, og direktivet om betalingstjenester var vedtaget, ændrede betalingsklimaet i Europa sig, og det er derfor vigtigt, at det fra november 2009 vil være muligt at bruge den populære elektroniske betalingsmetode direkte debitering grænseoverskridende. Med henblik på at bidrage til at etablere denne fælles model for direkte debitering bør den midlertidige standardsats for MIF ifølge forordningen i mangel af en bilateral aftale mellem udbyderen af betalingstjenester for betaleren og betalingsmodtageren fastsættes til 0,08 EUR i en overgangsperiode indtil 2012.

Dokumentet beskriver også metoder til at sikre bedre forbrugerrettigheder og fjerne hindringer for erhvervslivet. Det foreslås, at medlemsstaterne udnævner kompetente myndigheder til overvågning af gennemførelsen af forordningen, og disse myndigheder bør samarbejde aktivt på tværs af grænserne, således at der er færre hindringer for erhvervslivet. De kan endvidere fastlægge retningslinjer for vurdering af procedurer til sikring af respekt for princippet.

En anden nyhed i forbindelse med revideringen af dokumentet er forslaget om gradvist at udfase visse medlemsstaters bankers indberetningsforpligtelser, for så vidt angår betalingsbalancestatistikker, og fastlægge alternative dataindsamlingsmetoder.

Jeg beklager meget, at der ikke kunne indgås en aftale med Rådet på dette punkt, og revisionsprocedurerne for betalingsbalancer og gennemførelsesprocedurerne er endnu ikke blevet fastlagt. Parlamentet og Kommissionen har erklæret, at der vil blive fastlagt en streng frist.

John Purvis, ordfører. – (EN) Fru formand! Direktivet er en reaktion på den stigende betydning af elektronisk handel og elektroniske penge og behovet for klare lovgivningsmæssige rammer. Det sigter mod at fremme anvendelsen af elektroniske penge til onlinebetalingskonti, forudbetalte mobiltelefonkonti, "tank-op-rejsekort" og vouchers til gaver.

Elektroniske penge er ikke forskellige fra andre typer penge, i det omfang de repræsenterer en pengeværdi og fungerer som betalingsmiddel. I modsætning til kontobaserede betalingsmidler såsom kredit- og debetkort fungerer elektroniske penge dog som et forudbetalt ihændeinstrument. Før dækkede det betalinger – sædvanligvis af relativt små beløb – til andre end brugeren, hvorved det var forskelligt fra forudbetalte kort med kun et formål såsom telefonkort. Der er ikke behov for en bankkonto for at anvende elektroniske penge, så det er især relevant for de personer i samfundet, der ikke har eller ikke må have bankkonti.

Benjamin Cohen erklærede for otte år siden i sin artikel "Electronic Money: New Day or False Dawn?", at de elektroniske penges tidsalder snart ville være over os. Denne forudsigelse var imidlertid både overoptimistisk og forhastet – i hvert fald for Europa. Elektroniske penge er i Europa langt fra at levere de fordele, som det var forventet, da det første direktiv om elektroniske penge blev vedtaget i 2001.

Det skyldtes sandsynligvis det oprindeligt høje kapitalkrav og andre overforsigtige restriktioner. Antallet af udstedere af elektroniske penge varierer voldsomt fra medlemsstat til medlemsstat. Den Tjekkiske Republik har f.eks. over 40 udstedere af elektroniske penge, mens Frankrig og Tyskland sammenlagt har 12. To tyske udstedere af elektroniske penge blev faktisk tvunget til at flytte til Det Forenede Kongerige som følge af væsentlige forskelle i lovgivningen, selv under dette direktiv. I august 2007 – for to år siden – var beløbet for udestående elektroniske penge kun på 1 mia. EUR til sammenligning med de 600 mia. EUR i kontanter, der var i omløb.

Elektroniske penge er således et godt stykke fra at blive et seriøst alternativ til kontanter. Det er dog betydelig vækst på området til trods for restriktionerne, og det nye direktiv bør give mulighed for nye, innovative og sikre elektroniske pengetjenester, sikre markedsadgang for nye aktører og fremme reel og effektiv konkurrence mellem markedsdeltagerne. Nye og mindre operatører vil få mulighed for at komme ind på markedet, da det oprindelige kapitalkrav vil blive reduceret fra 1 mio. EUR til 350 000 EUR. Økonomi- og Valutaudvalget ville have foretrukket et mindre beløb.

Udstedere kan udvide de steder, hvor de elektroniske betalinger kan foregå, f.eks. vil en kunde, der betaler for en metrobillet med elektroniske penge, også kunne købe en kop kaffe, en avis eller en buket blomster i kiosken på stationen, hvilket allerede er tilfældet i f.eks. Hongkong – med stor succes.

Vi er blevet hastet igennem lovgivningsprocessen for at opnå en aftale ved førstebehandlingen med henblik på at få dette dokument vedtaget inden valget til Europa-Parlamentet. Jeg vil gerne takke Ivo og Melanie fra Økonomi- og Valutaudvalgets personale, de socialdemokratiske og liberale skyggeordførere, hr. Pittella og fru Raeva, Kommissionens tjenestegrene og det tjekkiske formandskab, navnlig Tomáš Trnka og hans hold, for deres meget positive samarbejde. Ingen af os opnåede alt, hvad vi kunne have ønsket, men jeg mener, at vi har taget et væsentligt skridt fremad, og jeg vil meget gerne have Parlamentets støtte til forslaget.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! For det første vil jeg gerne give udtryk for Kommissionens påskønnelse af den hastighed, hvormed Parlamentet har behandlet disse to emner, der er så vigtige, og i den forbindelse vil jeg gerne takke både ordførerne og fru Berès, som er formand for Økonomi- og Valutaudvalget, for i væsentlig grad at have bidraget til den hastighed, hvormed arbejdet blev udført.

Der er nu kun nogle måneder til den endelige frist for medlemsstaternes gennemførelse af direktivet om betalingstjenester. Disse to foranstaltninger og den bemærkelsesværdige indsats fra betalingsindustriens side for at udvikle SEPA-produkter er et afgørende og rettidigt skridt mod fuldendelsen af det indre marked for betalinger. Disse tiltag og direktivet vil fuldende det retsgrundlag, der er afgørende for at sikre klarhed, sikkerhed og stabilitet på markedet. De forhandlinger, der er blevet gennemført i de seneste uger, har gjort det muligt at opnå en hurtig aftale vedrørende de to spørgsmål.

For så vidt angår den reviderede forordning om grænseoverskridende betalinger, er jeg glad for at kunne meddele, at Kommissionen støtter ændringsforslagene, der er et resultat af et kompromis. Kommissionen er navnlig tilfreds med inddragelsen af dens oprindelige forslag om artikler, der regulerer det multilaterale interbankgebyr for direkte debiteringer. Markedet ønskede disse bestemmelser, og vi mener, at de er afgørende for de europæiske bankers snarlige lancering af direkte debiteringer under SEPA.

Disse bestemmelser giver betalingsindustrien tre år til at fremlægge en langsigtet kommerciel model for automatiserede debiteringer, der overholder konkurrencereglerne. Med henblik på at opnå et kompromis er Kommissionen villig til at erstatte den uforbeholdne fjernelse af disse forpligtelser med en revisionsklausul som foreslået af Parlamentet og Rådet.

For så vidt angår det reviderede direktiv om elektroniske penge, er dette en særlig ambitiøs retsakt, der giver en tiltrængt ny mulighed for at etablere et marked for elektroniske penge, der reelt fungerer. Direktivet sigter mod at give markedet klare og afbalancerede retlige og tilsynsmæssige rammer, idet unødvendige, uforholdsmæssige eller overdrevne barrierer mod markedsadgang fjernes, og det bliver mere attraktivt at drive virksomhed som udsteder af elektroniske penge.

Det nye direktiv bør fremme reel og effektiv konkurrence mellem alle markedsdeltagere og samtidig sikre lige vilkår for alle betalingstjenesteudbydere og et højt forbrugerbeskyttelsesniveau. Det kompromis, der er indgået, sikrer en god balance og beskytter vores oprindelige målsætninger fuldt ud og giver samtidig et passende svar på de berettigede bekymringer, der er givet udtryk for under beslutningsprocessen. Vi støtter derfor forslaget fuldt ud.

Aloyzas Sakalas, *ordfører for udtalelsen fra Retsudvalget*. – (EN) Fru formand! Retsudvalget støtter forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet.

Målet med Kommissionens initiativ er for det første at erstatte den eksisterende forordning med henblik på at tilpasse den til markedsudviklingerne, for det andet at gøre fremskridt inden for beskyttelsen af forbrugerrettigheder og sikre hensigtsmæssige juridiske rammer for udviklingen af et moderne og effektivt betalingssystem i EU og for det tredje at opnå et indre marked for betalinger i euro.

Retsudvalget blev udpeget til at udarbejde en udtalelse til det korresponderende udvalg, Økonomi- og Valutaudvalget. I udtalelsen blev det foreslået, at medlemsstaterne skal kunne udpege eksisterende institutioner til at fungere som kompetente myndigheder og kunne anvende eller udvide eksisterende procedurer vedrørende grænseoverskridende betalinger. Det er vigtigt at anvende og forbedre allerede eksisterende foranstaltninger og organer til bilæggelse af tvister med henblik på effektiv behandling af klager og tvister vedrørende forslaget.

Det er vigtigt at påpege, at proportionalitetsprincippet og subsidiaritetsprincippet og især det udvidede princip om ensartede gebyrer for grænseoverskridende og tilsvarende betalinger skal være i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 95, stk. 1. Grænseoverskridende betalinger i euro kræver en fællesskabstilgang, da de gældende regler og principper skal være de samme i samtlige medlemsstater for at opnå retlig sikkerhed og lige konkurrencevilkår for alle europæiske aktører på betalingsmarkedet.

José Manuel García-Margallo y Marfil, *for PPE-DE-Gruppen*. – (ES) Fru formand! Jeg vil blot kommentere forordningen om grænseoverskridende betalinger og fru Starkevičiūtės betænkning.

Forordningen opfylder, som fru Starkevičiūtė har forklaret på en meget fornuftig måde, de behov, der er opstået som følge af indførelsen af euroen, og fastlægger et relativt klar princip, nemlig at gebyrer skal være de samme for indenlandske betalinger som for grænseoverskridende betalinger. Det er en indlysende regel i et indre marked, men en regel, der langt fra blev overholdt inden denne forordning.

Forordningen er således blevet en affyringsrampe for det fælles eurobetalingsområde, som ordføreren også henviste til, og jeg har derfor et par supplerende bemærkninger.

Forordningen er blevet umoderne med tiden, og det har været nødvendigt at ændre den med henblik på at tilpasse den til ændringerne på de finansielle markeder og til direktivet om betalingstjenester.

Kommissionen fastsatte tre målsætninger for revisionen, nemlig for det første at inddrage direkte debiteringer i forordningens anvendelsesområde, for det andet at fastlægge procedurer for udenretslig bilæggelse af tvister i forbindelse med gennemførelsen af forordningen og for det tredje at lempe indberetningsforpligtelserne, for så vidt angår betalingsbalancestatistikker.

Europa-Parlamentet har overordnet set været enig i denne tilgang, men har foretaget tre væsentlige ændringer, nemlig en præcisering af de retlige definitioner, der er fastlagt i forordningen, en advarsel eller påmindelse til medlemsstaterne om, at de skal overholde forordningen mere effektivt, end de har gjort hidtil, og en opfordring til omfattende samarbejde mellem medlemsstaterne.

Min bekymring gik på indberetningsforpligtelserne, for så vidt angår betalingsbalancestatistikker, og dette problem blev løst gennem en aftale mellem de enkelte institutioner. Jeg kan derfor sige, at jeg er fuldt ud tilfreds med resultatet.

Pervenche Berès, *for PSE-Gruppen*. – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne tale om hr. Purvis' betænkning om elektroniske penge.

For det første mener jeg, at hvis vi overvejer årsagerne til, at elektroniske penge er mindre udbredte her end i Hongkong, skyldes det utvivlsomt, at europæiske borgere er blevet vant til at anvende deres bankkort på en nemmere måde.

Parlamentet har haft to overvejelser i forbindelse med udarbejdelsen af denne retsakt. For det første ønsker vi ikke på et tidspunkt, hvor tilsyn er et begreb, der er på alles læber, at afregulere tilsynet med udstedere af elektroniske penge udelukkende som følge af sidstnævntes lobbyvirksomhed. Dette er årsagen til, at Parlamentet først og fremmest har insisteret på, at disse institutioner, der udsteder elektroniske penge og forvalter elektroniske penge, skal underkastes reelt tilsyn, og jeg mener, at vi har opnået en række garantier på dette område. Det er jeg glad for.

For det andet var vi opsatte på at tage borgernes interesser i betragtning som brugere af elektroniske penge, især når de ønsker at bringe deres kontrakter til ophør, således at de ikke oplever, at udstederne af elektroniske penge pålægger dem restriktioner og gebyrer, som vi ville have opfattet som overdrevne.

Det er i denne ånd, at vi har støttet forslaget, i håb om, at det ville gøre vores medborgeres liv nemmere gennem anvendelsen af elektroniske penge, men at det ikke ville forårsage overdrevne foranstaltninger, særlig for så vidt angår tilsynsmekanismer.

Mariela Velichkova Baeva, for ALDE-Gruppen. – (BG) Fru formand! Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet, der skal erstatte den gældende forordning, er forbundet med etableringen af et integreret europæisk betalingsmarked. Forslaget sigter endvidere mod at øge beskyttelsen af forbrugernes interesser og rettigheder og lette byrden, for så vidt angår indberetning af statistikker.

Artikel 5 om betalingsbalanceindberetninger og artikel 12 om revisionsklausulen er genstand for et kompromis, som vores ordfører, Margarita Starkevičiūtė, arbejder for, og som støttes af Bulgarien. Kompromiset giver mulighed for en rettidig, passende vurdering.

Den nuværende globale finanskriser sætter fokus på behovet for relevante statistiske data. Bulgarien ønsker at fjerne forpligtelsen for udbydere af betalingstjenester til at foretage afregningsbaserede betalingsbalanceindberetninger under en tærskel på 50 000 EUR.

Bulgarien støtter fjernelsen af artikel 5, stk. 2, da de forbehold, der er givet udtryk for, at sket i forbindelse med det potentielle tab af information og en forværring af kvaliteten af betalingsbalancestatistikker samt i forbindelse med behovet for en teknisk periode til gennemførelse af overgangen til et system med direkte indberetning.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne endnu engang give udtryk for min påskønnelse af den måde, hvorpå Parlamentet har håndteret disse to emner. Det betyder, at den nye forordning om grænseoverskridende betalinger vil træde i kraft som planlagt den 1. november 2009, og markedet for elektroniske penge vil således få en ny chance for at opnå vækst.

Samtidig med direktivet om betalinger gør disse to europæiske retsakter det muligt at skabe moderne, omfattende retlige rammer for fællesskabsmarkedet for betalinger og vil bane vejen for, at den europæiske betalingsindustri kan færdigudvikle SEPA-projektet. Dette projekt vil give de europæiske forbrugere og virksomheder et fuldt ud integreret betalingsmarked, der er effektivt, for så vidt angår gebyrer, og som er af højeste kvalitet.

Kommissionen takker derfor – og det samme gør jeg med stor glæde – Parlamentet for dette seneste tegn på dets engagement i SEPA.

Nils Lundgren, for IND/DEM-Gruppen. – (SV) Fru formand! Elektroniske penge, der kan anvendes på tværs af grænserne, repræsenterer et stort fremskridt. Det er vigtigt for EU at forbedre det indre marked på denne måde ved at fremme anvendelsen heraf. Jeg vil imidlertid benytte lejligheden til at minde om, hvad det er, vi reelt taler om.

Da vi indførte euroen i en lang række europæiske lande, skete det på grundlag af analyser af fordelene ved en monetær union. Fordelen er, at vi reducerer udgifterne til veksling af penge samt andre transaktionsudgifter. Vi reducerer informationsomkostningerne ved at have en fælles valuta. Den pris, vi betaler for det, er mere ustabile økonomier. Det er sværere for os at opretholde en ensartet og høj beskæftigelse og stabile statslige finanser. Vi ser det lige nu i lande som Irland, Spanien, Italien og Grækenland.

Det skal således bemærkes, at ofrene bør vejes op imod de fordele, der opnås i form af lavere transaktionsgebyrer som følge af en fælles valuta, men fordelene mindskes hele tiden, præcis fordi fremskridtene i betalingssystemet er så hurtige. Inden for kort tid vil vi stå i en situation, hvor vi har et så effektivt betalingssystem, at udgifterne er blevet minimale. På det tidspunkt vil vi have en fælles valuta, der egentlig kun sikrer os ustabilitet i den europæiske økonomi. Jeg har sagt det før, og nu er det tydeligt, at det er i gang med at ske. Jeg opfordrer Parlamentet til at overveje dette spørgsmål.

Margarita Starkevičiūtė, ordfører. – (LT) Fru formand! Den tekst, som vi er blevet forelagt, er et kompromis, der er indgået gennem komplekse forhandlinger mellem Rådet, Kommissionen og Parlamentet.

Der er imidlertid tale om et positivt resultat, og jeg vil gerne takke Rådets repræsentant hr. Trinka og Kommissionens repræsentant for deres samarbejde. Jeg vil endvidere takke personalet i Økonomi- og Valutaudvalget, der har bidraget til at udarbejde dokumentet. Det vil besvare de spørgsmål, der blev rejst af hr. Lundgren, dvs. at det vil bidrage til at styrke hele euroområdet, eftersom procedurerne for eurotransaktioner vil blive styrket. Som repræsentant for et land, der ikke er medlem af euroområdet, er jeg glad for, at forordningen, hvis lande, der ikke er i euroområdet, ønsker det, også kan finde anvendelse på betalinger i national valuta, hvilket for Litauens vedkommende vil sige litas.

På nuværende tidspunkt er der stadig forskelle, for så vidt angår vores landes gebyrer for grænseoverskridende betalinger og gebyrer for indenlandske betalinger i den nationale valuta. Det skyldes delvist den kendsgerning, at vi ikke er medlem af euroområdet. Jeg mener, at det første skridt og et af skridtene mod euroområdet ville være, at de medlemsstater, der ikke er medlem af euroområdet, begynder at anvende princippet på deres nationale valutaer. Det andet vigtige element er, at fremme af grænseoverskridende betalinger gennem forordningen baner vejen for en modernisering af den europæiske banksektor, da banker har en overgangsperiode på tre år til at forberede en ny forretningsmodel, der vil gøre betalingerne mere effektive.

Det er meget vigtigt, da vi ofte taler om innovation, nye initiativer og modernisering. Dette dokument skaber de helt rigtige vilkår for dette.

John Purvis, ordfører. – (EN) Fru formand! Blot for at berolige fru Berès vil jeg påpege, at vi i dette direktiv og denne betænkning har fastholdt, at e-pengemidler ikke er indlån, og der kan således ikke ydes kredit fra sådanne midler. Vi har kun åbnet døren for elektroniske penge en smule mere.

Det grundlæggende kapitalkrav reduceres til 350 000 EUR. Økonomi- og Valutaudvalget ville have foretrukket 200 000 EUR. Egenkapitalen skal være på mindst 2 % af de udestående elektroniske penge. Vi ville have foretrukket 1,6 %, men med den fleksibilitet på 20 % i opadgående eller nedadgående retning, der er tilladt, kan de mere liberale medlemsstater gå ned til 1,6 % og de konservative medlemsstater gå op til 2,4 %.

Det er ikke ideelt, at vi stadig har udsigt til så ulige vilkår i EU, især i lyset af at vi har insisteret på, at e-pengekundernes midler skal beskyttes fuldt ud, og der er også andre vigtige brugervenlige beskyttelsesforanstaltninger, f.eks. indløsning af midler, som fru Berès nævnte. Som følge af kapitalkravniveauet har vi også måttet fastsætte undtagelsesniveauet for rent nationale udstedere af elektroniske penge til 5 mio. EUR i stedet for 2 mio. EUR.

Alt i alt er det et meget forsigtigt skridt fremad. Det er ikke perfekt. Det er kompromiser sjældent. Dokumentet vil med al sandsynlighed skulle revideres om tre eller fire år, og til den tid håber jeg, at flere operatører vil være kommet ind på markedet. Brugere og erhvervsdrivende vil komme til at efterspørge større valgmuligheder. De mere tvivlende lovgivningsmyndigheder, banker – og selv Den Europæiske Centralbank – vil være nået til enighed om, at det er en gavnlig, brugervenlig service, der ikke indebærer en risiko for den europæiske økonomi. Vi i Europa kan så endelig benytte alle de muligheder, som elektroniske penge tilbyder.

Formanden. – Forhandlingen under ét er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag.

4. Sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter (forhandling)

Formanden. – Næste punkt er forhandlingen om betænkning (A6-0087/2009) af Schnellhardt for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum (forordningen om animalske biprodukter) (KOM(2008)0345 – C6-0220/2008 – 2008/0110(COD)).

Horst Schnellhardt, *ordfører*. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Vi har udarbejdet en fornuftig betænkning, og det er lykkedes os at opnå konsensus om forordningen om animalske biprodukter ved førstebehandling. Jeg vil derfor gerne takke det franske og det tjekkiske formandskab, Kommissionen og ordførerne fra de enkelte grupper.

Samarbejdet i forbindelse med udarbejdelsen af betænkningen var kendetegnet af tillid, og vi kunne færdiggøre betænkningen hurtigt, selv om betænkningen – og det er sådan, vi må tænke på det – i væsentlig grad har ændret Kommissionens forslag, ikke så meget på indholdsmæssigt plan som på strukturelt plan. Mange af oplysningerne er blevet omstruktureret. Det nye forslag var nødvendigt, da der opstod et par mangler i forbindelse med gennemførelsen af 2002-forordningen, der førte til problemer i praksis. Selv om 2002-forordningen kontrollerede dyresygdomme som f.eks. BSE, dioxinforurening og spredning af andre dyresygdomme såsom mund- og klovsyge og svinepest, var det for at gøre yderligere fremskridt i denne henseende afgørende, at der blev fastlagt krav, for så vidt angår spørgsmålene om ansvar, sporbarhed og slutpunktet for slagteaffald.

Det var også nødvendigt at fjerne den retlige usikkerhed med hensyn til anvendelsesområdet for bestemmelserne om animalske biprodukter fra vildtlevende dyr. I tråd med tidligere forordninger om hygiejnespørgsmål vil driftslederen også fremover være ansvarlig for produkterne. Jeg har allerede sagt det i forbindelse med andre forordninger. Det må dog ikke føre til mindsket offentlig kontrol.

Med den nye forordning ønsker vi at øge sikkerheden for borgerne og ikke blot flytte ansvaret. Det er derfor vigtigt, at driftsledere, der håndterer biprodukter, er omfattet af en godkendelse. Det fastsættes tydeligt, hvilke driftsledere der kræver godkendelse. Den kendsgerning, at der ud over en godkendelsesproces også er en registreringsproces skyldes ønsket om at reducere den bureaukratiske byrde. Fremover vil vi skulle undersøge nøje, om registreringsproceduren sikrer et tilstrækkeligt højt sikkerhedsniveau. Jeg mener endvidere, at den usikkerhed, som bestemmelserne om animalske biprodukter fra vildtlevende dyr har skabt, er blevet fjernet. Det står nu klart, at det er afgørende at sikre god jagtskik. Dyr, der indsamles i skoven, må ikke anvendes. Jeg mener også, at vi har tilgodeset mange medlemsstaters ønsker ved at tillade fodring af truede arter af ådselædende fugle i visse regioner.

Evnen til at fastlægge et slutpunkt i animalske biprodukters livscyklus er et væsentligt fremskridt. Det vil fjerne den retlige usikkerhed og rette op på en del mangler og vanskeligheder. Vi må undersøge, hvorvidt Kommissionens fastlæggelse af slutpunktet er i overensstemmelse med førnævnte kriterier, navnlig kriteriet om retlig sikkerhed. Jeg er naturligvis klar over, at det kan variere fra produkt til produkt, og at der derfor er behov for fleksibilitet, men jeg vil også sige til Kommissionen nu, at der er behov for gennemsigtighed, således at det også er klart for forbrugeren.

Vi er nu nået til det afgørende punkt, der for mig altid er problemet i forbindelse med komitologi. For mange bestemmelser i den nye forordning er gennemført under anvendelse af komitologiproceduren. Vi må undersøge dette nøje. Vi ved selvfølgelig, at vi som medlemmer af Parlamentet har en mulighed for at spille en rolle, men vi ved også fra praksis, at vi ikke kan overvåge eller undersøge alle komitologiprocedurer. Jeg bifalder derfor den kendsgerning, at Kommissionen har sagt, at den ønsker at forelægge sine forslag for Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed forud for vedtagelsen heraf. Det er en god tilgang, da der er mange former for komitologi. Jeg tror, at vi er på rette spor.

Jeg vil fremsætte et par bemærkninger til andre spørgsmål mod forhandlingens afslutning.

Antonio Tajani, *næstformand i Kommissionen*. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! I dag vil Parlamentet blive bedt om at stemme om en fælles holdning, der er baseret på Kommissionens forslag til en ny forordning om animalske biprodukter. På nuværende tidspunkt vil jeg gerne takke ordføreren for hans arbejde, der har gjort det muligt at nå frem til denne fælles holdning, og for hans kendskab til reglerne inden for den veterinære sektor, der har gjort det muligt at opnå et positivt resultat med bred tilslutning. Min kollega, fru Vassiliou, beklager, at hun ikke personligt kan være til stede under forhandlingen, men hun har bedt mig om at takke ordføreren personligt for hans arbejde og den indsats, som han har gjort for at nå målet.

I Kommissionen er vi naturligvis også taknemmelige over for skyggeordførerne, der har bidraget til dette arbejde på en konstruktiv måde, som ordføreren understregede i sin tale. Gennem dette samarbejde har det således også været muligt at inddrage de vigtigste overvejelser fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter i den fælles holdning. Ligesom ordføreren vil jeg også gerne takke det franske formandskab, som gjorde et stort stykke arbejde, selv om det var klar over, at det ikke selv ville kunne gøre arbejdet færdigt, og det tjekkiske formandskab, der har gjort en stor indsats for at opnå et klart og konsekvent mandat for forhandlingerne med Parlamentet. Kommissionen støtter derfor den fælles holdning fuldt ud.

Teksten belyser forholdet mellem sundhedsbestemmelser og miljøbestemmelser og bidrager således til at nå målet om "bedre lovgivning". De bestemmelser, som Parlamentet skal stemme om, vil give mulighed for bredere anvendelse af animalske biprodukter, som på nuværende tidspunkt ikke kan anvendes fornuftigt, men sikrer samtidig hensigtsmæssige sikkerhedsvilkår. De administrative udgifter vil også blive reduceret, hvilket vil gøre driftslederne mere konkurrencedygtige. Alt dette vil have afgørende betydning for deres evne til at reagere dynamisk på udfordringerne fremover, uanset om de stammer fra import fra tredjelande eller fra nye teknologiske udviklinger inden for anvendelse af biprodukter.

De nye bestemmelser vil også være fuldt ud i overensstemmelse med målet om at beskytte biodiversiteten og – vigtigst af alt – gøre det muligt at bevare et højt beskyttelsesniveau i EU mod folkesundheds- og dyresundhedsrelaterede risici.

FORSÆDE: Diana WALLIS

Næstformand

Thomas Ulmer, *for PPE-DE-Gruppen*. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg bifalder i høj grad Horst Schnellhardts betænkning, og jeg vil gerne takke ham for hans udmærkede arbejde. Efter de mange kriser i de seneste år i forbindelse med animalske produkter, der har udgjort en risiko for folkesundheden og dyresundheden, er det afgørende med en omfattende lovgivningsmæssig forordning. Der var behov for en revision af den gældende forordning.

Nu, som tidligere, er vi nødt til at sikre et højt sikkerhedsniveau. Selv om vi overvejende støtter betænkningen, er der et par punkter, der efter min mening giver anledning til bekymring. En lang række punkter i forordningen er blevet lempet, hvilket gør handel med animalske biprodukter noget lettere. Lad mig give et par eksempler. Det er tilladt at anvende visse typer kategori 1-materiale i foder til kæledyr. Kategori 2- eller kategori 3-materiale kan, uanset den risiko, der er forbundet hermed, bortskaffes på en lettere måde under officielt tilsyn, hvis der kun er tale om små mængder affald om ugen. Den risiko, der er forbundet med animalske biprodukter i en hvilken som helst kategori, er kun delvist bestemt af mængden heraf. Det er fortsat sådan, at det er Kommissionen, der vedtager gennemførelsesforordningen, og som den gældende forordning indeholder forslaget en del tilladelser til Kommissionen. Det betyder, at Kommissionen kan fastlægge omfattende og grundlæggende forordninger vedrørende håndtering af animalske biprodukter i komitologiproceduren med det resultat, at Parlamentet – hvilket desværre ofte er tilfældet – ikke får indflydelse.

Christel Schaldemose, *for PSE-Gruppen*. – (DA) Fru formand! Jeg vil starte med at takke hr. Schnellhardt for hans meget ambitiøse arbejde med denne meget tekniske betænkning. Jeg vil på vegne af vores skyggeordførere, Åsa Westlund, også takke de andre skyggeordførere for et godt samarbejde, som betyder, at vi i dag kan stemme om et forslag, som vi alle sammen kan stille os bag. Forslaget, som vi nu skal stemme om, er både mere klart og mere enkelt at bruge end den meget komplicerede lovgivning, som i dag gælder på området. Vi er i Den Socialdemokratiske Gruppe særligt glade for, at det er lykkedes at få gehør for vores ændringsforslag om, at ådselædende dyr også får mulighed for at finde den føde, der skal til, for at de kan overleve. Men også at vi får sat fokus på både sundhedsrisici og sikkerhed, men alligevel får den nødvendige fleksibilitet. Så tak for arbejdet og vi er glade for, at vi får et godt forslag.

Satu Hassi, *for Vets/ALE-Gruppen*. – (FI) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil gerne takke Horst Schnellhardt for hans fremragende arbejde og samarbejde. Det er godt, at vi har haft en førsteklases ekspert på området som ordfører vedrørende dette spørgsmål.

Hovedformålet med forordningen er at sikre hygiejne og menneskers sundhed og sikkerhed. Jeg vil dog på nuværende tidspunkt gerne nævne en anden detalje, der er vigtig i forbindelse med beskyttelsen af biodiversiteten og mindre iværksættere inden for naturturisme i mit land. Jeg er glad for, at der blev opnået politisk konsensus i Parlamentet og Rådet for at løse dette problem.

Det handler om mindre operationer, hvor kroppe af døde dyr fra husdyrbrug, f.eks. fra svinestier, transporteres direkte til fodringssteder på landet, således at vilde dyr kan spise dem. Det er vigtigt i f.eks. Spanien for at bevare rovfuglepopulationen. I Finland har denne praksis reddet havørnen fra at uddø på et tidspunkt, hvor dens naturlige fødekilder var for kontamineret som følge af kemiske giftstoffer, og hvor havørne ikke ville have kunnet formere sig blot ved at overleve på naturlige fødekilder.

I de nordlige, meget tyndt befolkede dele af Finland brugte naturfotografer denne metode til at tiltrække vilde dyr til steder, hvor de kan fotograferes, og små rejseselskaber arrangerer f.eks. også bjørnesafarier. Jeg er meget glad for, at denne retsakt sikrer en løsning, der vil beskytte menneskers sundhed og sikkerhed, men

samtidig bevare mindre iværksættervirksomheder inden for turisme og metoden til beskyttelse af biodiversiteten.

Avril Doyle (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg er enig med alle talerne i, at folkesundhed, fødevarerikkerhed og hygiejne skal være øverst på vores dagsorden. Jeg ville også sætte det højt på dagsordenen at få det maksimale ud af alle naturlige ressourcer, herunder animalske biprodukter. Jeg vil gerne takke ordføreren, Horst Schnellhardt, for hans fremragende arbejde med at inddrage alle vores overvejelser og for det fine resultat af hans drøftelser med Det Europæiske Råd. Personligt beklager jeg, at henvisningen til direktivet om forbrænding af affald er blevet fjernet, men jeg har ikke tid til at uddybe det her.

Jeg har indgivet et ændringsforslag, hvor jeg anmoder om forsikringer om, at der skal være en tydelig sondring mellem animalske biprodukter, der flyttes i store mængder mellem medlemsstaterne med risiko for at komme ind i fødevarer- eller foderkæden, og specialiserede animalske biprodukter til farmaceutisk og anden diagnostisk og forskningsrelateret anvendelse. Sidstnævnte er produkter fra sikre kilder af høj værdi, der transporteres mellem medlemsstaterne i meget små mængder til og fra registrerede leverandører, producenter og brugere.

Jeg vil gerne igen have både kommissærens og Horst Schnellhardts garanti for, at mine overvejelser på dette område tages i betragtning, navnlig at denne specialiserede anvendelse af animalske biprodukter vil fortsætte uden afbrydelse.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Dagens drøftelser har vist bred støtte til den fælles holdning vedrørende animalske biprodukter, og Kommissionen kan derfor gå videre til næste trin. Kommissionen vil udarbejde gennemførelsesbestemmelserne for den nye forordning under hensyntagen til de fremsatte bemærkninger, vi vil lytte opmærksomt på driftsledernes erfaringer, vi vil tale med vores partnere på internationalt niveau, og vi vil være åbne over for Parlamentet under hele processen.

Jeg kan således over for ordføreren bekræfte det løfte, som Kommissionen allerede har afgivet, for så vidt angår komitologiproceduren og de valgfrie bestemmelser. For så vidt angår fru DoYLES spørgsmål, kan jeg sige, at den gældende forordning allerede anerkender visse vilde dyrearters særlige fødebehov og tillader medlemsstaterne at anvende biprodukter til at fodre vilde dyr, forudsat at der føres behørigt tilsyn med sundhedsrisiciene.

Det er imidlertid for nylig blevet påpeget, at Kommissionen bør optrappe sin indsats for at bevare biodiversiteten. Kommissionen støtter derfor lovgivningsmyndighedens beslutning om at udvide vilkårene for fodring af beskyttede dyrearter i deres naturlige habitat med animalske biprodukter, og hvor de nuværende bestemmelser henviser til ådselædere og ørne, vil den nye forordning også gøre det muligt at finde egnede løsninger for ulve og bjørne.

På baggrund af ny viden overvejer vi også det tilrådelige i at fastlægge ordninger, der vil udvide det nuværende system med faste steder til fodring af beskyttede arter med dyrekroppe, navnlig til omfattende avlssystemer, forudsat at specifikke sundhedsstandarder overholdes. Kommissionen er villig til at indgå i en dialog herom med alle de involverede parter.

Horst Schnellhardt, ordfører. – (DE) Fru formand, hr. kommissær! Jeg vil gerne påpege over for hr. Ulmer, at jeg naturligvis har taget Deres overvejelser vedrørende mulig blanding af kategori 1- og kategori 2-materialer i betragtning, og vi har også mod slutningen af forhandlingerne rådført os med industrien vedrørende dette problem.

Jeg mener, at man virkelig ville skulle handle ekstremt ulovligt for at kunne blande disse materialer. Vi vil undersøge, om der er behov for skærpede regler på dette område. Det, vi ønskede at opnå med den nye forordning, var at give mulighed for at anvende slagteaffald på mange måder, og i den henseende kan jeg også sige til fru Doyle, at hendes bekymringer er ubegrundede. Alt er som før. Ved at fastlægge slutpunktet for slagteaffald har vi også klart bestemt, at slagteaffald herefter bliver genstand for helt andre bestemmelser. Med andre ord har vi klart anført en overgang til rammedirektivet om affald. Jeg tror, at vi er på rette spor.

Jeg vil også gerne nævne, at vi naturligvis med den nye forordning ønsker at behandle spørgsmålet om skandaler med råddent kød. Vi er endnu ikke helt på rette spor på dette område, men med mærkning og sikring af sporbarhed mener jeg, at vi har taget et skridt i den rigtige retning. Vi må selvfølgelig se, hvilken type mærkning Kommissionen foreslår. Det bliver ikke nemt, da vi alle kender problemet med Blue Chappi-hundefoderet – ingen ønsker en sådan situation. I denne henseende skal vores forskere vælge en tilgang.

For så vidt angår spørgsmålet om organiske gødningstoffer, der også var til debat, men som endnu ikke er blevet drøftet indgående, havde Kommissionen faktisk til hensigt at sikre mere grundig blanding af materialer, således at dyrene ikke ville bemærke det. Det ville imidlertid ændre gødningstoffs kvaliteten, og jeg mener, at vi har formuleret en god forordning i denne henseende, og at der tages hensyn til vores små gartnere, der sætter så stor pris på organiske gødningstoffer.

Det er altså i det store hele en god forordning. Jeg er meget tilfreds med den og med samarbejdet, og jeg håber ikke, at vi bliver nødt til at ændre den igen foreløbig. Vi havde et godt samarbejde med Kommissionen, og det er jeg meget taknemmelig for.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Fru formand! For så vidt angår planlægningen af mødet, vil jeg gerne nævne, at vi havde en meget lang afstemningstid i går, hvilket førte til en lang række problemer med efterfølgende aftaler.

Vi udsætter mødet om kort tid i dag og starter ikke afstemningen før kl. 12.00. Måske vil det være muligt at planlægge mødet, således at tiden kan opdeles mere hensigtsmæssigt. Det ville hjælpe medlemmerne og især gæsterne, der i går måtte vente på os i længere tid. Der er tale om borgere, som også har ret til at tale med deres medlemmer, og i denne henseende ville jeg være meget tilfreds, hvis vi i planlægningen fremover kunne inddrage sådanne procedurer til alles glæde.

Formanden. Vi vil tage hr. Rübig's bemærkninger til efterretning og sende dem videre. Det er et meget vanskeligt tidspunkt, da vi er ved udgangen af valgperioden.

Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

(Mødet udsat kl. 10.15 og genoptaget kl. 10.50)

FORSÆDE: Miguel Angel MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Næstformand

5. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

5.1. Kvinders rettigheder i Afghanistan

Formanden. – Næste punkt er forhandlingen om seks beslutningsforslag om kvinders rettigheder i Afghanistan⁽¹⁾.

Ana Maria Gomes, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Hensyn til kønsspørgsmål er en målestok for god regeringsførelse overalt i verden, men i endnu højere grad i Afghanistan efter de lidelser, som kvinder i Afghanistan er gået igennem i årtier. Der kan ikke opnås reel fred og genbygning i Afghanistan, hvis ikke det prioriteres at sikre respekt for kvinders menneskerettigheder.

Den shiitiske familielov legitimerer voldtægt i ægteskabet, godkender børns ægteskab og forbyder kvinder at forlade deres hjem uden deres mands tilladelse. Kvinders menneskerettigheder og værdighed må ikke være offer for politiske studehandler med islamiske fundamentalister før valget. Det internationale samfunds repræsentanter i Afghanistan skal lægge større pres på præsident Karzai og de afghanske myndigheder, så de indfører hensigtsmæssig lovgivning, der respekterer kvinders menneskerettigheder, og politikker, der forpligter dem til at respektere kvinders rettigheder og værdighed.

Ligesom den shiitiske familielov er forsinkelsen af den afghanske medielov, der blev vedtaget af det afghanske parlament for flere måneder siden af to tredjedele af parlamentet, et redskab, hvormed præsident Karzai kan bevare kontrollen med statslige medier og udsende propaganda forud for præsidentvalget.

Det internationale samfund må ikke tillade, at dette fortsætter. Den pågældende lov er afgørende for at sikre ytringsfrihed og pressefrihed i Afghanistan. Uden den vil vores indsats i Afghanistan være forgæves. Det er afgørende, at der træffes foranstaltninger, for så vidt angår disse to love, og at det internationale samfund

⁽¹⁾ Se protokollen.

sikrer, at myndighederne i Afghanistan lever op til deres forpligtelser og holder deres ord, når det gælder menneskerettigheder og navnlig kvinders rettigheder.

Nickolay Mladenov, forlagsstiller. – (EN) Hr. formand! Det internationale samfund er rystet over de oplysninger, som vi alle har hørt om det lovforslag, der er stillet i Afghanistan, om shiitiske kvinders status. Det er rystende, at et land, der ønsker at blive et demokrati og overholde sine internationale forpligtelser, i begyndelsen af det 21. århundrede kan vedtage en lov, der begrænser kvinders rettigheder.

Jeg mener dog, at vi i forbindelse med vores drøftelser og vores relationer med Afghanistan er nødt til at være meget forsigtige med, hvilken tilgang vi anvender, da Afghanistan er et land, der er kommet gennem et voldeligt og undertrykkende religiøst diktatur; det har oplevet år og årtier med borgerkrig. Det er et samfund, hvor mennesker, i højere grad end bygninger, er blevet skadet og ødelagt.

Vi skal være meget konsekvente i vores budskaber, men vi skal også være meget forsigtige med, hvordan vi formulerer dem. Vi bør opfordre de afghanske myndigheder til at se på loven, revidere den og sikre, at den er fuldt ud i tråd med landets internationale forpligtelser samt landets forfatning.

Vi må ikke udnytte situationen i forbindelse med valg her i Europa, men skal derimod give budskabet videre til vores kolleger og venner i Afghanistan for at sikre, at de er i stand til at opfylde de forpligtelser, som de frivilligt har påtaget sig.

I dette tilfælde må vi hjælpe præsident Karzai og den afghanske regering med at revidere loven og sikre, at den er i overensstemmelse med internationale forpligtelser og forfatningen. Det er en del af vores dialog, og vi er nødt til at stå fast på, at der ikke må indføres tiltag, der krænker kvinders rettigheder.

Jeg er helt enig i det, som Ana Maria Gomes netop sagde. Men lad os udvise forsigtighed, da det, når vi beskæftiger os med et samfund, der i den grad er blevet traumatiseret, er langt mere vigtigt, hvordan vores budskab opfattes, end hvordan det forstås her i Europa. Vi må være konsekvente og opfordre Kommissionen og Rådet til at viderebringe dette budskab gennem alle vores bistandsprogrammer til regeringen og myndighederne i Afghanistan.

Hélène Flautre, forlagsstiller. – (FR) Hr. formand! Slutklæringen fra Durban II-opfølgingskonferencen, som Afghanistan deltager i, konkluderede så sent som i dag, at det er tvingende nødvendigt at gøre alle typer vold mod kvinder strafbare, og fordømte retlige instrumenter, der er baseret på forskelsbehandling, herunder forskelsbehandling på grundlag af religion.

Samtidig indfører Afghanistan lovgivning, der udelukkende finder anvendelse på den shiitiske befolkning, og som klart diskriminerer mod kvinder inden for ægteskab, skilsmisse, forældremyndighed, arv og adgang til uddannelse.

Det er en fuldstændig skizofren tilgang. Afghanistan kan ikke skrive under på én ting i Genève og gøre noget andet i Kabul. Ved at deltage i Durban II-konferencen har Afghanistan forpligtet sig til at fjerne flere typer forskelsbehandling. Det er vigtigt for landets troværdighed, at det tager affære omgående.

Ved at nægte at vedtage loven ville justitsministeren og præsidenten vise deres vilje til at forpligte landet til at overholde sine forpligtelser på menneskerettighedsområdet.

Ligestilling mellem mænd og kvinder er stadfæstet i den afghanske forfatning og i internationale konventioner, som Afghanistan er part i. Myndighederne er forpligtet til ikke at give efter for ekstremisme i nogen form og til ikke at give sig. Det er i sidste ende et samfunds fremtid, der træffes afgørelse om i dette lovforslag, og det afghanske samfund har allerede givet udtryk for sit ønske om ikke at blive holdt uden for disse drøftelser.

Kvinder kæmper en kamp, og de fortjener al den støtte og beskyttelse, som de kan få, fra deres land. Det er myndighedernes ansvar at leve op til deres forpligtelser og demonstrere, at de er i stand til at gøre dette, og de europæiske civile styrker i landet skal støtte dem i den ambitiøse genopbygning af landet og tjene som et godt eksempel.

Lad os ikke glemme, at de voldshandlinger, som vores hære begår, og den kendsgerning, at krig kaster Afghanistan ud i fattigdom, blot skaber yderligere ekstremisme.

Erik Meijer, forlagsstiller. – (NL) Hr. formand! Der fremsættes to argumenter for udenlandsk militær tilstedeværelse i Afghanistan.

Det første argument er selvforsvar for verden uden for Afghanistan. Siden 2001 har USA levet i frygt for nye katastrofer, hvis al-Qaeda skulle anvende afghansk territorium til at forberede nye angreb. Det handler derfor om andre staters interesser. Dette mål er stort set nået.

Det andet argument vedrører imidlertid den afghanske befolknings vilkår. Hensigten var at befri dem fra undertrykkelse og tilbageståenhed. Argumentet vedrører pressefrihed, religiøse mindretals rettigheder, borgernes frihed og især ligestilling for kvinder. I årevis har internationale nyheder om Afghanistan været domineret af historier om, hvordan piger går i skole igen, kvinder ikke længere skal bære slør, hvordan de kunne leve som ligestillede borgere og være uafhængige af deres mænd, og hvordan flere og flere kvinder gik ind i politik. Invasionen lignede et feministisk projekt.

Men vi kan se, at begivenhederne i Afghanistan mere eller mindre ligner begivenhederne i Tjetjenien. Begge lande blev ledet af fundamentalistiske islamiske grupper, hvilket eksterne kræfter i begge tilfælde ønskede at sætte en stopper for. I begge tilfælde blev der indgået en uhyggelig alliance, dels af amerikanerne og dels af russerne, hvilket betyder, at der i forsøget på at kontrollere en bestemt gruppe islamiske fundamentalister blev indgået aftaler med andre islamiske fundamentalister. Resultatet er, at jagten på frihed, som var en vigtig begrundelse for invasionen, er blevet ofret i forløbet.

I Afghanistan bliver kvinder skubbet længere og længere tilbage til den stilling, som de indtog under Talibanstyret. Piger går ikke længere i skole, og kvinder forsvinder fra den politiske arena. Der er nu endda indført en lov, der beskytter mænds ret til seksuel tilfredsstillelse uden kvindens tilladelse. Det er det samme som voldtægt. Samtidig truer staten journalister med dødsstraf. Vi er nået til en blindgyde. Europa bør nægte at støtte denne situation yderligere.

Marco Cappato, forslagsstiller. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Det internationale samfund sætter uden tvivl en stor del troværdighed på spil i forbindelse med begivenhederne i Afghanistan. Emma Bonino, som er leder af mit politiske parti, blev anholdt af Taliban blot for at være til stede som medlem af Europa-Kommissionen og blev tilbageholdt i nogle timer, netop fordi hun forsvarede kvinders rettigheder.

Til trods for opsplitningerne og de forskellige holdninger til væbnede indgreb og til trods for de standpunkter, der er taget, kan vi ikke tillade, at situationen, for så vidt angår kvinders rettigheder, forværrer på den måde.

For seks år siden organiserede vi i Nonviolent Radical Party en "satyagraha", som var en ikkevoldelig verdensaktion til fordel for kvinder på ministerposter i den afghanske regering. I dag har vi brug for en fornyet mobilisering af det internationale samfund for at sikre, at kvinders rettigheder beskyttes, men også for at sikre, at kvinder spiller en rolle på højeste niveau i det politiske og institutionelle liv.

Vi må sikre, at vi i forbindelse med ethvert samarbejde, som vi måtte have med den afghanske regering, udviser forsigtighed – hvilket der under alle omstændigheder er opfordret til – men også størst mulig viljestyrke, da det ville være en misforståelse at tro, at en form for *Realpolitik* mod de fundamentalistiske partier kan ende med at sikre langsigtet fred i Afghanistan samt i vores egne byer og lande.

Bernd Posselt, for PPE-DE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! For 30 år siden i efteråret 1979 vedtog Europa-Parlamentet den første hastebeslutning om Afghanistan på foranledning af Otto von Habsburg, som jeg arbejdede sammen med på daværende tidspunkt. Den omhandlede en advarsel mod den forestående sovjetiske invasion af Afghanistan, som rent faktisk kom blot nogle få måneder senere.

Siden dengang har landet haft en forfærdelig lidelseshistorie, og vi bør spørge os selv, hvad Afghanistan er. For det første er det i mange henseender et meget gammelt stammesamfund, som vi ikke kan kaste ind i det 21. århundrede med et slag. For det andet er det et land, der lægger stor vægt på sin uafhængighed, som det beskyttede mod britisk og russisk imperialism med en kraftanstrengelse. For det tredje er det et land, der har lidt meget i løbet af det 20. århundrede, og som, som følge af et tvivlsomt indgreb – og det siger jeg helt åbent – fra de vestlige magters side nu er i en situation, hvor det har en præsident, som mange borgere i landet ikke opfatter som deres egen.

Det er en meget vanskelig situation. For at sikre, at der ikke er nogen misforståelser, skal det bemærkes, at hr. Cappato ved, at jeg ikke er en af de såkaldte "realistiske politikere". Jeg er, for så vidt angår menneskerettigheder, ikke åben for kompromiser. Vi skal fordømme denne lov og undertrykkelsen af kvinder i Afghanistan. Vi skal dog anvende metoder, der kan sikre succes og ikke giver indtryk af, at der er tale om en form for ekstern kontrol. Vi skal derfor finde partnere i dette multietniske samfund i Afghanistan og gradvist opbygge et moderne samfund i landet.

Det betyder, at vi skal støtte et politisk tankegang for Afghanistan frem for en rent militær løsning, som det har været tilfældet hidtil. Loven skal således revideres. Vi er ikke villige til at bøje os i dette spørgsmål, da vi har store udgifter i dette land, hvor vi har militære styrker. Vi skal imidlertid gøre det på en måde, der inddrager afghanerne og respekterer deres værdighed, og det indebærer naturligvis som topprioritet – uanset om man kan lide det eller ej – kvinders værdighed.

Lissy Gröner, for PSE-Gruppen. – (DE) Hr. formand! I lyset af undertegnelsen af den shiitiske familielov, der er udtryk for foragt for kvinder i Afghanistan, opfordrer jeg Kommissionen til på ny at gøre kvinders rettigheder til en central del af sin strategi for Afghanistan.

I november 2002 sendte Den Socialdemokratiske Gruppe i Parlamentet en delegation under mit lederskab til Afghanistan for at sikre, at kvinder ikke blev lukket ude i forbindelse med genopbygningen af landet. Vi talte med præsident Karzai, flere regeringsrepræsentanter samt kvinde- og menneskerettighedsorganisationer, og vi var meget tilfredse. Yderligere sikkerhed, stabilitet og velfærd for kvinder, herunder kvinder uden burka, så ud til at være inden for rækkevidde. Kvinder havde fået adgang til sundhedssystemet, uddannelse, undervisning og arbejdsmarkedet efter Talibanstyret. Den højeste børnedødelighed i verden så ud til at gå i den rigtige retning. På vores foranledning blev der i forfatningen indført en 25 %-kvote for kvinder i det første parlament, der skulle vælges, og omkring 4 mio. flygtninge vendte tilbage til deres krigshærgede land.

Der er dog desværre sket meget lidt i de sidste fem år. Advarsler fra kvinderettighedsorganisationer som f.eks. *Medica Mondiale* om, at volden skal standses, lader til at blive ignoreret, og i begyndelsen af april myrdede det radikale islamiske Taliban i Kandahar den tysk-afghanske kvinderettighedsforkæmper Sitara Achikzai. Vi opdagede, at andre kvinder var blevet skudt, herunder en højtstående kvindelig politiofficer. Vi må ikke læne os tilbage og se det ske og undlade at gøre noget ved det. Borgernes opvågnen er i alvorlig fare. Vi må sætte en stopper for denne nye shiitiske familielov.

Parlamentets beslutning skal klart og tydeligt slå fast, at loven skal forkastes. Hvis det ikke lykkes, er den internationale støtte til Afghanistan også i fare, hvis kvinders rettigheder ikke respekteres. Der bliver enten tale om en åbning mod det internationale samfund, hvor menneskerettighederne respekteres, eller en tilbagegang til Talibanstyrets undertrykkelse. Det skal siges klart og tydeligt til hr. Karzai!

Ewa Tomaszewska, for UEN-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Det, der bekymrer mig mest i forbindelse med de lovændringer, der er indført i Afghanistan, er, at kvinders ret til lægebehandling er blevet fjernet. Det er et resultat af forbuddet mod at forlade hjemmet uden mandens tilladelse og forbuddet mod at blive undersøgt af en læge.

Afghanistans hospitaler og deres udstyr er i en katastrofal tilstand som følge af mange års borgerkrig. Adgangen til vand er begrænset på grund af landminer. Viden om hygiejne og behandling af mindre lidelser uden lægebehandling gives ikke længere videre fra generation til generation, hvilket ellers har været en tradition. Mødre fortæller ikke længere unge kvinder, at kamille kan bruges, når man bader et spædbarn, på grund af plantens desinficerende egenskaber. Alt for ofte er mødre ganske enkelt blevet myrdet. Oven i denne dramatiske situation kan forbuddet mod lægebehandling eller hospitalsbehandling få katastrofale konsekvenser for en hel generation. Vi bør bestræbe os på at løse dette problem til trods for de kulturelle forskelle.

Bastiaan Belder, for IND/DEM-Gruppen. – (NL) Hr. formand! I mit land siger man, at "papirarbejdet kan vente", hvilket illustrerer skellet mellem højtravende idealer og forordninger på den ene side og hverdagen på den anden side. Når vi anvender dette ordsprog på kvinders rettigheder i Afghanistan, giver det et chokerende billede.

I den fælles beslutning henvises der med rette til Afghanistans forfatning og de internationale aftaler, som Afghanistan har undertegnet, i hvilke det fastsættes, at mænd og kvinder har lige rettigheder og pligter over for loven. Kvinders reelle vilkår i Afghanistan er dog en helt anden historie. Afghanske kvinders vilkår kan groft set opsummeres i 12 korte punkter, nemlig en gennemsnitlig levealder på 44; en høj dødelighed i forbindelse med fødsler (1 600 pr. 100 000 fødsler); kun 14 % af alle kvinder over 15 kan læse; lav status, fordi kvinder ejes af mænd; hyppige og et øget antal trusler og intimideringer af kvinder i offentlige funktioner, herunder mord; stort set ingen beskyttelse af afghanske kvindeorganisationer fra de lokale myndigheders side eller af udenlandske tropper mod målrettede angreb; det er hovedsagelig familien, der beslutter, om piger må gå i skole; gentagne angreb på pigeskoler – f.eks. blev otte skolepiger og fire kvindelige lærere i november 2008 skamferet i Kandahar af Talibanfolk, der sprøjtede syre i deres ansigter; løbende trusler om seksuel vold i og uden for ægteskabet; ca. 57 % af alle piger giftes bort, inden de fylder 16; forbrydelser, der

begås mod kvinder, indberettes sjældent af frygt for represalier fra familiens, stammens, forbryderens eller endda politiets side; og kvinders selvbeskadigelse og endda selvmord som følge af deres håbløse situation.

Dette deprimerende billede af afghanske kvinders vilkår, der kun er toppen af isbjerget, understreger behovet for at gøre papir til virkelighed og gøre afghanske kvinders status til en national og international, men også europæisk politisk prioritet.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Afghanistans nye lov, der reelt legaliserer voldtægt inden for ægteskabet og børns ægteskab for shiitiske kvinder, risikerer at sende landet tilbage til de middelalderagtige forhold under Talibanstyret. Denne lov gør det vanskeligere at skelne, for så vidt angår modernisme og respekt for kvinders rettigheder, mellem den valgte afghanske regering og de talibanske terrorister, som den forsøger at bekæmpe.

Loven gør det også vanskeligt at retfærdiggøre det internationale samfunds massive militære og finansielle bistand til Afghanistan. Jeg har det meget dårligt med, at soldater fra mit eget land, Det Forenede Kongerige, dør i forsøget på at forsvare en regering, der tager for stort hensyn til ekstremistiske og oplysningsfjendtlige følelser.

Det skal siges til præsident Karzais forsvar, at han har sagt, at loven vil blive trukket tilbage, men det har krævet et stort internationalt pres, herunder denne beslutning fra Parlamentet, at nå dertil. Tilbagetrækningen af loven bør heller ikke dække over den kendsgerning, at kvinder i Afghanistan fortsat dagligt lider under manglende uddannelse, uretfærdighed og forskelsbehandling. Der er stadig lang vej igen, inden Afghanistan fuldt ud bliver en del af den moderne verden og overholder sine bindende internationale forpligtelser.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (PSE). – (PL) Hr. formand! Til trods for den kendsgerning, at Afghanistan har undertegnet konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, og at præsident Karzais regering har erklæret, at mænd og kvinder er lige for loven, og har garanteret kvinder 25 % af mandaterne i det afghanske parlament, behandles afghanske kvinder stadig som andenrangsborgere i deres eget land.

For mange afghanske fundamentalister er kvinders plads i hjemmet og ikke i skolen eller på en arbejdsplads. Et eksempel på dette er den lov, der for nylig blev vedtaget af begge kamre i det afghanske parlament og undertegnet af præsidenten, ifølge hvilken kvinder kun med deres mands eller fars samtykke har ret til at forlade hjemmet, gå i skole, søge job eller modtage lægebehandling. Derudover giver loven fædre og bedsteforældre eneret til forældremyndighed over børn. Heldigvis er denne lov endnu ikke trådt i kraft. Som følge af adskillige protester, både i Afghanistan og fra udlandet, er lovforslaget blev henvist til det afghanske justitsministerium med henblik på at sikre, at teksten er i overensstemmelse med forfatningen og internationale traktater.

Europa-Parlamentet bør på det kraftigste opfordre de afghanske myndigheder til at trække denne lov tilbage, da den uden tvivl er i strid med konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder. Derudover bør vi klart og tydeligt opfordre det afghanske justitsministerium til at ophæve alle andre love, der forskelsbehandler kvinder. EU som fællesskab skal give udtryk for sin støtte til alle dem, der kæmper for kvinders rettigheder i Afghanistan, så vi ikke tillader, at alt det, der er opnået hidtil inden for dette område, ødelægges.

Anna Záborská (PPE-DE). – (SK) Hr. formand! Jeg vil gerne takke Hans-Gert Pöttering for at have imødekommet min anmodning og inddraget dette punkt blandt hastebeslutningerne under dette plenarmøde.

En kvindes værdighed ligger dybt i hendes personlighed. Den skal respekteres i forholdet til partnere og i familien, og alle samfund bør oplyse om dette. Unge kvinder skal frit og selvstændigt kunne træffe beslutninger. Vi kan ikke acceptere den nuværende situation i Afghanistan. Diskrimination imod kvinder er en krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder og ydmyger kvinder og ødelægger deres individualitet.

Vores politik skal være konceptuel, men utvetydig. Vi kan ikke tillade præsident Hamid Karzai at tale i Parlamentet og samtidig acceptere, at love, der krænker de grundlæggende menneskerettigheder, vedtages i hans land.

Corina Crețu (PSE). – (RO) Hr. formand! Det vedrører naturligvis os alle, at en lov er på vej til at træde i kraft i Afghanistan, der tillader diskriminerende og nedværdigende behandling af kvinder i familien og samfundet. Det er i åbenlys strid med den dagsorden, som vi arbejder for i Afghanistan, så meget desto mere fordi størstedelen af NATO-landene har meddelt, at de har tænkt sig at øge deres indsats for at sikre stabilitet i Afghanistan. Det militære aspekt af den internationale tilstedeværelse i landet er ganske vist meget vigtigt,

måske endda afgørende, men indsatsen handler ikke blot om at sikre fred og beskytte investeringer i infrastruktur. Det handler også om et meget mere komplekst projekt, nemlig at modernisere det afghanske samfund.

Hvem bygger vi skoler for, hvis afghanske piger udsættes for forskelsbehandling og ikke gives adgang til uddannelse? Ingen forventer naturligvis, at det nye afghanske samfund skal være en kopi af de vestlige samfund, men vi kan ikke tillade os at ignorere misbrug og krænkelse af menneskerettighederne med det påskud, at vi respekterer lokale kulturelle identiteter. Derfor mener jeg, at det er de europæiske institutioners pligt at overdrage et stærkt budskab til præsidenten...

(Formanden fratog taleren ordet)

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Afghanistan har haft en problematisk historie. Jeg mener, at især familier har et meget tæt sammenhold i landet, og at kvinder har en vigtig rolle i familien. Det er derfor meget vigtigt frem for alt at fremme økonomisk udvikling og især støtte til små og mellemstore virksomheder.

Der er naturligvis også brug for en moderne infrastruktur for at give landet mulighed for udvikling. Jeg mener, at netop infrastrukturprojekter kan bidrage til at sikre en større forståelse mellem de forskellige befolkningsgrupper i dette land, og at der langsomt kan udvikles et nyt verdenssyn gennem informations- og kommunikationsteknologi, samtidig med at landets identitet bevares fuldt ud.

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Lovgivningen om menneskerettigheder for det shiitiske samfund i Afghanistan har med rette tiltrukket stor opmærksomhed.

Vi overvåger de politiske udviklinger i landet tæt via vores delegation i samarbejde med EU's særlige repræsentant og medlemsstaternes repræsentanter.

Vi respekterer naturligvis uafhængigheden af lovgivningsprocessen i Afghanistan, især for så vidt angår forfatningen, der ganske rigtigt i artikel 131 giver mulighed for lovgivning, der udelukkende er rettet mod det shiitiske samfund. Ikke desto mindre har vi sammen med vores partnere støttet en tilgang rettet mod visse artikler i denne lov, der næppe er forenelige med hverken den afghanske forfatning eller med den del af folkeretten, som den afghanske regering har undertegnet.

EU rettede derfor henvendelse til den afghanske regering den 12. april 2009. I vores henvendelse mindede vi specifikt regeringen om dens forpligtelser, for så vidt angår internationale konventioner vedrørende borgerrettigheder og politiske rettigheder, forskelsbehandling af kvinder og barnets rettigheder.

Vi påpegede, at lovforslaget i stort omfang ville forhindre kvinder i at udøve deres rettigheder og i at deltage på lige fod i det økonomiske, sociale, kulturelle, civile og politiske liv i det afghanske samfund.

Det er sandsynligt, at den internationale reaktion og reaktionen fra det afghanske civilsamfund har bidraget til den afghanske regerings beslutning om at henvise loven til justitsministeren med henblik på en overordnet gennemgang, som navnlig fokuserer på Afghanistans forpligtelser i henhold til folkeretten. Det er indlysende, at denne gennemgang fuldt ud vil blive gennemført under den afghanske regerings mandat. I lyset af landets politiske baggrund er det afgørende, at regeringen fuldt ud påtager sig sit ansvar som led i den lovgivningsmæssige og institutionelle proces.

Vi vil overvåge denne gennemgang nøje i samarbejde med vores internationale partnere og som led i vores støtte til den institutionelle reform af retsvæsenet.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 142)

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Alle mennesker har ret til et human liv, hvilket betyder, at ingen bør forskelsbehandles på noget som helst grundlag, herunder køn. Desværre krænkes menneskerettigheder, der for os europæere er naturlige, i stor stil i forskellige lande i verden.

Siden Talibanstyret blev væltet, er situationen i Afghanistan blevet bedre, men reelt har der ikke været mange positive udviklinger, for så vidt angår menneskerettigheder. De fortsatte krænkelse af kvinder er dybt uacceptabelt, og det er meget vigtigt, at EU lægger pres på den afghanske regering med henblik på at få

situationen under kontrol. Det, der er endnu mere forkasteligt end flere kontroversielle love vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, er den kendsgerning, at mænd stadig i vid udstrækning har højere status end kvinder i det afghanske samfund. EU skal derfor støtte oplysningskampagnen om ligestilling mellem kønnene og respekt for menneskerettighederne.

5.2. Støtte til Den Særlige Domstol for Sierra Leone

Formanden. – Næste punkt er forhandlingen om seks beslutningsforslag om støtte til Den Særlige Domstol for Sierra Leone⁽²⁾.

Corina Crețu, forslagsstiller. – (RO) Hr. formand! Et af problemerne i retssystemet i mange lande i verden er ikke så meget manglen på velstrukturerede juridiske rammer, men nærmere den manglende håndhævelse af domme. I lande, der lider under borgerkrig, en permanent konflikttilstand eller massakrer, er konsekvenserne af denne situation katastrofale fra et humanitært og udviklingsmæssigt synspunkt.

I forbindelse med Den Særlige Domstol for Sierra Leone (SCSL) er det så meget desto vigtigere, at domme håndhæves, da denne domstol skaber præcedens på en række vigtige områder inden for folkeretten. Det er ikke blot den første domstol af sin slags, der er blevet nedsat i et land, hvor de påståede forbrydelser fandt sted, med også den første, der har stævnet et siddende afrikansk statshoved, nemlig Charles Taylor, Liberias tidligere præsident, og dømt vedkommende.

Disse aspekter kombineret med dommen for nylig mod tre tidligere oprørsledere fra borgerkrigstiden, er stærke tegn på den vilje, som det internationale samfunds og Sierra Leones regering udviser i kampen mod straffrihed for personer, der har begået overgreb i et helt årti.

Det internationale samfund skal fuldt ud afslutte gennemførelsen af det projekt, der er foreslået, til styrkelse af den retlige og lovgivningsmæssige procedure i Sierra Leone. Domstolens mandat ophører snart, i 2010, og Sierra Leones regering har været helt ærlig og oplyst, at den ikke er i stand til at sikre håndhævelsen af de afsagte domme.

Det er derfor afgørende, at EU og de internationale partnere, der er involveret i fredsprocessen, sikrer og støtter håndhævelsen af de domme, som Den Særlige Domstol for Sierra Leone har afsagt. Det er ikke kun fremskridtene mod fred og stabilitet i regionen, der er på spil, men også troværdigheden for de særlige domstole, der etableres i andre lande med støtte fra det internationale samfund.

Charles Tannock, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Den humanitære folkeret er en relativt ny og noget ufuldstændig retspraksis, men vi har allerede set nogle vigtige succeshistorier. I Europa har Den Internationale Krigsforbryderdomstol vedrørende det Tidligere Jugoslavien spillet en enormt vigtig rolle i at sikre retfærdighed for en region, der var blevet splittet ad som følge af en række grusomme krige. På samme måde har en domstol i Tanzania retsforfulgt de personer, der var ansvarlige for folkedrabet i Rwanda i 1994.

Vi ved derfor, at sådanne domstole kan hjælpe krigshærgede områder ved at sætte en stopper for straffriheden og komme videre. På mange måder er denne type retfærdighed lige så vigtig som økonomisk bistand fra EU. Derfor bør det internationale samfund fortsat støtte Den Særlige Domstol for Sierra Leone ved om nødvendigt at tilbyde sikre fængselsfaciliteter i medlemsstaterne med henblik på fængsling af dømte tyranner.

Et af mine vigtigste resultater her i Parlamentet har været min rolle i Parlamentets beslutning, hvori Nigeria blev opfordret til at overdrage Charles Taylor til domstolen, hvilket rent faktisk skete efter forhandlinger med FN. Men mange andre vil undslippe uden straf uden en stærk og velfinansieret SCSL.

Mikel Irujo Amezaga, forslagsstiller. – (ES) Hr. formand! For to år siden fik jeg lejlighed til som led i en mission ledet af fru Isler Béguin, min kollega her i Parlamentet, at besøge Sierra Leone og SCSL og få kendskab til den enorme opgave, som den varetager, ikke kun for Sierra Leone, men for menneskeheden som helhed.

Den Særlige Domstol for Sierra Leone har skabt præcedens, som det allerede er blevet nævnt. Den har skabt præcedens i den forstand, at den, som det anføres i beslutningen, er den første internationale domstol, der finansieres af frivillige bidrag, den første, der er blevet nedsat i et land, hvor de påståede forbrydelser fandt sted, og – som allerede påpeget – den første, der stævner et tidligere statsoverhoved.

⁽²⁾ Se protokollen.

Af alle disse årsager, ikke kun fordi den har skabt præcedens, men også fordi den er et eksempel for andre domstole, der er blevet nedsat og struktureret på en tilsvarende måde – såsom domstolene i Rwanda, det tidligere Jugoslavien, Cambodja eller Libanon – mener vi, at det er afgørende, at denne beslutning, som vi nu har arbejdet sammen med domstolen om i flere måneder, vedtages.

For to år siden vedtog vi en beslutning for at støtte finansieringen af domstolen, da den på det tidspunkt gik igennem en vanskelig periode, hvor den ikke havde midler og den nødvendige støtte – og her bør vi også takke Kommissionen, der gav sin finansielle støtte til domstolen.

På nuværende tidspunkt beder vi frem for alt om to ting, nemlig for det første at de dømte afsoner deres dom – det, der er på spil her, er ikke Den Særlige Domstol, der vil afslutte sit arbejde næste år, men den arv, den efterlader – og for det andet at alt dette naturligtvis ledsages af yderligere støtte.

Kort sagt er Den Særlige Domstol for Sierra Leone et godt eksempel for os alle og for alle de domstole, der har beskæftiget sig med krigsforbrydelser. Den et godt eksempel og en lærestreg fra verdens næstfattigste land. Da vi kom ind i domstolens lokaler, så vi sloganet "ingen fred uden retfærdighed". Det er netop derfor, at vi har en moralsk forpligtelse, ikke kun som europæere, men som mennesker, til at sikre, at Den Særlige Domstol sætter sit præg på historien.

Erik Meijer, *forlagsstiller*. – (NL) Hr. formand! Sierra Leone har som sin nabo Liberia oplevet alvorlige overgreb, hvor mange borgere mistede livet eller blev alvorligt såret, mentalt eller fysisk.

De forbrydere, der fik børnesoldater til at skære lemmerne af uskyldige borgere, skal straffes og må ikke få mulighed for at gentage deres forbrydelser. Det ser ud til, at forsøget på at straffe disse forbrydere mellem 2000 og 2010 har fejlet. FN's Særlige Domstol for Sierra Leone fungerer ikke. Personer, der dømmes, kan ikke tilbageholdes i Sierra Leone i et tilstrækkeligt tidsrum.

Spørgsmålet er nu, hvad vi kan gøre for at sikre et bedre resultat. Domstolen vil ikke fungere uden eksterne midler, en udvidelse af dens mandat eller uden fængselspladser uden for Sierra Leone. Beslutningen henleder med rette opmærksomheden på disse muligheder. Disse erklæringer skal føre til handling – hurtigt. Ellers vil det være for sent.

Filip Kaczmarek, *for PPE-DE-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! I Polen siger man, at man skal afslutte det, man starter. Det er meget relevant for dagens forhandlinger, der frem for alt handler om finansiell støtte til Den Særlige Domstol for Sierra Leone. Det er sandt, at vi er midt i en krise, og at denne domstol, der finansieres af frivillige bidrag fra forskellige lande, absorberer store summer. Vi må dog ikke tillade dette organ, der er det eneste af sin slags, at afslutte sit arbejde i international skam – og det ville være en skam, hvis domstolen måtte lukke af finansielle årsager, og de dømte løslades.

EU, og efter min mening især FN, er forpligtet til at færdiggøre domstolens arbejde, sikre finansiell støtte og håndhæve de domme, der afsiges af domstolen.

Den Særlige Domstols arbejde og de store udgifter hertil er genstand for megen debat i Sierra Leone, fordi mange folk i landet venter på kompensation, og Sierra Leone er et af verdens fattigste lande. Det er derfor, vi ikke må glemme fremtiden, når vi dømmer fortiden.

Ewa Tomaszewska, *for UEN-Gruppen*. – (PL) Hr. formand! Den Særlige Domstol for Sierra Leone har idømt Issa Hassan Sesay, som var øverstkommanderende for Revolutionary United Front, 52 års fængsel. Den har endvidere idømt Morris Kallon, en af lederne af RUF, 40 års fængsel, og Augustine Gbao, som var sikkerhedsansvarlig i RUF, 25 års fængsel.

De organiserede en af de mest kyniske oprørsbevægelser i moderne tid. Voldsomme lemlæstelser af civilbefolkningen, især amputationer af lemmer i stort omfang, seksuel vold som våben og rekruttering af børn til hæren er blot nogle få af de brutale metoder, som RUF anvendte under ledelse af de anklagede.

En streng dom til dem er et stærkt signal, der bør afholde andre fra at begå lignende handlinger, og et tegn på, at den civiliserede, demokratiske verden ikke vil lade stå til og har et stærkt instrument til at straffe de personer, der begår sådanne overgreb. Det instrument er Den Særlige Domstol, og den skal støttes både finansielt og politisk.

Marie Anne Isler Béguin (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Jeg er glad for, at denne forhandling finder sted, da vi har forsøgt at få den på dagsordenen for adskillige møder.

I dag, ikke længe inden valgperiodens udløb, vil vi således meget gerne understrege, at Sierra Leone, som er et af verdens fattigste lande, og som virkelig har haft succes med at nedsætte SCSL for at dømme de personer, der er ansvarlige for de overgreb, der er begået, bør støttes.

Jeg har været leder af EU's valgobservationsmission i Sierra Leone og mener virkelig, at det er vores politiske og moralske ansvar at støtte denne domstol, da det ville være virkelig uansvarligt og utænkeligt, hvis denne domstol ikke kunne fortsætte sit arbejde af årsager, der potentielt er økonomiske.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at støtte den – selvfølgelig økonomisk. På daværende tidspunkt anmodede dommerne ved disse domstole os endvidere om at yde finansiel støtte for at bidrage til at holde domstolen i gang.

Nu er der imidlertid behov for tiltag på politisk niveau, da domstolen lukkes i 2010. Vi skal...

(Formanden fratog taleren ordet)

Antonio Tajani, næstformand i Kommissionen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen har forpligtet sig til at bidrage til Sierra Leones overgang fra en efterkrigssituation til en situation med vækst og udvikling. Kommissionen støtter under alle omstændigheder landets indsats for at konsolidere freden, stabiliteten og frem for alt demokratiet.

I denne henseende anerkender og bifalder Kommissionen den afgørende rolle, som Den Særlige Domstol for Sierra Leone har spillet og fortsat spiller, når det gælder genindførelsen af fred og stabilitet i Sierra Leone. Vi er overbevist om, at Den Særlige Domstols aktiviteter kan sende det budskab til alle om, at alvorlige forbrydelser mod menneskeheden, folkedrab og krigsforbrydelser ikke vil forblive ustraffet.

Den Særlige Domstol for Sierra Leone har faktisk spillet en afgørende rolle i udviklingen af folkeretten i kraft af den retspraksis, der er skabt om spørgsmål såsom rekruttering af børnesoldater og tvangsægteskaber, som var emnerne i domstolens første sager. I denne henseende har Kommissionen støttet Den Særlige Domstols aktiviteter siden 2003. Vi har givet Den Særlige Domstol 2 700 000 EUR gennem Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder. Formålet med denne finansiering er at støtte Den Særlige Domstols formidling af dens målsætning om at fremme anvendelsen af retsstatsprincippet, humanitær folkeret og menneskerettigheder i Sierra Leone og den vestafrikanske region som helhed.

Derudover vedtog Kommissionen i 2008 et projekt med en finansiering på 1 mio. EUR under den tiende europæiske udviklingsfond, som blev udviklet sammen med Den Særlige Domstol og Sierra Leones regering. Projektet, der skal gennemføres i 2009 og 2010, vil integrere tidligere aktiviteter og sigter mod at sikre en varig arv, hvorpå der kan bygges efter afslutningen af domstolens aktiviteter, især gennem kapacitetsopbygning for aktører inden for retsvæsenet og styrkelse af den institutionelle kapacitet i Sierra Leones retssystem som helhed.

Kommissionen, som havde modtaget oplysninger om Den Særlige Domstols budgetproblemer, ydede i 2008 nødhjælp til domstolen for et beløb på 2,5 mio. EUR gennem stabilitetsinstrumentet og havde til hensigt at dække finansieringsomkostningerne og hovedsagelig løn til domstolens ansatte. I denne henseende var Kommissionen glad for, at det lykkedes Den Særlige Domstol at dække budgetunderskuddet i flere måneder. Vi tror på, at det til trods for finanskrisen vil lykkes det internationale samfund at finde de nødvendige ressourcer til at sikre, at SCSL kan udføre sine opgaver med succes og i fuldt omfang og afslutte retssagen mod Charles Taylor, Liberias tidligere præsident.

Inden jeg afslutter mit indlæg, vil jeg gerne give udtryk for min støtte til anmodningen om yderligere undersøgelser af forskellige særlige domstoles roller og funktioner, og her er jeg glad for på Kommissionens vegne at kunne meddele, at to initiativer vil blive finansieret på dette område under menneskerettigheder, konflikter og sikkerhed, i det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted i dag kl. 12.00.

5.3. Den humanitære situation i Camp Ashraf

Formanden. – Næste punkt er forhandlingen om seks beslutningsforslag om den humanitære situation i Camp Ashraf⁽³⁾.

Ana Maria Gomes, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Visse medlemmer ønsker at fremstille Folkets Mujahedin (MEK) som helte eller et reelt alternativ til det iranske regime. De er ingen af delene.

I forbindelse med mine rejser til Irak har jeg hørt kurdiske, sunnimuslimske, shiamuslimske, kristne, turkmenske og andre ledere klage over den rolle, som Folkets Mujahedin spillede som et redskab for Saddam Hussein i Anfar-kampagnen i 1988, der kulminerede i massakrer såsom massakren i Halabja. Det er det, som den irakiske delegation, der besøgte os i denne uge, også bekræftede over for os, mens den samtidig forsikrede os om, at den irakiske forfatning forpligter den irakiske regering til fuldt ud at respektere menneskerettighederne for beboerne i Camp Ashraf, der med UNHCR's og IRKK's hjælp ønsker at rejse til Iran eller andre destinationer eller ønsker at blive som politiske flygtninge under den irakiske lovgivning.

Vi må forstå den irakiske regerings modvilje mod fortsat at lade Camp Ashraf være en plet på deres gode naboskab med Iran. Irakerne kan ikke ignorere Iran. Landet er der. Det er en stærk nabo. Folkets Mujahedin er ganske vist ikke længere på terrorlisten, men det er stadig en uigennemsigtig kult, der brutaliserer de medlemmer, der ønsker at forlade den. Frem for alt er beboerne i Camp Ashraf mennesker, hvis menneskerettigheder skal respekteres, uanset organisationens skæbne eller fortid. De skal behandles i overensstemmelse med flygtningekonventionen fra 1951, og ingen – jeg gentager, ingen – må tvinges til at vende tilbage til Iran.

Men lad os slå en ting fast. Denne beslutning handler ikke om det iranske styre, der har undertrykt sit folk, misbrugt magten og destabiliseret Mellemøsten i årtier. Medlemmer, der stemmer for ændringsforslagene fra PSE og Verts/ALE, der sigter mod at tilpasse tonen i beslutningen, som en stemme for det iranske styre, argumenterer enten i ond tro eller er ganske enkelt løbet tør for argumenter.

Ånden i vores ændringsforslag er helt enkel. Vi ønsker at give et komplet billede af menneskerettighedskrænkelserne og truslerne i og omkring Camp Ashraf. Vi opfordrer f.eks. til, at alle beboere i Camp Ashraf bør have tilladelse til at tale med IRKK og UNHCR på et neutralt sted uden tilstedeværelse af MEK-medlemmer for at finde ud af deres reelle ønsker. Vi bør endvidere opfordre MEK-ledelsen til at holde op med at styre beboernes liv, navnlig ved at tillade dem at forlade Camp Ashraf. Frem for alt er vi dybt foruroliget over indberetningerne om psykisk og fysisk manipulation og alvorlige menneskerettighedskrænkelser inden for kulten. Kort sagt handler det om de individuelle menneskerettigheder for beboerne i Camp Ashraf. Lad os tænke på dem og deres menneskerettigheder, når vi stemmer.

Alejo Vidal-Quadras, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Her til morgen stemmer vi om et fælles beslutningsforslag fra fire politiske grupper om situationen for beboerne i Ashraf-flygtningelejren i Irak. 3 500 iranske mænd og kvinder, som er medlem af den demokratiske opposition til det fundamentalistiske styre i Iran, bor i lejren uden mulighed for at forsvare sig. I de sidste par uger er de blevet presset og chikaneret af den fraktion af den irakiske regering, der er under indflydelse af det iranske styre, og det er meget sandsynligt, at der når som helst kan opstå en tragedie i lighed med den, vi så på Balkan for kort tid siden.

Vi husker alle Srebrenica, og jeg er ikke i tvivl om, at intet medlem af Parlamentet ønsker en gentagelse heraf i Irak. Vores beslutningsforslag er en opfordring til at advare offentligheden i hele verden, inden der opstår en katastrofe. Desværre har visse kolleger indgivet ændringsforslag, der kan øge faren for beboerne i Camp Ashraf og give det iranske styre og dets støtter i Irak en undskyldning for en massakre.

Jeg besøgte selv lejren for nylig, og jeg kan forsikre om, at beskyldningerne i de indgivne ændringsforslag er helt ubegrundede. Beboerne i Ashraf er der frivilligt. De kan forlade lejren, når de ønsker det, og de lever i fred og fordragelighed med den irakiske befolkning i området. Formålet med vores forslag er at beskytte disse folk. Ingen forstår det – men hvis disse ændringsforslag vedtages, ville resultatet af forslaget være præcis det modsatte.

Det er ikke et politisk spørgsmål. Det er et humanitært spørgsmål, og det haster. Jeg opfordrer Dem på det kraftigste til at stemme imod alle de indgivne ændringsforslag til dette fælles beslutningsforslag fra de fire politiske grupper og støtte forslaget, da det er blevet fremsat af fire grupper med meget forskellige politiske

(3) Se protokollen.

overbevisninger. Mange uskyldige og harmløse menneskers liv afhænger af Deres stemme. Vi må ikke svigte dem.

Angelika Beer, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Min gruppe har ikke underskrevet dette beslutningsforslag, og vi vil kun stemme for det, hvis de ændringsforslag, jeg har stillet sammen med forslagsstilleren, fru Gomes, for De Europæiske Socialdemokraters Gruppe i Parlamentet og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance, vedtages.

Det vedrører striden om mujahadinerne eller MKO. Dette er ikke nogen demokratisk opposition. Jeg vil gerne sige et par ord om den. MKO er en degenereret organisation, som svarer til en religiøs sekt, og som i alvorlig grad undertrykker sine egne medlemmer, også inden for lejren. Der anvendes mentalt og fysisk pres for at tvinge medlemmerne til at blive i denne lejr. De, som nægter, får ødelagt deres forhold til andre mennesker, de tvinges til at blive skilt, og deres børn tages fra dem – en af de mest brutale undertrykkelsesmetoder.

MKO har fuldstændig isoleret alle MKO-medlemmer, der bor i og uden for lejren. Al adgang til den internationale presse eller medier er forbudt. Alle de interviews, der blev foretaget af amerikanerne, foregik i overværelse af MKO-kadrer, hvilket betød, at folk ikke kunne tale om deres reelle problemer og bekymringer.

Tidligere blev MKO-medlemmer fra det nordlige Irak overgivet til Saddam Husseins bødler, og de blev på skænder vis tortureret og dræbt i Abu Ghraib-lejren. Dette er blot nogle få eksempler og forklaringer til de fælles ændringsforslag, som jeg indtrængende beder Dem støtte. Alle, der forkaster disse – og det ønsker jeg at sige meget klart – og alle, der vedtager den foreliggende beslutningstekst i uændret form, stemmer for at lade MKO fortsætte sin undertrykkelsespolitik i en lejr, som den kontrollerer. Dermed vil De også være delvis ansvarlig for, hvad MKO i øjeblikket truer med at gøre, hvis lejren opløses under international overvågning, nemlig at opfordre sine medlemmer dér til at sætte ild til sig selv. Det er helt klart det modsatte af, hvad vi ønsker at gøre her, og jeg opfordrer Dem derfor indtrængende til at stemme for de ændringsforslag, PSE og min gruppe har stillet.

Erik Meijer, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! I 30 år har Iran været regeret af et teokratisk diktatur. Dette diktatur ikke alene tvinger sine indbyggere til at leve efter dets religiøse standarder, det forsøger også at dræbe enhver, som ikke tilpasser sig systemet. Konsekvensen er, at mange iranere er nødt til at leve i eksil, ikke blot i Europa, men også i nabolandene.

Efter den engelsk-amerikanske militære invasion i Irak fik de iranere, der lever i eksil dér, garanti for beskyttelse mod Iran. Nu er de fremmede tropper ved at forberede sig på at trække sig ud af Irak. Jeg støtter denne tilbagetrækning, men en uforudset konsekvens kunne blive, at det teokratiske regime i Iran ville få mulighed for at angribe oppositionen uden for sine egne grænser. Det går efter at få disse mennesker deporteret til Iran for at dræbe dem. I Irak er der stor solidaritet med eksiliranerne. Irans magt i Irak er imidlertid vokset, fordi flertallet af indbyggerne i Irak også er shia-muslimer.

Med skriftlige spørgsmål til Rådet har jeg henledt dets opmærksomhed på situationen for de 3 400 mennesker, der lever i Camp Ashraf. Det eneste svar var, at Rådet ikke havde drøftet dette spørgsmål. I dag drøfter vi et meget vigtigt og presserende beslutningsforslag om Camp Ashraf. I to tidligere beslutningsforslag fra 2007 og 2008 bekræftede Parlamentet Ashraf-beboernes retlige status i henhold til den fjerde Genèvekonvention. I dag retter Parlamentet særlig opmærksomhed mod den nuværende situation ved at vedtage en beslutning, der kun omhandler Ashraf. Denne tekst er en fælles tekst, der er vedtaget af de fleste politiske grupper, og den er afbalanceret. Med den ønsker vi at sende et stærkt budskab til den irakiske regering om, at rettighederne for disse 3 400 mennesker i Ashraf, herunder 1 000 kvinder, ikke må krænkes på grund af pres fra mullaherne i Iran.

Så vi skal sende et samlet budskab uden ændringsforslag, der ville undergrave og svække dette beslutningsforslag, som kun dækker de humanitære problemer for Ashraf-beboerne. Vi skal undgå ændringer af nogen art i den endelige beslutningstekst, som kunne komplicere disse forsvarsløse menneskers situation eller bringe deres liv i fare.

Beboerne i Ashraf blev bombet af amerikanske styrker i begyndelsen af invasionen i 2003. Senere blev de screenet af USA. Den irakiske regering har også screenet hver eneste af beboerne i Ashraf – det fandt sted i april i år. Hver eneste af dem blev udspurgt, uden for Ashraf. De blev kraftigt opfordret til at forlade lejren eller rejse til Iran. Kun seks af dem ønskede at rejse - seks ud af 3 400 mennesker! Så vi må respektere deres beslutning.

Mogens Camre, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Situationen i Camp Ashraf, der er hjem for 3 500 medlemmer af den største demokratiske opposition i Iran, PMOI, har givet anledning til stor bekymring i nogen tid og har været emne for adskillige beslutningsforslag i Parlamentet i de senere år. Sammen med en delegation på fire parlamentsmedlemmer besøgte jeg Camp Ashraf i oktober sidste år, hvor vi mødte amerikanske og irakiske repræsentanter samt FN-udsendinge. De bestyrkede alle vores bekymring med hensyn til Ashraf-beboernes retlige status, fordi deres sikkerhed blev overført fra amerikanske tropper til irakiske styrker i begyndelsen af året.

Situationen er blevet meget værre siden da. I en officiel udtalelse i slutningen af februar bad den øverste leder i Iran den irakiske præsident, der var på besøg, om at gennemføre den gensidige aftale om at lukke Camp Ashraf og udvise alle dens beboere fra Irak.

Siden da har de irakiske styrker indledt en belejring af lejren. Irakiske tropper har hindret familier til Ashraf-beboere, parlamentsdelegationer, menneskerettighedsorganisationer, advokater, journalister og selv læger i at komme ind i lejren og lader ikke mange logistikmaterialer komme ind i Ashraf.

Parlamentet fandt det derfor absolut nødvendigt at behandle dette som et presserende spørgsmål nu. Vi har nu arbejdet sammen med alle grupper og udarbejdet en afbalanceret, fælles tekst, hvor alle vores bekymringer med hensyn til dette spørgsmål behandles, og hvor de internationale organer opfordres til at finde en langsigtet, retlig status for Ashraf-beboerne.

Desværre er der stillet nogle ændringsforslag af nogle af Teherans talsmænd, dem, der tror på de løgne, Teheran fortæller. Jeg mener, vi klart bør forstå, at disse forslag er i modstrid med Ashraf-beboernes sikkerhed, og vi bør stemme imod dem. Vi opfordrer indtrængende alle kolleger til at holde sig til den fælles tekst og forkaste alle ændringsforslag.

Marco Cappato, forslagsstiller. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Her står vi og taler om en lejr, som i virkeligheden er en lille by med mennesker, som har nedlagt deres våben på baggrund af en vanskelig, politisk beslutning, mennesker, som reelt har overgivet deres eget forsvar i det internationale samfunds varetægt. Når vi behandler dette punkt i dag som en uopsættelig forhandling, skyldes det, at der er risiko for, at disse mennesker bliver deporteret en masse, og at alle deres rettigheder i forhold til det iranske regime definitivt bliver krænket.

Der kan selvfølgelig stilles spørgsmål til det demokratiske niveau og omfang i Folkets Mujahadin i Iran, i deres organisation, men det er ikke emnet for den forhandling, vi er nødt til at have, og det er ikke grunden til, at vi anmodede om uopsættelig forhandling. Vi har anmodet om uopsættelig forhandling for at forhindre, at denne lille by bliver angrebet som helhed, at dens grundlæggende rettigheder bliver fejlet bort, og at den bliver overdraget til det iranske diktatur.

Derfor risikerer de ændringsforslag, der er stillet, simpelthen at skabe forvirring om dette presserende og nødvendige budskab, og derfor håber jeg, at de ikke vil blive vedtaget.

Tunne Kelam, for PPE-DE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Vi er her i dag for at forhindre, at der sker en potentiel og stor menneskelig tragedie.

Næsten 4 000 mennesker, medlemmer af den iranske opposition, er i overhængende fare for, at de irakiske myndigheder deporterer dem tilbage til Iran, hvis regime allerede har henrettet mere end 22 000 af deres venner. Forresten er det disse mennesker, som har afsløret det hemmelige atomprogram i Teheran, og som med fredelige midler går imod det terrorismeeksporterende regime.

Det er i den irakiske regerings demokratiske troværdigheds interesse, såvel som i den amerikanske regerings interesse, idet den har indrømmet dem status som beskyttede personer, at beskytte deres liv, respektere deres frie vilje og værdighed og garantere dem en sikker fremtid i henhold til folkeretten. Men først og fremmest opfordrer vi den irakiske regering til at hæve blokaden af Camp Ashraf.

Nicholson of Winterbourne, for ALDE-Gruppen. – (EN) Hr. formand! Jeg mener, at Alejo Vidal-Quadras, som er en af mine gode venner, og andre, som har talt, tager helt fejl, og at vi bør støtte ændringsforslagene, fordi den irakiske regering ved mere end én lejlighed for nylig har erklæret, at den ikke har nogen som helst hensigter om at tvinge beboerne i Camp Ashraf til at rejse til Iran eller til noget andet land.

Den irakiske regering har gentagne gange anmodet forskellige lande, herunder mange EU-medlemsstater, om at modtage dem, og vi har ikke indvilget.

Af de 3 400 mennesker, der bor i lejren, har 1 015 opholdstilladelser fra og kan opholde sig lovligt i forskellige lande, hvoraf mange er EU-medlemsstater, og vi tager ikke imod disse mennesker. Hvorfor?

De fleste af lejrens indbyggere fik professionel, militær træning under det tidligere regime under Saddam Hussein, og de deltog sammen med hans præsidentgarde og andre sikkerhedsstyrker i den voldelige nedkæmpning af den folkelige opstand i Irak efter befrielsen af Kuwait i 1991.

Der er til overflod beviser på, at disse mennesker skadede det irakiske folk, da den irakiske hær nægtede at udføre de drab, som Saddam Hussein krævede. Familierne til ofrene i Irak kan ikke glemme denne kendsgerning, og i henhold til den irakiske forfatning må grupper som f.eks. MKO eller PKK ikke befinde sig på irakisk jord.

2 000 af disse mennesker har registreret sig selv hos Højkommissariatet for Flygtninge, idet de håber at blive flyttet til andre lande, der er parat til at modtage dem, og igennem flere år har den irakiske regering arbejdet tæt sammen med UNHCR og bedt andre lande om at modtage dem.

Kære kolleger, dette er Iraks sag. Iraks suverænitet er på spil, og vi bør sætte vores lid til den demokratisk valgte regering i Irak. Det er deres ret, deres pligt, og jeg kan forsikre Dem om, at de udfører den på korrekt vis.

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Hr. formand! Jeg har aldrig været nogen stor ynder af Folkets Mujahadin i Iran, hvis filosofiske udgangspunkt er islamistisk-marxistisk – hvilket i sig selv er en modsætning – og de var selvfølgelig igennem mange år under beskyttelse af Saddam Hussein, slagteren fra Baghdad, som de støttede militært.

I de seneste år har de ikke desto mindre omdannet sig og givet vesten værdifulde oplysninger om krænkelser af menneskerettighederne i Iran og den geografiske placering af Irans hemmelige uranberigelsesanstalt. Det var derfor tvivlsomt, om de burde være forblevet på EU's liste over terrorister. Hvad der efter min mening ikke kan betvivles, er, at beboerne i Camp Ashraf fortjener retlig beskyttelse i Irak fra landets regering og de allierede styrker og ikke fortjener at blive deporteret til Iran, hvor de er næsten sikre på at blive udsat for tortur og måske henrettelse.

Richard Howitt (PSE). – (EN) Hr. formand! Denne forhandling viser endnu en gang begrænsningerne i de uopsættelige forhandlinger, med et enormt antal udtalelser fordi der ikke har været tilstrækkelig tid til ordentlige forhandlinger og samråd.

Jeg ønsker ført til protokols, at der i den originale tekst fra Socialdemokraterne klart udtrykkes modstand mod enhver form for tvungen deportation og kræves fuld overholdelse af Genèvekonventionen samt fuld adgang for internationale menneskerettighedsorganisationer. Da jeg selv har søgt at opnå et kompromis ved at få støtte på tværs af partierne kun til ændringsforslagene 2, 3 og 6 og så Socialdemokraternes støtte til det fælles beslutningsforslag, vil jeg sige til hr. Vidal-Quadras og andre, at det er fuldstændig forregnet at sige, at disse ændringsforslag ville kunne bruges som et påskud for at massakrere beboere. Hvad enten folk støtter eller kritiserer PMOI, bør ingen her i Parlamentet under en forhandling om menneskerettigheder være uenig i ændringsforslag, der har til formål at støtte alle parter menneskerettighedsforpligtelser overalt i verden.

Jan Zahradil (PPE-DE). – (CS) Hr. formand! 30 sekunder er nok til mig. Jeg vil gerne sige, at det glæder mig meget, at PMOI under det tjekkiske formandskab blev fjernet fra EU's liste over forbudte organisationer, og jeg er glad for, at vi fortsætter med at beskytte den iranske opposition mod regimet via dagens beslutningsforslag om Camp Ashraf. Jeg vil gerne takke alle deltagere fra alle politiske grupper uanset farve eller overbevisning, og jeg håber, at beslutningsforslaget vil gå igennem i den foreliggende udformning uden de ændringsforslag, som i nogen grad ville deformere det.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Hr. formand! Også jeg ønsker at opfordre til, at der stemmes om dette fælles beslutningsforslag i dets nuværende udformning. De ændringsforslag, der er stillet her i Parlamentet, er i bund og grund en fejltagelse.

Det er absolut ikke rigtigt at sige, at så meget som én flygtning fra Camp Ashraf eller den alternative lejr er blevet flyttet til Europa eller blot inden for Irak med støtte fra Højkommissariatet. Jeg opfordrer enhver til at spørge Højkommissariatet, om nogen som helst flygtninge er blevet flyttet på noget tidspunkt.

Alt dette er fuldstændig forkert, og hensigten med det er kun at muliggøre en massakre. Det er det, det hele drejer sig om, ikke andet, og jeg vil gerne bede stillerne af disse fuldstændig skændige ændringsforslag om at trække dem tilbage, for de er en fornærmelse mod Parlamentet.

Antonio Tajani, *Næstformand i Kommissionen*. – (IT) Hr. formand! Jeg beder Dem om at kunne tale, men under forhold, hvor det er muligt. Med alle parlamentsmedlemmerne gående omkring er det virkelig meget, meget svært. Jeg har stor respekt for Parlamentet, men det forekommer mig virkelig umuligt at tale under disse forhold.

Formanden. – De har ret.

Mine damer og herrer! Vi afslutter ikke forhandlingen, før alle sidder roligt på deres pladser.

Vil de medlemmer, der taler i midtergangene, venligst bemærke, at vi ikke afslutter forhandlingen, før de holder op med at tale, så vi kan lytte til næstformanden i Kommissionen med tilbørlig respekt.

Antonio Tajani, *Næstformand i Kommissionen*. – (IT) Hr. formand! Jeg vil gerne sige tak, for jeg synes, det er rigtigt at deltage i forhandlinger ved at lytte til det, der bliver sagt, og ved at tale på en ordentlig måde.

(FR) Jeg vil nu tale på fransk. Hr. formand, mine damer og herrer! Kommissionen overvåger jævnligt udviklingen i situationen i Irak, især i relation til Camp Ashraf.

Som det er alle bekendt, tog den irakiske regering i januar 2009 igen kontrollen over dette område. Hvad angår den humanitære situation i lejren, har Kommissionen fået at vide af Den Internationale Røde Kors Komité og andre internationale organisationer, som har overvåget udviklingen i situationen, at der ikke er rapporteret nogen betydelig forringelse af levevilkårene eller nogen overtrædelser af internationale konventioner.

Kommissionen er helt enig i, at en lukning af lejren bør ske inden for lovlige rammer, og at dens beboeres liv og fysiske eller psykiske velbefindende ikke må trues. De internationale humanitære standarder bør være gældende, ikke mindst princippet om ikke sende flygtninge tilbage.

Ved adskillige lejligheder har den irakiske regering sagt, at den er parat til at behandle beboerne i lejren anstændigt, og at den ikke har nogen intention om ulovligt at deportere medlemmerne af denne organisation eller at tvinge dem til at forlade Irak.

Med dette i baghovedet understreger Kommissionen ikke desto mindre, som altid, at folkeretten skal respekteres, og den stoler på, at den irakiske regering handler i overensstemmelse dermed.

Da de irakiske myndigheder mødtes med Kommissionen i marts 2009, gentog de deres forpligtelse til at respektere internationale, humanitære standarder og ikke bruge magt, og især til ikke at gennemtvunge tilbagesendelser til Irak.

Den irakiske minister for menneskerettigheder holder for tiden individuelle møder med beboerne for at fastslå deres rettigheder og finde ud af, om de ønsker at vende tilbage til Irak eller rejse til et tredje land.

I de seneste uger har nogle medlemmer valgt at forlade lejren, og de har kunnet gøre det uden at møde nogen form for problemer. Kommissionen støtter disse bestræbelser. Hvis beboerne i lejren ønsker at rejse, skal den irakiske regering give dem tilladelse til at slå sig ned i et andet land og fremme processen.

I samarbejde med medlemsstaternes repræsentanter på stedet vil Kommissionen fortsat overvåge udviklingen i situationen.

(Bifald)

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen vil finde sted lige herefter.

FORSÆDE: MARTINE ROURE

Næstformand

6. Godkendelse af protokollen fra foregående møde

*

* *

Gary Titley (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg tager ordet igen vedrørende artikel 28, stk. 2, hvori der står, at ethvert medlem kan stille Parlamentets formand et spørgsmål og modtage svar inden for 30 dage. Jeg stillede formanden et spørgsmål den 19. marts. I dag er det den 24. april. Jeg har ikke fået noget svar.

Jeg nævnede det i går, og jeg blev lovet, at man ville tage sig af det. Man har stadig ikke taget sig af det. Jeg finder det meget svært at forstå, at formanden for Parlamentet viser en sådan foragt for Parlamentets regler og for dets egne medlemmer, at han er parat til at ignorere dem fuldstændig. Jeg synes, formandens opførsel er aldeles ussel.

Formanden. – Hr. Titley! Jeg vil naturligvis give Deres anmodning videre.

(Protokollen fra foregående møde blev godkendt)

7. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

7.1. Kvinders rettigheder i Afghanistan

7.2. Støtte til Den Særlige Domstol for Sierra Leone

7.3. Den humanitære situation i Camp Ashraf

- Før afstemningen

Charles Tannock (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Det ser ud, som der er sket en fejl i den tekst, der er offentliggjort på internettet om Parlamentets tjenestegrene. Den er ukorrekt formuleret og ikke i overensstemmelse med den tekst, som faktisk blev fremsat i det fælles beslutningsforslag af min gruppe og andre. Jeg ved ikke, om De er blevet informeret om dette, og om De kan tage det i betragtning, men teksten i punkt 2 burde lyde: "idet man for så vidt angår alle personer, der bor i Camp Ashraf, respekterer disses individuelle ønsker for deres fremtid;". Det er ikke det, der faktisk er offentliggjort, og det er det, der burde stå i teksten.

Formanden. – Hr. Tannock! Jeg er blevet informeret, og alle de sproglige rettelser vil blive foretaget.

- Efter afstemningen

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på, at bag mig, blandt de ultra-højreradikale, er der folk, som ikke er medlemmer, og så vidt jeg kan se, bruger de også stemmekortene.

(Tumult)

Formanden. – Hr. Martin! Det vil blive undersøgt.

7.4. De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (A6-0229/2009, Rumiana Jeleva)

- Efter afstemningen

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! En afstemning blev forkastet, fordi der var et lige antal stemmer for blot et par minutter siden. Et medlem har fremført en meget alvorlig påstand om afstemningen i Parlamentet. Jeg vil gerne bede Dem standse behandlingen, indtil vi finder ud af, om der er medlemmer, der stemmer, som ikke burde stemme, eller om denne påstand er forkert. Det er en meget alvorlig påstand.

(Bifald)

Formanden. – Jeg har lige sagt, at det vil blive undersøgt. Det betyder, at det vil blive undersøgt straks. Vi tager os af det.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Fru formand! Jeg skal fatte mig i korthed. Da et af vores medlemmer har fremført en anklage, vil jeg bede ham præcisere sin anklage. Som De sagde, er det nødvendigt at foretage en undersøgelse straks, og hvis det efter undersøgelsen viser sig, at anklagen er forkert, hvilket jeg tror, det gør, beder jeg om, at man drager de nødvendige konklusioner heraf.

Formanden. – Jeg sagde, at en undersøgelse ville blive foretaget. Det bliver den straks, så jeg vil holde Dem orienteret de næste par minutter.

7.5. De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder (valgfri protokol) (A6-0230/2009, Rumiana Jeleva)

7.6. Problemer i forbindelse med profilanalyser (A6-0222/2009, Sarah Ludford)

7.7. Årsberetning 2007 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser og bekæmpelsen af svig (A6-0180/2009, Antonio De Blasio)

– Før afstemningen

Antonio De Blasio, ordfører. – (HU) Fru formand! Jeg behøver ikke to minutter. Mine damer og herrer! Jeg vil gerne henlede Deres opmærksomhed på to meget vigtige punkter i forbindelse med betænkningen. Disse betænkninger er blevet udarbejdet i årevis, men Rådet har endnu ikke én eneste gang sat disse betænkninger på sin dagsorden. Jeg finder det meget væsentligt, at Rådet gør medlemsstaterne bekendt med indholdet i denne betænkning. Det ville i stor udstrækning bidrage til også at få Rådets og andre institutioners dechargeprocedure til at fungere ordentligt. Derfor foreslår jeg, at en udsættelse af Rådets dechargeprocedure i efteråret kun bør godkendes, hvis Rådet også sætter denne betænkning på sin dagsorden. Det ville være ekstremt vigtigt for at sikre, at Rådet også godkender de forordninger, der venter på at blive afgjort, og ville garantere gennemsigtighed i brugen af EU-midler. Jeg vil gerne udtrykke min dybfølte tak til dem, der har hjulpet med at udarbejde denne betænkning, herunder skyggeordføreren, og dem, som har stillet ændringsforslagene. Vi vedtog denne betænkning i enighed i Udvalget.

7.8. Parlamentarisk immunitet i Polen (A6-0205/2009, Diana Wallis)

7.9. Styring i forbindelse med den fælles fiskeripolitik (A6-0187/2009, Elspeth Attwooll)

7.10. Statistik over plantebeskyttelsesmidler (A6-0256/2009, Bart Staes)

7.11. Miljøvenligt design af energirelaterede produkter (A6-0096/2009, Magor Imre Csibi)

7.12. Markedsføring af byggevarer (A6-0068/2009, Catherine Neris)

Formanden. – Efter undersøgelsen kan jeg fortælle Dem, at stemmeretten ikke er blevet misbrugt

For at undgå yderligere diskussion, vil jeg informere formanden, og hr. Pöttering vil fortælle Dem, hvilke følger det vil få.

7.13. Grænseoverskridende betalinger i Fællesskabet (A6-0053/2009, Margarita Starkevičiūtė)

7.14. Virksomhed som udsteder af elektroniske penge (A6-0056/2009, John Purvis)

7.15. Sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter (A6-0087/2009, Horst Schnellhardt)

- Før afstemningen

Horst Schnellhardt, ordfører. – (DE) Fru formand! Jeg vil blot komme med to korte bemærkninger. Oversættelsen kan måske give anledning til forvirring på de forskellige sprog. Jeg vil derfor gerne have ført til protokols, at ændringen af artikel 2, stk. 2, litra a), med ordlyden "andre [vildtlevende dyr] end vildtlevende vildt" altid skal ses i sammenhæng med punkt aa). Det vil fjerne forvirringen.

Formanden. – Jeg kan forsikre Dem, at alle sprogversionerne vil blive tjekket i denne henseende, hr. Schnellhardt.

7.16. Mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (A6-0268/2009, Pervenche Berès)

7.17. Beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (A6-0244/2009, Benoît Hamon)

7.18. Afgiftssvig i forbindelse med import og andre grænseoverskridende transaktioner (A6-0189/2009, Cornelis Visser)

- Før afstemningen:

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Fru formand! Jeg vil gerne vende tilbage til afstemningen om min betænkning, som var til andenbehandling. Alle grupperne i Parlamentet havde en politisk aftale med Rådet om at vedtage en række ændringsforslag, således at denne forordning kunne blive en rigtig forordning.

På grund af mange parlamentsmedlemmers fravær – mere end 400 er fraværende – har vi ikke kunnet vedtage pakken af ændringsforslag, som kræver et kvalificeret flertal på 393 stemmer ved andenbehandling. Vi nåede kun op på 387 af de 395 afgivne stemmer. På grund af mange parlamentskollegers fravær har vi været nødt til at bryde vores aftale med Rådet.

Jeg vil derfor gerne bede Præsidiets og Parlamentets administration om at se på, hvordan vi kan redde situationen på dette tidspunkt, før Parlamentet går på ferie efter 7. maj, så vi kan drøfte og rette op på denne situation i næste mødeperiode.

Formanden. – Vi har faktisk allerede overvejet dette spørgsmål, hr. Staes, og vi vil helt sikkert se på det, for det er et reelt spørgsmål og et reelt problem.

7.19. Mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne

- Før afstemningen

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Fru formand! Jeg vil gerne tale nu, fordi vi i Økonomi- og Valutaudvalget har haft en væsentlig drøftelse af spørgsmål i forbindelse med lånet, og Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater har stillet et ændringsforslag ud fra den betragtning, at der ikke var noget juridisk grundlag for et EU-lån.

Vi var blevet enige om et ændringsforslag, som vi udarbejdede efter aftale med hr. Langen, der var hovedforhandler for PPE-Gruppen, men dog ikke skyggeordfører i dette spørgsmål. I dette ændringsforslag stod der, at der ikke er noget specifikt grundlag for lånet fra Fællesskabet. Det var under disse betingelser, vi stillede ændringsforslag 2, så jeg er ganske overrasket over, at velinformerede eksperter har fortalt mig, at der på PPE-listen var et minus ud for dette ændringsforslag, og jeg vil gerne give hr. Langen mulighed for at korrigere PPE-listen.

Werner Langen (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Der er ingen grund til, at jeg forklarer, hvordan min gruppes afstemningsliste er sammensat. Vi har drøftet det, og efter at have undersøgt det igen, kan vi give dette forslag vores fulde opbakning.

7.20. De lovgivningsmæssige aspekter ved nanomaterialer (A6-0255/2009, Carl Schlyter)

- Før afstemningen

Carl Schlyter, ordfører. – (SV) Fru formand! Jeg vil blot gerne sige, at Kommissionen har indgivet et forslag på dette nye og vigtige politiske område, som betød, at vi mente, at det ville være tilstrækkeligt at indføre bestemmelser i den nuværende lovgivning. Parlamentet anmoder nu meget klart om, at Kommissionen foretager en grundig gennemgang af al relevant lovgivning, så vi kan beskytte forbrugerne, arbejderne og miljøet mod nanoprodukters negative effekter, og så de kan få et marked, der er sikkert, og som er i stand til at udvikle sig. Jeg vil gerne minde Dem om, at Kommissionen har to år til at efterleve Parlamentets anmodning, og at det takket være et kompromis vil fremgå meget klart af dagens afstemning, at Parlamentet støtter dette næsten enstemmigt.

Tiden er nu inde til, at Kommissionen straks begynder at arbejde på den grundige gennemgang, så nanoteknologien kan reguleres på en måde, der beskytter borgerne.

7.21. Årlig drøftelse om fremskridt inden for et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EU-traktatens artikel 2 og 39)

7.22. Konklusioner fra G20-topmødet

7.23. Konsolidering af stabilitet og velstand på det vestlige Balkan (A6-0212/2009, Anna Ibrisagic)

7.24. Situationen i Bosnien-Hercegovina

- Efter afstemningen om ændringsforslag 3

Doris Pack (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg vil gerne spørge, om De er klar over, at i artikel 6 skal ordet "central" før ordet "state" slettes, for at ordlyden stemmer overens med de andre tekster.

Formanden. – Ja, ja, vi vil helt bestemt tjekke alle sprogversionerne, fru Pack.

7.25. Ikkespredning af kernevåben (NPT) (A6-0234/2009, Angelika Beer)

7.26. Handicappedes rettigheder

7.27. 25. årsberetning fra Kommissionen om kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten (2007) (A6-0245/2009, Monica Frassoni)

8. Stemmeforklaringer

Formanden. - Vi går nu over til stemmeforklaringerne.

*

* *

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Fru formand! Jeg vil gerne i dag kommentere den alvorlige anklage, som blev fremført her i Parlamentet mod medlemmer af Europa-Parlamentet, og den krænkelse af Parlamentet, som hr. Martin gav udtryk for, da han sagde, at nogle parlamentsmedlemmer ikke selv stemmer, men sender stedfortrædere, som stemmer ved at bruge parlamentsmedlemmernes stemmekort. Det er en uacceptabel opførsel, for Europa-Parlamentets forhandlinger transmitteres live. EU's borgere sidder på balkonen, og de hørte i dag, i et valgår, noget bemærkelsesværdigt. Det er ærekrænkende, og jeg vil gerne bede Præsidiet om på sit næste møde at give hr. Martin pålæg om at trække sine ord tilbage og undskylde over for alle Parlamentets medlemmer.

Formanden. – Hr. Rogalski! De så, at jeg bad om, at det straks blev undersøgt, om det var sandt eller ej.

Det er derfor ført til protokols. Det var ikke sandt. Det er derfor ført til protokols i EU-Tidende. Jeg beder nu Parlamentets formand om at træffe de nødvendige foranstaltninger, og vi vil drøfte det i Præsidiumet.

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! De tog rigtignok fat på det meget hurtigt, men jeg synes virkelig, at det er uacceptabelt, at et medlem rejser sig fra sin plads og retter en så alvorlig beskyldning mod andre medlemmer af Parlamentet. Jeg støtter ikke de herrer fra den yderste højrefløj, men Parlamentets formand skal værne om og beskytte medlemmernes rettigheder. Vi bliver beskyldt for alt muligt horribelt, og vi må forlange, at vores kolleger udviser en ordentlig og etisk opførsel her i Parlamentet og faktisk også uden for Parlamentet.

Formanden. – Bemærk venligst, at jeg har noteret alt, hvad De har sagt. De har set, at vi har forsøgt at reagere hurtigt på disse forhold, fordi de er vigtige. Jeg er fuldstændig enig med Dem, og vi får se, hvilke foranstaltninger der skal træffes.

Christopher Beazley (PPE-DE). – (EN) Fru formand! I forlængelse af denne ordveksling og Deres meget brugbare svar var jeg i går ikke i stand til at fange Deres kollegas blik for at meddele, at det samme medlem – jeg nægter at bruge ordet ærede – har offentliggjort en artikel i den østrigske presse, hvor han har nævnt en person ansat i Parlamentet ved navn. Hvad enten beskyldningerne er sande eller ej, er det for mig endnu et eksempel på en aldeles utilstedelig opførsel. Det kan meget vel ske, at den omtalte personage ikke ville bestå valgs prøve, hvis de østrigske vælgere er tåbelige nok til at støtte ham.

Formanden. – Jeg har noteret, hvad De har sagt, hr. Beazley. Vi er alle enige om, at vi skal være fornuftige her, men De har ret i, hr. Beazley, at den slags ting generelt altid giver bagslag for den person, der er ansvarlig.

*

* *

Mundtlige stemmeforklaringer

- Betænkning: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Denne betænkning handlede om handicappede menneskers rettigheder, og jeg ønskede, at det arbejde, Richard Howitt udfører som Labour-medlem i Parlamentet i sin kamp for handicappede mennesker, anerkendes og føres til protokols.

Jeg har altid været en stor tilhænger af at åbne mulighed for, at handicappede mennesker kan dyrke sport. Vi har alle hørt om den paraolymiske bevægelse, men i år anerkender Parlamentet og Kommissionen for første gang det strålende arbejde, der gøres i bevægelsen for mentalt handicappede, Special Olympics, som ledes af Tim Shriver. Den har programmer over hele kloden, og ét af dem bliver nu delvis finansieret via EU's budget.

Jeg har haft det privilegium at overvære både World Summer Games i Shanghai og dette års Winter Games i Boise, Idaho, og det er svært at beskrive de mange følelser, man fyldes af, når man ser atleterne konkurrere og deltage. Jeg ønskede blot at få min absolutte støtte til dette forslag ført til protokols.

- Betænkning: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg tror, at dette igen er én af de betænkninger, som mange kan bifalde. I kampen for større energibesparelser og mere effektiv anvendelse af energi tror jeg, at vi alle ønsker at se mere energieffektive produkter. Men endnu en gang er jeg nødt til at gøre opmærksom på, at vi bør føre an med et godt eksempel her i Parlamentet.

Når vi taler om energieffektivitet, bør vi sikre os, at vi holder orden i eget hus. Parlamentet har tre bygninger – to parlamentsbygninger og en administrationsbygning – én i Bruxelles, én i Strasbourg og én i Luxembourg. Det viser klart, at vi selv ikke viser vejen, når det drejer sig om energieffektivitet.

Det er på tide at bruge eksemplets magt. Det er på tide at føre kampen for energieffektivitet i allerforreste linje. Vi er nødt til at lukke Parlamentet i Strasbourg, lukke administrationsbygningerne i Luxembourg og blive i Bruxelles.

- Betækning: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Fru formand! Jeg har ønsket at tale, fordi disse grænseoverskridende betalinger er meget fordelagtige og viser, at EU med en positiv løsning og fjernelse af yderligere barrierer forholder sig bevidst til borgerne og indfører forordninger, der vil gøre deres dagligdag lettere. Jeg er helt overbevist i forbindelse med denne betækning og mener derfor klart, at vi har taget et væsentligt skridt fremad med hensyn til at fremme aktiviteterne inden for EU. Jeg håber, at det vil skabe præcedens på andre områder.

- Betækning: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Når jeg afgiver min stemmeforklaring, håber jeg, at jeg ikke fremprovokerer den samme slags smålige reaktioner, som man kan forvente fra den anden side af forsamlingen.

Jeg tror, vi alle er enige om, at vi skal tackle afgiftssvig, men samtidig er vi nødt til at forstå, at hvor det drejer sig om de iværksættere, som arbejder hårdt, som skaber job og velstand for andre og så bliver beskattet voldsomt for at gøre det, er det helt forståeligt, når de på lovlig vis ønsker at overføre deres penge til regimer med lavere beskatning.

Jeg tror, vi alle er enige om, at vi skal bekæmpe besvigelser, men vi skal ikke slå ned på lovlige overførsler af penge. Vi tror måske, at resultatet af sådanne handlinger vil bevirke, at regimer med lav beskatning vil forsvinde, og at vi alle vil skulle betale højere skatter, og jeg ved, at det er noget, folk fra især den anden side af Parlamentet bifalder. Men vi skal også forstå de utilsigtede følger, vores handlinger sommetider får, og hvis vi prøver at slå for hårdt ned på regimer og områder med lavere beskatning i stedet for blot at jage penge fra det ene land til det andet, vil den kapital, den innovation og den iværksætterånd, der er så hårdt brug for, blive jaget helt ud af EU.

Astrid Lulling (PPE-DE). – (FR) Fru formand! Jeg stemte naturligvis imod Hamon-betækningen, som er endnu værre end Kommissionens forslag om beskatning af indtægter fra opsparinger, for imod al logik stemte et flertal i Parlamentet – selv om det langt fra repræsenterer flertallet af parlamentsmedlemmerne – for at afskaffe kildeskattesystemet, der fungerer, for kun at bibeholde informationsudvekslingssystemet, hvilket er dyrt, bureaukratisk og ineffektivitet. Det er uforståeligt!

Jeg er glad for at medgive, at flertallet af medlemmerne her ikke havde noget godt kendskab til emnet, ellers ville de ikke have kunnet stemme for at afskaffe et system, der er effektivt og billigt, og som sikrer, at alle betaler skat af kapitalindkomst, idet de i stedet slår til lyd for informationsudveksling.

Hr. Hamon har fortalt mig, at han ikke er interesseret i, om alle betaler deres skatter. I aftes fortalte han mig, at han ønskede at vide, at franskmænd...

(Formanden afbrød taleren)

Gay Mitchell (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Dette angår det samme spørgsmål i forbindelse med den frie afstemning. Jeg har i princippet ikke noget at indvende imod systemet med kildeskat, men jeg mener, at vi skal markere, at afgiftssvig ikke er acceptabelt.

Jeg er enig i de kommentarer, der er fremsat, om at skattekonkurrence er en god ting. Jeg synes, det er en god ting. Jeg tror, at enhver, der så på dette for sig, ville sige, at det er en god ting. Folk siger ofte, jamen, er det ikke let for jer – I har 12,5 % selskabsskat i Irland, og jeg siger, jamen hvorfor har I ikke en selskabsskat på 12,5 % i jeres land, hvis det er det, der er problemet? Men der er et problem her, og vi er nødt til at markere med hensyn til skatteunddragelse. Det er en kriminel forseelse, og vi skal virkelig passe på, at vi ikke kommer for tæt på dem, der praktiserer den slags unddragelser.

Vi har før set, hvor finansverdenen er endt efter dårlig styring og dårlig praksis. Så jeg er principielt ikke imod kildeskat, men jeg ønsker at markere, at vi afgjort er nødt til at være mere bestemte i behandlingen af hele spørgsmålet om skatteunddragelse.

- Betækning: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Zita Plešinská, for PPE-DE-Gruppen. – (SK) Fru formand! Min politiske gruppe, Gruppen for Det Europæiske Folkeparti (Kristelige Demokrater) og De Europæiske Demokrater, bifalder resultatet af dagens afstemning om Catherine Neris' betækning om harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer.

Det var ikke muligt at opnå godkendelse hos Rådet efter førstebehandlingen, fordi nogle af medlemsstaterne ikke ville gå med til en tvungen erklæring om overensstemmelse. Med dagens afstemning fastslås Parlamentets

holdning i nogle politisk følsomme spørgsmål, især CE-mærket, hvilket bør få Rådet til at nå frem til en fælles holdning med efterfølgende godkendelse i Parlamentet og Kommissionen ved andenbehandlingen.

Min politiske gruppe, PPE-DE, har efter aftale med De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa og Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance kun støttet tekniske forbedringer af teksten, og med ændringsforslagene har vi tilnærmet den tekst, der er vedtaget af Udvalget om Det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, til Rådets arbejdstekst. PPE-DE støttede ikke ændringsforslag 17 og 54, der blev vedtaget i Udvalget, fordi den var enig i Kommissionens forslag – vi er imod indførelse af mærkninger inden for staterne, fordi de udgør en barriere for det indre marked, og vi er enige i, at medlemsstaterne bør fjerne alle nationale overensstemmelsesreferencer bortset fra CE-mærket.

Jeg er begejstret over, at kommissær Verheugen bakkede klart op om denne holdning under gårdsdagens forhandling. Jeg ønsker lovgivningen held og lykke.

- Forslag til beslutning – B6-0192/2009

Philip Claeys (NI). – (NL) Fru formand! Dette beslutningsforslag indeholder absolut enkelte positive elementer, som f.eks. opfordringen til at styrke FRONTX' mandat og til at tage initiativ til en europæisk indre sikkerhedspolitik, som bør supplere nationale sikkerhedsplaner. I sidste ende besluttede jeg dog at stemme imod det, fordi jeg finder det fuldstændig uacceptabelt, at dette Parlament, som, når alt kommer til alt, skal forestille at repræsentere EU's borgere, hårdnakket klynger sig til Lissabontraktaten. Jeg kunne ligeledes heller ikke godkende opfordringen om snarest muligt at fremsætte forslag til lempelse af import af udenlandsk arbejdskraft, og efter min mening berettiger opfordringen til en nejafstemning.

- Betænkning: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Lige som andre her i Parlamentet bifalder jeg det nye fremstød for at genoplive traktaten om ikkespredning af kernevåben, herunder Sikkerhedsrådets resolution om at lukke smuthuller i de eksisterende juridiske rammer.

Jeg afviser imidlertid den direkte virkning, betænkningen vil få, nemlig at EU skal erstatte nøglemedlemsstaterne som hovedaktør i denne særlige proces. Jeg synes, det er helt utroligt, at stedet her tror, det skal udstrække sine fangarme til dette område, især når man tager i betragtning, at kun to medlemsstater har kernevåben, mens yderligere fire deler kernevåben i NATO-regi.

Med denne betænkning er man mere interesseret i at gribe chancen for at udskifte medlemsstater omkring hovedbordet i den internationale ledelse end i at lægge tilstrækkelig mærke til risikoen for spredning af kernevåben via terrorister og slyngelstater.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg tror, at vi som udgangspunkt alle er enige om, at kernevåben er noget skidt. Jeg tror, vi alle er enige om, at krig er noget skidt – det siger sig selv. Som den store filosof Edwin Starr sagde en gang, så er krig ikke godt for noget som helst.

Men når vi ser på det, er vi nødt til at stille det spørgsmål, om EU virkelig bør indtage pladsen i stedet for de to medlemsstater, der har kernevåben, i hele processen om ikkespredning, når man betænker den manglende ekspertviden uden for disse medlemsstater? Er det ikke overilet at foreslå, at UK bør demontere sine faciliteter til fremstilling af fissile materialer, når der er så meget af dette materiale, der kan falde i hænderne på terrorister og andre skurkagtige medlemsstater?

Dette er ikke andet end et forsøg på at få mere magt, og det vil faktisk give meget mindre magt i kampen mod spredning af kernevåben. Vi bør glemme det med at forsøge at få mere magt og faktisk tackle selve problemet.

- Betænkning: Monica Frassoni (A6-0245/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – (EN) Fru formand! For et par uger siden sad jeg og indtog en af mine yndlingsretter, en karryret, i landsbyen Long Buckby i nærheden af, hvor jeg bor, og jeg var vært for en gruppe mennesker, som er uvante med politik i en politisk diskussion. Som alle andre – og det ved De alle sammen – når man er medlem af Europa-Parlamentet, tror de straks en hel masse. For det første, at man tjener fedt og ikke reelt bekymrer sig om almindelige mennesker, og for det andet, at EU ikke fungerer, fordi der er for mange forordninger. Måske har de ret i nogle tilfælde – der burde foretages en beregning af lønsomheden med hensyn til forordningernes funktion – og de er dårligt gennemført, faktisk ikke gennemført på samme måde på hele kontinentet.

I denne betænkning tales der om kontrol af fællesskabsretten, og det er en god ting. Hvis man ser på Eurobarometer-hjemmesiden, kan man se den række af sager om overtrædelse, som Kommissionen rejser mod de enkelte medlemsstater. Men denne mangel på gennemførelse og ens gennemførelse er et af de største problemer, som folk her i Parlamentet, der ikke er som mig – som er eurofile snarere end euroskeptiske – er nødt til at se i øjnene fremover.

Syed Kamall (PPE-DE). – (EN) Fru formand! Jeg tror endnu en gang, at der kan skabes enighed, når vi ser på dette spørgsmål, hvad enten man er skeptisk over for fremtidig europæisk integration, eller man ønsker at se sit eget land indordnet under en overnational stat. Jeg tror, vi alle er enige om nu, at vi alle er medlemmer af EU, og at vi bør rette os efter fællesskabsretten, for vi har været igennem den behørig proces, forhandlingerne og de juridiske processer.

Vi har derfor brug for – det tror jeg, vi alle er enige om – en bedre kontrol med gennemførelsen af fællesskabsretten. Så når jeg har vælgere i London og ostehandlere, der klager til mig over, at de har været nødt til at investere mange penge for f.eks. at sikre, at de afdelinger, de bruger til salg af ost, lever op til EU-standarder, som er blevet rost i høje toner af britiske embedsmænd, og de så rejser over til andre medlemsstater og ser, at ost sælges åbent på gademarkeder og smelter, og de undrer sig over, hvordan fællesskabsretten gennemføres i andre lande, er det på tide, at vi viser, at vi mener det alvorligt med hensyn til gennemførelse af fællesskabsretten i hele EU.

*

* *

Richard Corbett (PSE). – (EN) Fru formand! Jeg spekulerer lige på, om det egentlig var i orden, at hr. Kamall indtrængende opfordrede Parlamentet til at ignorere traktaterne og ignorere dets juridiske forpligtelser og faktisk øge Parlamentets beføjelser ved at tage fat på spørgsmålet om bygninger på tre forskellige steder. Han ved udmærket, at det desværre er regeringerne i medlemsstaterne, der træffer afgørelse om institutionernes placering, og at de under John Majors formandskab, den tidligere leder af hans parti, på topmødet i Edinburgh i 1992 desværre pålagde Europa-Parlamentet den juridiske forpligtelse at holde 12 mødeperioder om året i Strasbourg.

Det er beklageligt, men løsningen er da forhåbentlig ikke at bryde loven. Løsningen er forhåbentlig at bede regeringerne om at revidere denne uheldige beslutning, der blev truffet under ledelse af hans tidligere partileder.

Skriftlige stemmeforklaringer

Kvindes rettigheder i Afghanistan (RC-B6-0197/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Parlamentets beslutningsforslag om kvindes rettigheder i Afghanistan, fordi jeg mener, at det nye lovforslag om de shiitiske kvindes personlige status er uacceptabelt. Denne lovgivning, som for nylig blev vedtaget af det afghanske parlaments to kamre, indeholder alvorlige begrænsninger af kvindernes fri bevægelighed, legitimerer voldtægt i ægteskabet og fremmer diskrimination af kvinder i forbindelse med ægteskab, skilsmisse, arv og adgang til uddannelse. Det er ikke i overensstemmelse med hverken internationale menneskerettighedsstandarder generelt eller kvindes rettigheder.

Jeg mener, at EU skal sende et klart signal om, at dette lovforslag skal tilbagekaldes, da dets indhold modsiger ligestillingsprincippet, der er fastlagt i de internationale konventioner.

Støtte til Den Særlige Domstol for Sierra Leone (RC-B6-0242/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om støtte til Den Særlige Domstol for Sierra Leone, da det er afgørende at sikre, at de, der begår voldelige forbrydelser jf. den humanitære folkeret, især krigsforbrydelser og forbrydelser imod menneskeheden, bliver straffet og udstår deres straffe.

Denne domstol, der blev oprettet i 2000 af FN og regeringen i Sierra Leone, var den første internationale domstol finansieret via frivillige bidrag, den første, der blev oprettet i et land, hvor de påståede forbrydelser fandt sted, og den første, der har rejst tiltale mod en siddende regeringsleder i Afrika for krigsforbrydelser og forbrydelser imod menneskeheden.

Den humanitære situation i Camp Ashraf (RC-B6-0248/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Beboerne i Camp Ashraf er et af de synlige udtryk for det iranske regimes undertrykkelse og for modstanden mod denne vold.

Den forbindelse, som folk gentagne gange har forsøgt at lave mellem medlemmerne af den iranske modstandsbevægelse og terrorisme, er uberettiget, hvilket aviser, politikere og domstole har kunnet bevise. Tværtimod ligger situationen i Camp Ashraf åben for offentligheden, og talrige personer, herunder parlamentsmedlemmer og journalister, har besøgt lejren og draget deres egne konklusioner. Beboerne i Camp Ashraf er beskyttede personer i henhold til Genèvekonventionen. Af disse grunde er det signal, Parlamentet har sendt, afgørende vigtigt. Beboerne i Camp Ashraf har ret til beskyttelse og til under ingen omstændigheder at blive overdraget til det iranske regime. Dette er et spørgsmål om den mest grundlæggende respekt for menneskerettighederne. Vi håber derfor, at denne beslutning vil bære frugt.

Endelig har jeg en bemærkning om det iranske regime. Det er afgørende, at de fejl, der blev begået i begyndelsen af og under interventionen af USA's allierede i Irak, nu ikke gøres værre på grund af fejl under deres afgang. Hvis det iranske fundamentalistiske regime ved slutningen af denne proces har styrket sin indflydelse i regionen, særligt ved at kontrollere Iraks indre anliggender, så vil denne region have fjernet sig længere fra freden, og verden vil stå over for en større trussel.

Toomas Savi (ALDE), skriftlig. – (EN) Jeg opfordrede alle mine liberale kolleger til at stemme imod ændringsforslagene fra De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance og De Europæiske Socialdemokraters Gruppe, da udkastet til beslutning allerede var afbalanceret, og da disse ændringsforslag ikke var i samklang med beslutningens ånd.

At kritisere og anklage PMOI, en af det iranske folks mest prominente modstandsbevægelser, uden vægtige beviser ser i frygtelig grad ud som et forsøg på at stille det autoritære regime i den islamiske republik Iran tilfreds. Jeg kan ikke forestille mig, hvordan nogen kunne have det godt med at gøre dette undertrykkende regime en tjeneste ved at støtte ændringsforslagene, som giver Iran mulighed for at angribe og svække den modstandsbevægelse, der har forfægtet menneskerettigheder og demokrati i Iran.

Jeg vil gerne takke alle mine kolleger, som støttede det oprindelige beslutningsudkast, der på ingen måde truede Camp Ashrafs beboere på deres liv og integritet. Vi skal få dem til at engagere sig i at udvirke et regimeskifte i Iran, der kan sikre fred og sikkerhed i en region, som har været en af de mest uforudsigelige og ustabile igennem mere end årtier.

- Betænkning: Rumiana Jeleva (A6-0229/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen.

I de seneste årtier har der været en øget tendens til at tackle spørgsmålet om handicappede ud fra et perspektiv baseret på rettigheder, og tendensen er trængt igennem i brede kredse på internationalt plan.

Respekten for handicappedes rettigheder har altid været et af de væsentlige aspekter i europæisk socialpolitik, og hvad det angår, er FN's konvention om menneskerettigheder et skridt i den retning.

Konventionens principper er respekt for værdighed, selvbestemmelse, valgfrihed, uafhængighed, ikke-diskrimination, social integration, respekt for forskellighed, lige muligheder, tilgængelighed og lighed mellem mænd og kvinder.

Af særlig betydning for fremme af social integration er artiklerne 24, 27 og 28 om emner i forbindelse med uddannelse, arbejde og beskæftigelse samt social tryghed. Jeg håber derfor, at konventionen vedtages med så mange stemmer som muligt, og at alle medlemsstaterne vil ratificere den hurtigst muligt.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for fru Jelevas betænkning om De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder. Ansvarer herfor vil for første gang ligge hos både Fællesskabet og dets medlemsstater, idet den værner om respekten for værdighed og personlig selvbestemmelse samt fremmer ikke-diskrimination, social integration og accept af handicappede som en del af den menneskelige forskellighed.

Mieczysław Edmund Janowski (UEN), skriftlig. – (PL) Jeg stemte ja til at vedtage Jeleva-betænkningen om De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder. Disse forhold er særlig vigtige for mig, og det har jeg vist mange gange, f.eks. på møder i det, der kaldes Voivodeship-parlamentet for rehabilitering i Subkarpation – der har været 18 af dem.

Jeg understreger hele tiden, at handicappede skal behandles, ligesom ikke-handicappede behandles. Det vil sige ikke kun med fine erklæringer og lovmæssige forordninger, men frem for alt i det praktiske liv i hverdagen. Principperne i konventionen er som følger: respekt for iboende værdighed, personlig selvbestemmelse

inklusive frihed til at træffe egne valg og respekt for menneskers uafhængighed, ikke-diskriminering, fuld og effektiv deltagelse og integration i samfundet, respekt for forskelligheder og accept af handicappede som en del af den menneskelige forskellighed og humanitet, lige muligheder, tilgængelighed, lighed mellem mænd og kvinder, respekt for handicappede børns udviklingsevner og respekt for handicappede børns ret til at bevare deres identitet.

I denne sammenhæng finder jeg, at bestemmelserne i De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder er meget positive. I EU gælder de omkring 50 millioner mennesker, og i hele verden anslås antallet til at være 650 millioner.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Grækenlands Kommunistiske Parti stemte ikke for betænkningen om EU's konklusion på De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder, idet det mener, at EU ikke er berettiget til at undertegne og ratificere sådanne aftaler med FN på vegne af de 27 medlemsstater. EU's undertegnelse krænker enhver idé om EU-medlemsstaternes uafhængighed og suverænitet, idet de er medlemmer af FN og har ret og forpligtelse til at undertegne. I dette særlige tilfælde støtter Grækenlands Kommunistiske Parti konventionen og protokollen om handicappedes rettigheder samt medlemsstaternes forpligtelse til at anvende den, på trods af, at dette anliggende gælder den generelle politik i de kapitalistiske lande, som fører en inhuman politik over for mennesker, der har behov for særlig pleje.

- Betænkning: Sarah Ludford (A6-0222/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De britiske Konservative deler i nogen grad bekymringerne i denne betænkning om, at der er alvorlige problemer, hvad angår borgerlige frihedsrettigheder, i forbindelse med nogle tilfælde af misbrug af profilanalyser i enkelte situationer, og bifalder, at Parlamentet søger at gøre regeringerne i medlemsstaterne opmærksomme på det. Vi mener dog, at vores retshåndhævende myndigheder skal være i stand til at anvende passende værktøjer, så de kan udføre deres opgaver effektivt. En af disse opgaver er profilanalyser, især profilanalyser foretaget under ledelse af efterretningstjenester.

Vi kunne imidlertid ikke støtte denne specifikke tekst, da tonen især i punkterne er ude af balance og overdrevent alarmerende. Ordføreren opfordrer til, at proportionalitetsprincippet iagttages, hvilket gør det det ekstra beklageligt, at dette princip ikke blev respekteret ved udarbejdelsen af betænkningen.

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for denne betænkning.

En af de forpligtelser, der skal overholdes af enhver stat, hvor folkeretten hersker, er at sikre, at forebyggelsesforanstaltninger til gavn for civile borgeres sikkerhed udføres ikke på grundlag af en persons etniske identitet, men på grundlag af personens adfærd.

Rent etisk kan eller bør ingen person tilbageholdes under nogen form, med mindre der foreligger handlinger, som begrundes en anklage mod ham, eller som beviser hans skyld. For at kunne rumme immigrations- og terrorismeproblemet har vi nu nået det punkt, hvor vi udvikler profilanalyser. Denne metode er udviklet af politiorganisationer og gør, at man på forhånd kan identificere grupper af mennesker, som anses for at være potentielle udøvere af terror- og kriminelle handlinger. En af de mest effektive profilanalysemetoder kaldes dataminering. Ved hjælp af computerdatabaser kan man med denne metode finde frem til personer ud fra kriterier, som er blevet fastlagt på forhånd, og som er baseret på race, etnicitet, religion og nationalitet.

Vi skal reagere for at styre profilanalyserne via juridiske parametre, så alles rettigheder sikres, uanset en persons race eller religion.

Carlos Coelho (PPE-DE), skriftlig. – (PT) Profilanalyser anvendes allerede nu på adskillige områder fra fredsbevarelse til administrativ kontrol og toldkontrol ved grænserne og også i kampen mod terrorisme.

Der er en øget interesse for at bruge denne undersøgelsesteknik, der er baseret på indsamling af oplysninger om enkeltpersoner fra forskellige kilder. Oplysningerne kan indeholde mere følsomme data som f.eks. etnisk oprindelse, race, nationalitet eller religion.

Brugen af disse teknikker har imidlertid udviklet sig betydeligt, uden at der tidligere har været mulighed for at drøfte dem og konkludere, hvordan og hvornår de kan anvendes, og hvornår det kan anses som nødvendigt, legitimt og rimeligt at anvende dem.

Det er også klart, at der skal oprettes de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger for at beskytte individets grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder.

Denne situation er endog mere bekymrende, hvis vi tager i betragtning, at der skal foretages krydsreferencer mellem de forskellige databaser, som f.eks. Schengeninformationssystemet, visuminformationssystemet og Eurodac.

Jeg lykønsker derfor ordføreren, fru Ludford, med initiativet og med den mulighed, vi her har fået for at indlede denne forhandling ud fra betænkningen, som efter min opfattelse er rimeligt afbalanceret og afspejler de forpligtelser, vi har forhandlet om sammen.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), *skriftlig*. – (SV) Junilisten støtter den ordlyd, der udtrykker, at der er behov for at tage profilanalyser foretaget via automatisk dataminering op i en politisk forhandling, da de afviger fra den generelle regel om, at beslutninger i relation til kriminalitetsbekæmpelse bør være funderet på en persons adfærd. Vi er stærke modstandere af etniske profilanalyser, som indebærer myndigheders vilkårlige brug af oplysninger på grundlag af bl.a. race, hudfarve, sprog, religion, nationalitet og etnisk oprindelse, og vi ser en åbenlys risiko for, at uskyldige mennesker kan blive udsat for vilkårlig tilbageholdelse.

Vi tror imidlertid ikke, at dette problem løses bedst på EU-niveau. Det bør løses på internationalt niveau via internationale aftaler og konventioner, f.eks. via FN.

Vi støtter mange formuleringer i denne betænkning, men af ovennævnte grunde har vi valgt at stemme imod betænkningen som helhed.

Athanasios Pafilis (GUE/NGL), *skriftlig*. – (EL) Betænkningen omhandler den metode, der anvendes af undertrykkende mekanismer og hemmelige tjenester i EU på basis af standarder for lignende mekanismer i USA for at fastsætte normer og klassificere personer som mistænkte i forbindelse med "terror"- og kriminel aktivitet ud fra deres etnicitet eller race, deres adfærd, deres politiske, sociale, religiøse og ideologiske overbevisninger og deres sociale adfærd. Denne metode er selvfølgelig ikke ny. Bourgeoisiets undertrykkende mekanismer har en historie, der er rig på kriminelle handlinger mod kommunister og sociale forkæmpere, mod hvem denne klassifikation blev brugt til at stemple dem som farlige for den offentlige orden og sikkerhed. Under påskuddet om terrorisme bliver disse mekanismer hevet ind igen i dag fra de mørkeste tider i det europæiske bourgeois historie.

Selv om man i betænkningen forholder sig kritisk til disse metoder, vil man ikke kategorisk fordømme dem eller kræve, at de forbydes øjeblikkeligt. Tværtimod anses de for at være legitime politiundersøgelsesmetoder, forudsat at de underlægges strenge betingelser og begrænsninger. Der er ingen garantier og begrænsninger for sådanne fascistlignende metoder, og det kan der heller ikke være.

Derfor stemte Grækenlands Kommunistiske Parti imod betænkningen. Det opfordrer arbejderne til at løfte hovedet og i ulydighed knække og vælte det EU, der undertrykker, forfølger, terroriserer og krænker de demokratiske rettigheder og frihedsrettigheder.

- Betænkning: Antonio De Blasio (A6-0180/2009)

Richard James Ashworth (PPE-DE), *skriftlig*. – (EN) De britiske Konservative støtter initiativer, der skal sikre, at man har succes i kampen mod svig inden for EU's budget. I den henseende er der en række fornuftige forslag i denne betænkning, herunder styrkelse af OLAF's uafhængighed.

Vi ønsker imidlertid at gøre det klart, at vi er imod at oprette en offentlig anklagemyndighed i EU og dermed imod forslaget i betænkningens punkt 57.

- Indstilling ved andenbehandling Bart Staes (A6-0256/2009)

Richard Corbett (PSE), *skriftlig*. – (EN) Jeg besøgte gartnerivirksomheden Johnson i Wixley i min valgkreds sidste uge. Her udtrykte man bekymring over nogle punkter i den seneste pakke om pesticider, især de strenge grænsekriterier for visse pesticider, hvor der endnu ikke findes erstatningsmidler.

Jeg var dog glad for, at forslaget i dette tilfælde synes at være mindre kontroversielt. Da der tilsyneladende ville blive tale om enighed mellem Parlamentet og Rådet, var jeg glad for at kunne støtte Rådets tekst og de aftalte ændringsforslag, også selv om de sidstnævnte i sidste ende ikke blev vedtaget.

Regelmæssig indsamling og udbredelse af oplysninger om brugen af pesticider bør kunne bidrage til at øge kendskabet til og kontrollen med brugen af pesticider og spille en lille, men vigtig rolle med hensyn til at

sikre, at pesticider er sikre for både menneskers helbred og miljøet, samtidig med at man undgår de bekymringer, der er udtrykt om den foregående pakke.

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for ændringsforslagene til indstillingen ved andenbehandling af betænkningen om statistik over plantebeskyttelsesmidler. Jeg tror, at denne betænkning vil supplere andre eksisterende tiltag i forbindelse med pesticider, som blev aftalt i slutningen af sidste år.

Der er adskillige, vigtige ændringer i denne betænkning, som f.eks. en ændring af ordet plantebeskyttelsesmidler til pesticider, en udvidelse af området, så det dækker biocidholdige produkter, og en indbefatning af kommercielle anvendelser af pesticider uden for landbruget. Med denne forordning vil EU sikre en meget sikrere anvendelse af pesticider.

Christa Klauß (PPE-DE), skriftlig. – (DE) Forordningen om statistik over plantebeskyttelsesmidler er en del af gennemgangen af EU's politik for plantebeskyttelsesmidler. Denne gennemgang omfatter også godkendelsesforordningen og direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider, som det lykkedes at vedtage i begyndelsen af året.

Målet er at mindske de negative virkninger af plantebeskyttelsesmidler så meget som muligt ved at mindske risiciene. For at kunne måle dette har vi brug for indikatorer, og for at kunne udvikle disse indikatorer har vi brug for pålidelige oplysninger baseret på statistik, som sikrer sammenlignelighed mellem medlemsstaterne. Derfor stemte jeg for betænkningen. Vi skal imidlertid ikke glemme, at kun de, der markedsfører produkterne i overensstemmelse med forordningerne, vil levere oplysninger. Nye rapporter om den ulovlige handel med pesticider i hele EU viser, at det er nødvendigt, at vi kigger mere indgående på problemet. Det samme gælder for import af produkter fra tredjelande. Her skal vi optrappe vores kontrol.

Med vores stringente godkendelsesprocedure i EU får mennesker og miljø en garanti for omfattende beskyttelse. Alle, der sælger eller anvender plantebeskyttelsesmidler uden godkendelse, og alle, der ikke i fornødent omfang tjekker grænseværdierne for pesticidrester, skaber ikke blot risici, der kunne undgås, de giver også producenterne af produkterne og landbrugsbranchen et dårligt ry. Den eksisterende lovgivning yder tilstrækkelig beskyttelse på dette område, men den skal overholdes og overvåges.

- Betænkning: Magor Imre Csibi (A6-0096/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, da de nuværende forbrugsmønstre har meget betydelige indvirkninger på miljøet, hovedsagelig i form af udledning af drivhusgasser og forurening.

Jeg mener, det er vigtigt at ændre forbrugs- og produktionsvaner, uden at dette medfører væsentlige meromkostninger for virksomheder og husholdninger.

- Betænkning: Catherine Neris (A6-0068/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer for at fremme omsætning og brug af denne slags varer. Anvendelse af et fælles teknisk sprog for at angive en byggevares ydeevne tydeliggør og forenkler betingelserne for at få adgang til CE-mærket, hvilket sikrer brugerne større sikkerhed.

Zuzana Roithová (PPE-DE), skriftlig. – (CS) Jeg er meget glad for, at der med dagens plenarmøde er fjernet nogle alvorlige utilstrækkeligheder i den foreslåede forordning om harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer, som blev indføjet i denne tekniske standard af den socialdemokratiske ordfører. Skyggeordfører Zita Pleštinská fortjener vores bifald. Det er takket være hendes professionelle erfaring og flid og omhu i Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, at den aktuelle version er af professionel standard. Med harmonisering og CE-mærkning for serieproduktion vil der blive tale om forenkling og reducerede omkostninger for især små virksomheder. De uensartede krav i de 27 medlemsstater vil ikke længere være gældende. CE-overensstemmelsesmærkningen for serieproduktion giver tilstrækkelig sikkerhed for, at produkter er i overensstemmelse med EU-standarder. Harmonisering er ikke nødvendig for prototyper og specialprodukter. Kun hvis byggevarer importeres i lande, hvor der f.eks. er risiko for jordskælv, skal de også opfylde de krav, der gælder for disse særlige forhold. Jeg bifalder det tjekkiske formandskabs støtte til denne version.

- Betænkning: Margarita Starkevičiūtė (A6-0053/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Jeg stemte for betænkningen.

Det væsentligste emne i forordning (EF) nr. 2560/2001 er grænseoverskridende pengeoverførsler og grænseoverskridende elektroniske betalingstransaktioner. Forordningen blev vedtaget den 19. december 2001, og formålet med den er at sikre, at prisen for en grænseoverskridende betaling er den samme som for en betaling foretaget i en medlemsstat.

Frem til 1. januar 2006 fandt den kun anvendelse på pengeoverførsler, hævnninger i kontantautomater og betalinger ved hjælp af debet- og kreditkort op til 12 500 EUR i EU-landene, hvorimod beløbet fra den dato er øget til 50 000 EUR. Denne ændring har medført prisfald og større konkurrence på markederne for betalingstjenester. Der er dog også ulemper ved forordning (EF) nr. 2560/2001, idet den f.eks. mangler en definition af "tilsvarende betalinger" og en revisionsklausul, og det er nødvendigt straks at tage fat på disse punkter.

Jeg vil gerne afslutte med at sige, at vi bakker op om forslagene om at ajourføre og ændre forordning (EF) nr. 2560/2001, eftersom det er vores pligt at gøre grænseoverskridende betalinger lettere og mere økonomiske.

- Betænkning: Horst Schnellhardt (A6-0087/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Schnellhardt-betænkningen om forordningen om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, idet jeg finder, at forslagene i dette dokument vil bidrage til en væsentlig forbedring af sikkerheden ved disse produkter, især ved at sikre sporbarhed i hele forarbejdningsprocessen. Fødevarer sikkerheden og forbrugerbeskyttelsen i EU vil således blive styrket.

Véronique Mathieu (PPE-DE), skriftlig. – (FR) Med denne betænkning vil EU blive i stand til at udstyre sig selv med mere præcise lovrammer, som kan bidrage til at øge sikkerheden i hele fødevarerproduktions- og distributionskæden. Tekstens fortjeneste er, at den foreslår en metode, der i højere grad er baseret på risici og kontroller og gør forordningerne om animalske biprodukter og lovgivningen om hygiejne mere konsekvente, samtidig med at den også introducerer nye regler for sporbarhed af animalske biprodukter.

Jeg kan også fortælle Dem, at hr. Schnellhardts foregående betænkning om fødevarerhygiejne (2002) har haft en meget positiv virkning, idet vildtbranchen i EU er blevet klar over sit ansvar. Gennemførelse i national ret af denne forordning har haft positiv indvirkning på stedet, bl.a. ved at forbedre uddannelsen af syv millioner jægere i Europa, der som resultat af, at de arbejder i dette miljø hele tiden, hurtigt og effektivt kan opdage sundhedskriser hos vildtlevende dyr.

Jeg støtter derfor denne betænkning, der vil bidrage til, at EU bedre kan forudse og reagere på eventuelle fødevarerkriser, der har forbindelse til produkter af animalsk oprindelse.

Rovana Plumb (PSE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for denne betænkning, fordi vi i Rumænien såvel som i andre medlemsstater undertiden står over for kriser, der vedrører sundhedssikkerhed for mennesker og dyr i forbindelse med animalske produkter, som f.eks. transmissible spongiforme encephalopater, dioxin, svineinfluenza og mund- og klovesyge. Sådanne kriser kan også få en større, negativ effekt på landmænds socioøkonomiske situation og på de berørte sektorer i branchen, herunder forringet tillid hos forbrugerne til sikkerheden ved animalske produkter. Sygdomsudbrud kan også få negative konsekvenser for miljøet på grund af bortskaffelse af kroppe og i relation til biodiversitet. Ud fra et lovgivningsmæssigt perspektiv havde vi brug for en revision af forordningen om animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum.

Dette vil derfor bidrage til at løse problemerne i forbindelse med forskellige tolkninger af forordningens rækkevidde og de problemer, det medfører, som f.eks. konkurrenceforvridning og forskellige grader af beskyttelse mod risici for menneskers og dyrs sundhed, klassifikation af animalske biprodukter, der i højere grad er baseret på risici, afklaring af dispensationer (f.eks. animalske biprodukters indvirkning på forskning, sygdomsudbrud, naturkatastrofer), reduktion af den administrative byrde via eliminering af dobbelttilladelser for visse typer økonomiske enheder.

Med revisionen opretholdes de principper, der anvendes i EU til at regulere anvendelse, forarbejdning, bortskaffelse, sporbarhed og fordeling af animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, således at der sikres et højt niveau inden for fødevarer sikkerhed og forbrugerbeskyttelse.

- Betænkning: Benoît Hamon (A6-0244/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Denne betænkning omhandler forslag til Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning om forslag til Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger.

Jeg stemte for denne betænkning om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, fordi den forstærker principperne om gennemsigtighed og skattemæssig retfærdighed.

Robert Goebbels (PSE), skriftlig. – (FR) I Hamon-betænkningen slås der til lyd for generelt at udveksle oplysninger, hvilket er et bureaukratisk og i sidste ende ineffektivt system. Jeg går ind for kildeskat, dvs. at man lader hver borger betale sin skat fuldt ud til den medlemsstat, hvor han eller hun er skatteyder, ved at betale en rimelig skat (20 eller endog 25 %). Denne skat bør gælde for fysiske og juridiske personer, bør inddrives ved kilden af det finansielle organ, der forvalter penge (værdipapirer, obligationer osv.), og bør overføres til skatteyderens skattedepartement. Ideelt set burde det gøres til en ressource i Fællesskabet.

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Det er afgørende, at vi tackler skattesvig inden for EU's medlemsstater. Kommissionens forslag og Udvalgets betænkning er imidlertid blevet overlæst med formuleringer, som, hvis de fandt opbakning i Parlamentet, kun ville bidrage til overregulering af EU-samarbejdet.

Vi har stemt imod betænkningen som helhed og anmoder om et gennemgribende eftersyn at hele lovgivningsforslaget.

David Martin (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støtter dette forslag om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, der skal bidrage til at lukke eksisterende smuthuller og eliminere afgiftssvig. Erfaringen viser, at det nuværende direktiv kan omgås, så de rigeste kan undgå at betale skat, mens de, der tjener meget mindre, fortsat betaler deres skatter. Med dette forslag begynder vi at få gjort en ende på denne fremgangsmåde.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) I denne betænkning anerkendes globale leders meldinger om, at skattely er en del af en global økonomi, der burde bidrage positivt i bred forstand. Der er allerede gjort meget på kildeskatteområdet, og med denne betænkning styrkes den aktuelle interesse for at øge gennemsigtigheden ved opsparinger og transaktioner i sådanne skattely. Det er særlig vigtigt, når det drejer sig om virksomheders og personers skatteunddragelse.

- Betænkning: Cornelis Visser (A6-0189/2009)

Hélène Goudin og Nils Lundgren (IND/DEM), skriftlig. – (SV) Det er meget vigtigt at skabe sunde systemer, som forebygger skattesvig. Det gælder især merværdiafgift. Dog mener vi, at Kommissionens forslag og den foreliggende betænkning i deres nuværende form rejser flere spørgsmål, end de giver svar. EU har en langsigtet ambition om at mindske antallet af forordninger. Kommissionens forslag ser ud til at være på vej i den modsatte retning, og det risikerer at øge den administrative byrde for især små virksomheder i EU. Forslaget indeholder også formuleringer, som vil betyde store ændringer i den svenske lovgivning.

Vi har valgt at stemme imod denne betænkning ved førstebehandlingen, men ser ikke desto mindre frem til, at Kommissionens oprindelige forslag udvikles yderligere på en konstruktiv måde.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Labour-Partiet i Europa-Parlamentet bifalder hr. Vissers betænkning om afgiftssvig i forbindelse med import og andre grænseoverskridende transaktioner. Selv om moms sommetider er en kompleks sag, kan dens virkninger hen over grænserne skabe særlige problemer, som denne betænkning bidrager til at identificere og afklare.

- Mekanisme for mellemfristet betalingsbalancestøtte til medlemsstaterne (B6-0256/2009)

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Labour-Partiet i Europa-Parlamentet kan støtte denne betænkning ud fra et bredt perspektiv på medlemsstaternes økonomiske tiltag under den aktuelle økonomiske krise. Euroobligationer kan måske ses som en smart idé, der kan give midler til regeringerne, men der lader til ikke at være noget lovhyjlemet grundlag for dem, så det forekommer usandsynligt, at denne mulighed kan udnyttes.

- Betænkning: Carl Schlyter (A6-0255/2009)

Edite Estrela (PSE), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for betænkningen om nanomaterialer, fordi nanoteknologierne giver løfte om fantastiske resultater, særligt inden for energi og udvikling af biomedicin. Jeg mener dog, at det er vigtigt at sikre sikkerheden ved produkter, før de markedsføres, idet nanoteknologierne indebærer risici, som man endnu ikke helt forstår.

Adam Gierke (PSE), skriftlig. – (PL) Materialer, der består af partikler, som måler mindre end 10^{-9} m, kaldes nanomaterialer. De forekommer i fri form eller som emission af nanopartikler i en matrix bestående af andre materialer som f.eks. kompositmaterialer.

Disse materialer er nanomaterialer baseret på "topstyret" teknologi og anvendelse af højenergi-gnidning.

Nanopartikler har en stor overflade og betydelig overfladeenergi, hvilket giver dem følgende karakteristika:

- evne til at katalysere kemiske reaktioner
- signifikant reaktivitet (potentiel)
- kan let trænge ind i levende celler.

Ukontrolleret udledning af frie nanopartikler i miljøet kan være sundhedsfarligt. Frie nanopartikler fra forskellige materialer kan måske forårsage kræftfremkaldende kemiske reaktioner, hvis de trænger ind i levende celler, men dette er ikke bekræftet.

Kilder til nanopartikler udledt i miljøet omfatter:

- produkter fremstillet med "topstyret" metode, f.eks. nanozinkoxidpartikler anvendt i cremer med UV-filtre og bakteriedræbende tilsætningsstoffer som f.eks. sølvnanopartikler
- utilsigtede biprodukter i form af nanopartikler, f.eks. som resultat af forbrænding, dækfriktion og andre ukontrollerede processer, der skaber nano-aerosoler ved brownsk bevægelse.

Vil brug af nanopartikler i solcremer, hvis formål er at blokere for ultraviolet stråling, forårsage helbredsmæssige bivirkninger? Det kan og bør undersøges.

Har den katalytiske virkning af nano-aerosolerne, som er overalt omkring os, farlige helbredsmæssige virkninger? Også her haster det med den videnskabelige forskning, som imidlertid er vanskelig at udføre af både fysiske og kemiske årsager.

- Årlig drøftelse om de fremskridt, der er gjort med hensyn til området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (B6-0192/2009)

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Dette beslutningsforslag indeholder absolut enkelte positive elementer, som f.eks. opfordring til at styrke FRONTEx' mandat og til at tage initiativ til en europæisk indre sikkerhedspolitik, som bør supplere nationale sikkerhedsplaner. I sidste ende besluttede jeg dog at stemme imod det, fordi jeg finder det fuldstændig uacceptabelt, at dette Parlament, som, når alt kommer til alt, skal forestille at repræsentere EU's borgere, hårdnakket klynger sig til Lissabontraktaten. Jeg kunne ligeledes heller ikke godkende opfordringen om snarest muligt at fremsætte forslag til at gøre det lettere at importere udenlandsk arbejdskraft.

Frank Vanhecke (NI), skriftlig. – (NL) Selv om jeg stemte imod dette beslutningsforslag, har jeg ønsket at gøre det klart, at den bestemt indeholder mange positive elementer, ikke mindst hvad angår styrkelse af FRONTEx og en bedre og supplerende europæisk indre sikkerhedspolitik. Hovedproblemet for mig er dog stadig, at Parlamentet hårdnakket klynger sig til Lissabontraktaten, som om den var den store redningsmand. På den måde skaber vi naturligvis ikke noget fremskridt. Det forbliver en kamp til det sidste, og i sidste ende er det kun demokratiet og troværdigheden i et demokratisk europæisk projekt, der vil lide under det. Det er overflødigt at sige, at jeg er fuldstændig uenig i en udvidelse af "blue card"-systemet. Det er noget, jeg har frygtet fra begyndelsen, og denne frygt er nu blevet en realitet. Som altid skal den typiske salamipolitik i EU, hvor beslutningerne træffes stykkevis, og hvor virkningerne af efterfølgende beslutninger hemmeligholdes i mellemtiden, trækkes ned over hovedet på os.

- Konklusioner fra G20-topmødet (RC-B6-0185/2009)

Luís Queiró (PPE-DE), skriftlig. – (PT) G20-topmødet og erkendelsen af, at der er behov for samarbejde om en koordineret reaktion på den aktuelle økonomiske situation i verden, er et udtryk for globaliseringens positive side. Der er ikke længere enkeltstående magter, uafhængige økonomier eller undværlige, globaliserede lande. Tværtimod har de lande, der har meget værre forhold end disse "ofre" for krisen, men som ikke har været involveret i globaliseringen, som det er tilfældet med de fleste lande i Afrika, stadig deres problemer, og de er stadig ikke omfattet af løsningen. Dét problem gives der ingen løsning på.

Den anden lektie, vi lærer i disse tider, er, at det eneste alternativ til markedsøkonomi er en markedsøkonomi, der fungerer bedre. Det er den vej, vi skal gå.

Endelig skal jeg understrege, at evnen til at håndtere krisen i høj grad afhænger af, om der er evne til at reformere de nationale økonomier og skabe fleksible betingelser. Samtidig med håndtering af finanskrisen skal vi også håndtere paradigmeskiftet i verdensøkonomien. Ellers kommer vi til at opleve en dyb, men konjunkturbestemt krise, hvor vi ikke får løst de strukturelle problemer i vores økonomier.

Peter Skinner (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg er enig i anbefalingerne i dette beslutningsforslag, som kommer på et tidspunkt, hvor det haster med at tackle den økonomiske krise.

Først skal det siges, at vi ikke har overstået krisen endnu, og at myndighederne ikke kan slappe af i den tro, at den går over.

Der er adskillige, væsentlige forhold, som det er vigtigt at reagere på.

For det første systemiske risici: De internationale institutioner skal styrkes, så de kan stå rustet over for fremtidige trusler. Inden for EU skal man overveje én enkelt myndighed som f.eks. ECB til at koordinere stærke tiltag, når der er presserende behov for det.

For det andet er justering af eksisterende lovgivning og indførelse af ny lovgivning, hvori man anerkender de særlige behov i sektorerne inden for branchen for finansielle tjenester, særlig Solvens II og kapitalkravsdirektivet, afgørende elementer i risikostyringen. Desuden vil kreditvurderingsbureauer nu også blive reguleret.

Med hensyn til de skattemæssige foranstaltninger, medlemsstaterne i øjeblikket forestiller sig, er det vigtigt at fortsætte med fornuftige og afbalancerede holdninger, som heller ikke bliver til protektionisme.

Vi står over for en stigende arbejdsløshed og faldende efterspørgsel. De sociale politikker skal også afspejle EU-borgernes bekymringer og skal tages mere alvorligt, end det fremgår af de anbefalinger, der kendes på nuværende tidspunkt.

- Betænkning: Anna Ibrisagic (A6-0212/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Det vestlige Balkan har i årevis været skueplads for de mest barbariske massakrer i Europa. Som forholdene er nu, er udsigten til medlemskab af EU den væsentligste garanti for stabilitet og reformer.

Der er stadig behov for fremskridt. Vi bør huske, at naboskabs- og samarbejdspolitikker understøtter regionens fremskridt hen imod medlemskab af EU, og at der i det vestlige Balkan stadig er visse bilaterale spørgsmål mellem de forskellige stater, som skal løses, og som både er og ikke er fællesskabsanliggende.

Imidlertid vil EU's indflydelse og Unionens evne til at fungere som mellemmand, der støtter de reformer, der er på vej i Balkan, gøre, at disse stater i fuldt omfang kan leve op til Københavnerkriterierne og komme med i EU som fuldgyltige medlemmer.

For at støtte den stadigt stigende integration mellem hovedsagelig unge mennesker er det vores pligt at bakke op om en øget finansiering og øge antallet af stipendier, der er til rådighed i EU for studerende og forskere fra det vestlige Balkan under Erasmus Mundus-programmet. Det vil ikke blot være endnu en uddannelsesmulighed for mange unge mennesker, det vil også bevirke, at mange unge mennesker lærer andre unge på deres egen alder i EU at kende, så de selv føler, at de helt og fuldt er EU-borgere, hver med sin egen identitet, men forenet i forskellighed.

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Alt i alt er der balance i udarbejdelsen af dette beslutningsforslag. Ikke desto mindre stemte jeg imod det, fordi en jastemme ville betyde, at jeg støtter Lissabontraktaten, og at alle landene i det vestlige Balkan kan tiltræde EU. Både mit parti og det absolutte flertal af EU-borgerne er imod Lissabontraktaten, hvis de skulle få mulighed for at stemme, og imod yderligere tiltrædelser. Parlamentet ignorerer måske EU-borgernes ønsker og klager, men det gør jeg i hvert fald ikke.

Maria Eleni Koppa (PSE), skriftlig. – (EL) PASOK's gruppe i Parlamentet stemte for betænkningen om det vestlige Balkan, fordi det er en vigtig betænkning, idet man i den klart understreger Balkans udsigter til EU-medlemskab, hvilket er PASOK's standardholdning. Samtidig bemærkes det dog i den, at en løsning på de bilaterale uenigheder skal findes inden for rammerne af gode naboskabsforbindelser, og at dette skal være en forudsætning for, at tiltrædelsesforhandlinger kan indledes og fremmes.

Frank Vanhecke (NI), skriftlig. – (NL) To væsentlige grunde hindrede mig i at støtte dette beslutningsforslag. Først og fremmest mener jeg, at vi har brug for et absolut stop for udvidelser, med undtagelse af Kroatien. Vi bør først prøve at holde de 25 eller 26 nuværende EU-medlemsstater på sporet og få dem til at fungere effektivt. At styrte ud i yderligere udvidelser og en Lissabontraktat, der er blevet til på udemokratisk vis, er absolut ikke vejen frem. Der er ingen tvivl om, at det forestående EU-valg endnu en gang vil afsløre vælgerens udbredte apati, hvad angår EU-spørgsmål. Men hvad kan vi forvente, når vælgerne ser, at deres synspunkter alligevel ikke bliver taget i betragtning?

- Situationen i Bosnien og Hercegovina (B6-0183/2009)

Koenraad Dillen (NI), skriftlig. – (NL) Jeg stemte imod denne betænkning. Når alt kommer til alt, viser det punkt, hvori der står, at europæisk integration er til bedste for hele befolkningen i det vestlige Balkan, og hvori det beklages, at politikerne i Bosnien-Hercegovina erklærer det som deres mål at tiltræde EU ud fra kortsigtede og nationalistiske motiver, at en stemme for dette beslutningsforslag ville have været en stemme for Bosniens tiltrædelse af EU.

Idet jeg er af den opfattelse, at EU har et presserende behov for at standse udvidelserne, har jeg stemt imod dette beslutningsforslag.

Erik Meijer (GUE/NGL), skriftlig. – (NL) Bosnien-Hercegovina er beboet af hovedsagelig tre folkeslag, hvoraf ingen er i flertal i landet. Nogle af disse mennesker har en meget stærk tilknytning til Serbien, andre til Kroatien, og en tredje gruppe vil gerne understrege sin egen uafhængige, bosniske identitet. Faktisk er dette et Jugoslavien i lommeformat, en føderation, hvor forskellige folkeslag kan vælge imellem enten at leve fredeligt sammen eller at udkæmpe interne konflikter om deres territorium.

Siden Jugoslavien faldt fra hinanden i 1992, har man forsøgt at lave en forenet stat ud af Bosnien-Hercegovina, men forgæves. Jeg forventer ikke, at dette bliver muligt på kort eller langt sigt. Det vil først være muligt at opnå enighed mellem tre folkeslag og deres politiske ledere om en effektiv ledelse, når ingen længere føler sig truet af de andre eller af verden udenfor.

Først når EU's høje repræsentant og udenlandsk militær har trukket sig tilbage fra dette land, vil et kompromis blive muliggjort. Indtil da vil denne stagnationsperiode fortsætte. Derfor er jeg ikke enig i den foreslåede beslutning om dette land, som kun kan medføre, at protektoratet og følgelig stagnationen fortsætter.

- Betænkning: Angelika Beer (A6-0234/2009)

Glyn Ford (PSE), skriftlig. – (EN) Jeg støttede Beer-betænkningen om ikkespredning af kernevåben, herunder ændringsforslag 5 og 8, hvori man opfordrer til, at Europa bliver et kernevåbenfrit område, for jeg går ind for nuklear nedrustning. Jeg bifalder præsident Obamas initiativ i så henseende. Dog er USA og andre stadig selvfornægtende, først og fremmest hvad angår Israels vældige kernevåbenkapacitet, som understøtter Irans bestræbelser på at blive en kernevåbenmagt.

For det andet har den største kilde til spredning i verden i de seneste årtier ikke været Pyongyang, men Pakistan. A. Q. Khan og lederne af Pakistan, der skal forestille at være vestens allierede, har gjort mere for at gøre vores verden farligere end nogen af "slyngelstaterne" eller hele "den onde akse" tilsammen.

Richard Howitt (PSE), skriftlig. – (EN) Labour-medlemmerne i Parlamentet står ved vores forpligtelser med hensyn til nedrustning og de tilsagn, der er fastlagt i artikel VI i traktaten om ikkespredning af kernevåben (NPT), som er hjørnestenen i den globale ikkesprednings- og nedrustningsordning. Labour-medlemmerne i Parlamentet arbejder for en verden, hvor der ikke er brug for kernevåben.

Selv om vi anerkender forslaget om en kernevåbenkonvention, ligger det Storbritannien på sinde, at vi ikke på dette tidspunkt risikerer at aflede opmærksomheden fra eller underminerer NPT, og derfor bifalder vi varmt Parlamentets beslutning om at gentage vores opbakning som Parlament til denne traktat. Vi bifalder varmt præsident Obamas og premierminister Gordon Browns nylige erklæringer med opfordring til kernevåbenreduktioner, og Labour-medlemmerne i Parlamentet vil fortsat bakke stærkt op om alle tiltag til at nedbringe kernevåbenlagrene og undgå spredning og vil fortsat holde alle stater ansvarlige for at overholde deres NPT-forpligtelser.

Alexandru Nazare (PPE-DE), skriftlig. – (RO) Vores berettigede ønske om at se en verden og et kontinent befriet for kernevåben skal sammenholdes med et bevis på en ansvarlig og moden forståelse af virkeligheden omkring os. Det er klart, at de største trusler kommer fra to retninger, nemlig kernevåben i hænderne på udemokratiske regimer, som ikke står til ansvar for nogen, og uansvarlig anvendelse af civile nukleare

ressourcer. Traktaten om ikke-spredning er den rigtige ramme, hvor vi har behandlet disse spørgsmål, og som vi kan bygge videre på.

Jeg stemte for fru Beers betænkning, og jeg vil gerne understrege, at vigtigheden af dette dokument skyldes netop det åbenlyse behov for at øge brugen af atomenergi til civile formål. Vi er udmærket klar over de problemer, der opstår på grund af manglende energiuafhængighed. Vi er i lige så høj grad klar over atomenergiens bidrag som en ren energiform i kampen mod den globale opvarmning. I dag er den eneste metode til produktion af ren energi i stort omfang at anvende atomenergi. Jeg håber, vi får de rammer, der skal til for at anvende den sikkert, så vi kan dække behovet hos udviklingsøkonomierne og EU's borgere.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), skriftlig. – (EN) De konservative har konsekvent været fortalere for en stærk ikke-spredningsordning og en multilateral holdning til reduktion af atomvåbenbeholdninger, idet de med bestemthed er gået imod alle forslag, der har været rettet mod ensidig nuklear nedrustning. Vi bifalder en ny indsats for at forbedre traktaten om ikke-spredning af kernevåben, herunder Sikkerhedsrådets resolution om at lukke smuthuller i de eksisterende juridiske rammer. Vi afviser imidlertid, at EU dermed skal erstatte medlemsstaterne som hovedaktør i processen. Kun to medlemsstater er kernevåbenstater, og yderligere fire deler kernevåben i NATO-regi. Vi støtter ikke det forslag, at Det Forenede Kongerige bør demontere sine faciliteter til fremstilling af fissile materialer. I betænkningen lægges der desuden for lidt vægt på faren ved spredning gennem terrorister og slyngelstater i modsætning til opretholdelse eller udskiftning af våbenlagre i de eksisterende fem kernevåbenstater. Flere ændringsforslag ville have forringet betænkningen betydeligt, herunder forslaget om at EU bør blive et kernevåbenfrit område. Af disse grunde og i betragtning af, at der er meget i betænkningen, vi kan støtte, har den britiske konservative delegation undladt at stemme.

- Betænkning: Monica Frassoni (A6-0245/2009)

Alessandro Battilocchio (PSE), skriftlig. – (IT) Retsudvalget.

Jeg stemmer for Frassoni-betænkningen, der minder os om den grundlæggende rolle, som Parlamentet, de nationale parlamenter og de nationale domstole skal spille i gennemførelsen af fællesskabsretten.

Jeg er enig i, at vi skal minde Kommissionen om muligheden af at få et system, som klart viser de forskellige muligheder, borgerne har for at klage. Dette system kunne f.eks. være en fælles EU-portal eller ét enkelt sted, som borgerne kan kontakte for at få onlinebistand.

Borgerne bør have den samme grad af gennemsigtighed, hvad enten de indsender en formel klage eller udøver deres ret til at indgive et andragende på basis af traktaten. Udvalget om Andragender skal derfor have adgang til klare oplysninger om status for overtrædelsesprocedurer, som også er relevante for uafgjorte andragender. Underskriverne skal holdes fuldt underrettet om udviklingen i deres klager ved udløbet af hver forud fastsat frist.

Resuméer bør udarbejdes og gøres tilgængelige for offentligheden via én enkelt adgangsportal. Desuden bør disse resuméer ikke forsvinde, efter at lovgivningsproceduren er tilendebragt, på netop det tidspunkt, hvor de får større betydning for offentligheden og virksomhederne.

9. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

10. Anmodning om ophævelse af parlamentarisk immunitet: se protokollen

11. Modtagne dokumenter: se protokollen

12. Erklæring om økonomisk interesse: se protokollen

13. Fremsendelse af beslutninger vedtaget under dette møde: se protokollen

14. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 116): se protokollen

15. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

16. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 13.15)

BILAG (skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 11 af Claude Moraes (H-0148/09)

Om: EU's reaktion på den finansielle og økonomiske krise

Den globale finansielle krise og økonomiske afmatning, vi i øjeblikket oplever, sætter Europa på en alvorlig prøve og kræver koordinerede og effektive modforanstaltninger. I erkendelse heraf nåede man på Det Europæiske Råds møde i december 2008 til enighed om en europæisk økonomisk redningsplan.

Hvilken rolle har EU spillet for så vidt angår respons på den igangværende krise, navnlig set i lyset af beskyldninger om, at medlemsstaterne er gået foran med deres egne initiativer?

Hvorledes har man involveret EU-institutioner såsom Den Europæiske Investeringsbank og Den Europæiske Centralbank og EU's økonomiske programmer såsom Den Europæiske Socialfond og de europæiske strukturfonde i EU's redningsplan, navnlig for så vidt angår hjælp til dem, der er hårdest ramt af krisen?

Føler Rådet sig overbevist om, at EU-borgerne opfatter EU's reaktion på krisen som værende en effektiv reaktion?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

På sit møde den 11. og 12. december 2008 vedtog Det Europæiske Råd den europæiske økonomiske redningsplan, som Kommissionen forelagde i november. Planen omfatter øjeblikkelige budgetmæssige foranstaltninger til et beløb på 200 mia. EUR, herunder på den ene side foranstaltninger på fællesskabsplan til et beløb på 30 mia. EUR og på den anden side nationale foranstaltninger til et beløb på 170 mia. EUR. Ud over disse foranstaltninger er der også en række prioriterede tiltag, som EU skal gennemføre inden for rammerne af Lissabonstrategien, og som har til formål at tilpasse EU's økonomi til langsigtede udfordringer, fremme den potentielle vækst og gennemføre strukturreformer.

Økofin-Rådet har altid lagt stor vægt på tæt samordning af de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer som reaktion på den aktuelle økonomiske situation, herunder foranstaltninger til støtte af den finansielle sektor, hvor det har været nødvendigt at tage højde for eventuelle tværgående virkninger af sådanne foranstaltninger (se Økofin-Rådets konklusioner af 7. november 2008), eller finanspolitiske foranstaltninger til styrkelse af økonomien (se f.eks. Økofin-Rådets konklusioner af 2. december 2008), hvor samordning er helt afgørende for at sikre en større indvirkning på EU's økonomi og skabe større tillid på markederne.

På sit møde den 19. og 20. marts 2009 vurderede Det Europæiske Råd fremgangsmåden til gennemførelse af redningsplanen. Den samlede budgetstøtte, herunder regeringernes diskretionære foranstaltninger og virkningerne af de automatiske økonomiske stabiliserende faktorer, beløb sig til 3,3 % af EU's BNP (mere end 400 mia. EUR), hvilket vil medvirke til at sætte skub i investeringerne, understøtte efterspørgslen, skabe nye arbejdspladser og styre EU hen imod en lav-CO₂-økonomi. Der vil dog være en vis forsinkelse, inden disse foranstaltningers faktiske indvirkning på økonomien bliver tydelig.

For så vidt angår foranstaltninger på fællesskabsplan, blev der på Det Europæiske Råds møde i december udtrykt støtte til idéen om hurtige foranstaltninger via Den Europæiske Socialfond med henblik på at støtte beskæftigelsen – og navnlig rettet mod de mest udsatte samfundsgrupper. Disse foranstaltninger skal omfatte flere forskudsbetalinger og forenkling af procedurerne. Det Europæiske Råd opfordrede også til forenkling af procedurerne og hurtigere gennemførelse af programmer finansieret via strukturfondene med det formål at fremme investeringerne i infrastruktur inden for energisektoren.

Der er i overensstemmelse hermed blevet udarbejdet en række ændringsforslag til den eksisterende lovgivning. For det første er der udkast til Rådets forordning (EF) nr. 284/2009 af 7. april 2009 om ændring af forordning (EF) nr. 1083/2006 om generelle bestemmelser om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den

Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden vedrørende visse bestemmelser om finansiel forvaltning. Formålet med dette udkast er at fremme adgangen til finansielle midler.

For det andet skal udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling vedrørende støtteberettigede investeringer i energiprojekter og vedvarende energi i boligsektoren sætte samtlige medlemsstater i stand til at sætte skub i investeringerne i denne sektor. Endelig er der udkastet til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1081/2006 om Den Europæiske Socialfond, hvor man tager sigte på at gøre flere udgiftstyper berettiget til ESF-støtte. Målsætningen er at forenkle de administrative procedurer og få et bredere udvalg af finansierede projekter.

På deres uformelle møde den 1. marts 2009 understregede stats- og regeringscheferne også betydningen af foranstaltninger baseret på anvendelse af de eksisterende instrumenter såsom ESF med hensyn til at afdæmpe finanskrisens negative indvirkning på beskæftigelsen.

På sit møde den 19. og 20. marts 2009 udtrykte Det Europæiske Råd tillid til EU's evne til at løse finans- og økonomikrisen. Man gennemgik de væsentlige finanspolitiske foranstaltninger til styrkelse af økonomien, som for tiden gennemføres i EU's økonomi (for over 400 mia. EUR), og understregede, at fælles handling og samordning var en grundlæggende bestanddel i den europæiske strategi for økonomisk opsving, og at Europa gjorde alt, hvad der var nødvendigt for at genetablere væksten.

Rådet understregede også sin rolle i indsatsen for at afkorte og formindske recessionen på det europæiske indre marked. Man understregede behovet for at genetablere kreditstrømmene til virksomhederne og husholdningerne og opnåede enighed om fremskyndede aftaler om de lovgivningsmæssige forslag, der til dato var forhandlet vedrørende finanssektoren. I juni vil Rådet vedtage den første beslutning om forstærket regulering af og tilsyn med EU's finanssektor. Beslutningen vil være baseret på Kommissionens forslag samt en detaljeret drøftelse af rapporten fra gruppen under ledelse af Jacques de Larosière i Rådet.

På baggrund af EU's egne erfaringer og ønsket om at yde et væsentligt bidrag til etableringen af den fremtidige internationale regulering af finanssektoren har Det Europæiske Råd beskrevet EU's holdning i forbindelse med G20-topmødet, som fandt sted den 2. april i London.

Rådet så også positivt på de opnåede fremskridt, navnlig med hensyn til spørgsmålet om forskudsbetalinger fra strukturfondene og Samhørighedsfonden, aftalen om en frivillig anvendelse af nedsatte momssatser og Den Europæiske Investeringsbanks foranstaltninger, der tager sigte på at stimulere finansieringsmulighederne for små og mellemstore virksomheder. Rådet har opfordret til, at der hurtigere opnås enighed om ændringer af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen.

Formandskabet er enig i, at det er af grundlæggende betydning at bevare den generelle tillid til EU's foranstaltninger til bekæmpelse af den økonomiske krise, og det vil fortsat overvåge situationen. EU's institutioner er fast besluttet på at løse de nuværende problemer, især med henblik på at tilvejebringe tilstrækkelige kreditmængder for virksomhederne og husholdningerne og genoprette den generelle tillid på markederne.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Silvia-Adriana Țicău (H-0151/09)

Om: Foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten i bygninger

For at forbedre energieffektiviteten er der brug for særlige fremmende værktøjer, såsom: nedsættelse af momsen for særlige tjenester og produkter, øgning af den procentdel af EFRU, som anvendes til investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger, samt oprettelse af en europæisk fond for energieffektivitet og vedvarende energi. EU har foreslået 20-20-20-målene. I Kommissionens meddelelse KOM(2008)0800 om en europæisk økonomisk genopretningsplan blev der afsat 5 mia. EUR til energieffektivitet i bygninger. Forslaget til forordning KOM(2009)0035 om et program til støtte for den økonomiske genopretning omfatter ikke særlige foranstaltninger til projekter vedrørende bygningers energieffektivitet.

Rådet bedes oplyse, hvilke foranstaltninger det agter at træffe til forbedring af energieffektiviteten i bygninger, herunder muligheden for oprettelse af en europæisk fond for energieffektivitet og vedvarende energi samt øgningen fra 3 til 15 % af den procentdel af EFRU, som anvendes til investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi i boliger.

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet har samme holdning som medlemmet, nemlig at den energimæssige ydeevne i bygninger er vigtig for gennemførelse af Fællesskabets målsætninger om øget energieffektivitet og for andre områder såsom reduktion af drivhusgasemissioner og større forsyningssikkerhed, da bygningerne står for ca. 40 % af energiforbruget i Fællesskabet. I sine konklusioner den 2. marts i år nævnte Rådet navnlig foranstaltninger, der tager sigte på at forbedre den energimæssige ydeevne i bygninger, f.eks. støtte til grønne teknologier, udviklingen af energieffektive produktionssystemer og -materialer, markedsinstrumenter til energieffektivitet, ændringer af driftsprogrammerne i strukturfondene og innovative finansieringsmodeller.

De foranstaltninger, der i øjeblikket gennemføres for at fremme bygningers energimæssige ydeevne, blev fastlagt på grundlag af de eksisterende fællesskabslove, især Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/91/EF af 16. december 2002 om bygningers energimæssige ydeevne⁽⁴⁾. Kommissionen forelagde den 17. november 2008 Rådet udkastet til en ombearbejdet udgave af dette direktiv – og medlemmet er ordfører for dette udkast. Rådet er yderst opmærksomt på udkastet, som er en del af energieffektivitetspakken. Rådet vil i juni få forelagt en situationsrapport om de fire lovgivningsmæssige forslag med hensyn til energieffektivitet.

For så vidt angår detaljerne i den anden del af spørgsmålet, nævnte og genbekræftede Rådet i sine konklusioner den 19. februar 2009 forpligtelserne med hensyn til nedbringelse af drivhusgasemissionerne og energieffektivitet som fremført på Det Europæiske Råds møde i marts 2007 og nævnte og bekræftede også den aftale, der blev opnået i december 2008, om pakken af foranstaltninger vedrørende klimaændringer og energi. Rådet understregede behovet for kort- og langfristede prioriterede foranstaltninger. I den forbindelse havde man meddelt, at udviklingen af lav-CO₂-energieffektive systemer skal være et væsentligt element i den energipolitiske handlingsplan for Europa efter 2010.

Rådet har således opfordret Kommissionen til at angive de helt afgørende lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige foranstaltninger samt de hensigtsmæssige finansielle midler og at udarbejde et initiativ vedrørende finansielt bæredygtig energi. Formålet med dette initiativ, som vil være et fællesprojekt mellem Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank, vil være at mobilisere de omfattende finansielle investeringsressourcer fra kapitalmarkederne, og i den forbindelse bliver det nødvendigt at tage højde for ekspertvurderinger fra Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling og andre internationale finansinstitutioner.

Angående spørgsmålet om at øge andelen af EFRU-midler, der er målrettet mod investering i energieffektivitet og vedvarende energikilder i boliger, fra 3 % til 15 % er det vigtigt at bemærke, at det samlede volumen af potentielle investeringer i energieffektivitet og vedvarende energikilder i boliger blev øget fra 3 % til 4 % af de samlede EFRU-bevillinger som følge af en aftale i Rådet⁽⁵⁾.

Efter vanskelige forhandlinger blev denne grænse godkendt af alle medlemsstaterne på Coreper-niveau (i december 2008) som en kompromisløsning og efterfølgende vedtaget af Europa-Parlamentet ved førstebehandling (i april 2009). Ifølge erklæringerne fra eksperterne inden for strukturforanstaltningsområdet udgør dette loft et tilstrækkeligt finansieringsniveau med henblik på effektivt at kunne fremme energieffektiviteten i en del af den bestående boligmasse med det formål at støtte den sociale sammenhængskraft. Det skal tilføjes, at de medlemsstater, der har tilsluttet sig EU den 1. maj 2004 eller senere, kan anvende EFRU til andre formål med op til 2 % af de samlede bevillinger fra denne fond, herunder forbedring af miljøet i områder, hvor bygninger forfalder, og der er social udstødelse, eller der er fare for at dette sker. De anerkendte omkostninger inkluderer også energibesparelsesinvesteringer i den allerede eksisterende boligmasse på disse steder.

(4) EF-Tidende L 1, 4.1.2003, afsnit 65–71.

(5) Se forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1080/2006 om Den Europæiske Fond for Regionaludvikling vedrørende støtteberettigede investeringer i energieffektivitet og vedvarende energi på boligområdet (KOM(2008)0838 – C6-0473/2008 – 2008/0245(COD) – af 2. april 2009).

For så vidt angår grænserne, er de nye foranstaltninger, der muliggør EU-støtte til boligformål, fuldt ud relevante, tilstrækkelige og velkomne. Vi vil afslutningsvis gerne sige, at denne del af genopretningsplanen formentlig bliver vedtaget i de kommende uger.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Chris Davies (H-0153/09)

Om: Håndhævelse af lovgivning

Vil Rådet oplyse, på hvilke ministermøder i 2008 spørgsmålet om håndhævelse og gennemførelse af eksisterende lovgivning var på dagsordenen, og på hvilket møde ministrene vil drøfte spørgsmålet næste gang?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet vil gerne over for medlemmet påpege, at i henhold til EF-traktatens artikel 211, stk. 1, har Kommissionen pligt til at sikre, at fællesskabsretten bliver anvendt i alle medlemsstaterne. Medlemmet kan således finde svaret i den seneste årsberetning om kontrol med EU-rettens anvendelse (2007), som Kommissionen forelagde Parlamentet den 18. november 2008⁽⁶⁾.

Rådet vil også gerne henlede medlemmets opmærksomhed på EF-traktatens artikel 220, 226, 227 og 234 om EF-Domstolens beføjelser.

Det er således ikke Rådets direkte opgave at tage sig af håndhævelse og anvendelse af de eksisterende love.

Med hensyn til ovenstående informerer Kommissionen løbende Rådet om den aktuelle situation vedrørende anvendelse af direktiver om det indre marked i national ret og om aktuelle retssager i forbindelse med manglende overholdelse af denne forpligtelse. Rådet modtog disse oplysninger (kaldet resultattavle for det indre marked) den 25. februar og 25. september 2008 og også for nylig den 5. marts 2009⁽⁷⁾.

For så vidt angår det specifikke emne om den fælles fiskeripolitik, kan jeg også informere medlemmet om, at emnet blev drøftet af de pågældende ministre den 18. februar 2008 i forbindelse med et uformelt møde om spørgsmålet om overvågning og gennemførelsesbestemmelser på dette område i forbindelse med særberetning nr. 7 fra Revisionsretten om kontrol-, inspektions- og sanktionssystemer vedrørende bestemmelserne om bevarelse af Fællesskabets fiskeressourcer.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Frank Vanhecke (H-0159/09)

Om: Situationen i Tibet

Den 10. marts 2009 er det halvtreds år siden, at Dalai Lama blev tvunget til at flygte fra sit land.

Ifølge folkeretten kan en stat vedblive med at bestå i mange årtier til trods for, at den er blevet annekteret af en besættelsesmagt. At tredjelande ikke anerkender denne ulovlige situation er meget vigtigt i denne forbindelse. Således anerkendte de fleste vestlige lande aldrig formelt Sovjetunionens ulovlige annektering af de baltiske stater. I 1991 erklærede disse republikker, at de var de samme stater som dem, der havde eksisteret i mellemkrigstiden (princippet om juridisk kontinuitet), og at de dermed ikke var nye stater. Dette anerkendtes også af det daværende EF i dets erklæring af 27. august 1991.

Mener Rådet, at besættelsen og annekteringen af Tibet er i strid med folkeretten? Anser Rådet ikke halvtredsårsdagen for Dalai Lamas flugt for at være et passende tidspunkt at udtrykke sin støtte til princippet om Tibets juridiske kontinuitet for at modvirke, at den tibetanske stat forsvinder?

⁽⁶⁾ Dokument KOM (2008) 777 som ændret.

⁽⁷⁾ Dokument SEK(2008) 76, SEK(2008) 2275 og SEK(2009) 134 som ændret.

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Spørgsmålet om anerkendelse af andre stater er en sag for hver enkelt medlemsstat. Rådet har således ikke nogen holdning til dette spørgsmål.

I øvrigt behandler Rådet hovedsagelig spørgsmålet om Tibet inden for rammerne af menneskerettighedspolitikken. EU fører en menneskerettighedsdialog (hvis formål fremgår af Rådets konklusioner om Kina i 2001 og 2004) inden for rammerne af det omfattende partnerskab med Kina, hvor spørgsmålet om menneskerettigheder i sager, der har forbindelse med Tibet, løbende fremsættes. Spørgsmålet om menneskerettigheder tages også op på inden for rammerne af en politisk dialog og på andre møder på højt plan, og dette vil fortsat være tilfældet.

Formandskabet offentliggjorde på vegne af EU den 19. marts 2008 en offentlig erklæring, hvor EU opfordrede til tilbageholdenhed og opfordrede den kinesiske regering til at løse tibetanernes problemer i forbindelse med menneskerettighedsspørgsmål og opfordrede de kinesiske myndigheder og Dalai Lama og hans repræsentanter til at indlede en forretningsmæssig og konstruktiv dialog med det formål at opnå en holdbar løsning, som vil være acceptabel for alle parter, samtidig med at man fuldt ud respekterer den tibetanske kultur, religion og identitet. På mødet i FN's Menneskerettighedskommissionen i Genève den 17. marts 2009 fremsatte formandskabet en erklæring på vegne af EU, hvor man igen understregede, at det i Kina, herunder Tibet, bør være muligt for enhver, der gerne vil udtrykke sine synspunkter, at gøre dette fredeligt og uden frygt for represalier. Inden for rammerne af en generel revision udarbejdede en række EU-medlemsstater anbefalinger om Tibet, som blev udleveret til repræsentanter for den kinesiske regering.

*

* *

Spørgsmål nr. 15 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0162/09)**Om: Truende økonomisk afmatning i Sydøsteuropa og virkningerne for den europæiske økonomi**

Nylige analyser fra internationale kreditinstitutter og kreditvurderingsagenturer forudser en betydelig økonomisk afmatning i Sydøsteuropa, idet de især påpeger, at forbrugere og virksomheder ikke er i stand til at tilbagebetale deres lån.

Er der allerede registreret virkninger for økonomien i Den Europæiske Unions medlemsstater som følge af de betragtelige investeringer, som vesteuropæiske virksomheder og banker har gjort i Sydøsteuropa, og hvilke fælles foranstaltninger mener formandskabet, at der bør træffes? Finder Rådet det formålstjenligt at træffe foranstaltninger til understøttelse af bankerne i de sydøsteuropæiske lande inden for rammerne af de nationale handlingsplaner som led i den europæiske naboskabspolitik i samarbejde med disse lande og eventuelt med Den Europæiske Investeringsbank? Hvilke yderligere foranstaltninger agter formandskabet at træffe for især at bevare de strategiske mål som led i tiltrædelsesproceduren for kandidatlandene og de potentielle kandidatlande på Balkan?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Den globale recession har en særlig alvorlig virkning i landene i Sydøsteuropa. Alle disse lande må døje med højere refinansieringsomkostninger, lavere finanspolitiske indtægter, aftagende strømme af direkte udenlandske investeringer og mindskede pengeoverførsler fra udlandet. Nogle lande er dog hårdere ramt end andre. En af de væsentlige faktorer i denne sammenhæng er, i hvilket omfang husholdninger og virksomheder har optaget lån i andre valutaer end den nationale valuta, idet sådanne lån alligevel skal afdrages i den nationale valuta. Da en række valutaer i de sydøsteuropæiske lande er blevet svækket, er det i stadig større grad vanskeligt for låntagere at overholde deres forpligtelser, og i en række tilfælde har de endda måttet holde op med at tilbagebetale deres lån.

Formandskabet er udmærket klar over dette problem, og inden for rammerne af det sidste udenrigsministermøde (Gymnich) den 27. og 28. marts 2009 i Hluboka nad Vltavou var et

arbejdsmorgenmåltid mellem vicepremierministeren for europæiske anliggender, Alexandr Vondra, og udenrigsministrene i staterne på Vestbalkan afsat til at behandle den økonomiske situation i regionen.

EU har vedtaget en række foranstaltninger for at støtte den økonomiske og sociale konsolidering i Sydøsteuropa og afdæmpe den globale økonomi- og finanskrisens negative virkninger. Specifikke foranstaltninger omfatter en væsentlig stigning i udlåningsniveauet til samtlige sektorer, fortsat indsats for at fremme likviditeten i banksektoren, øget støtte via "krisekoordinationspakken" inden for rammerne af instrumentet for førtiltrædelsesstøtte og øget indsats om samordning mellem Kommissionen og de internationale finansinstitutioner i forbindelse med investeringsrammerne for Vestbalkan.

Kommissionen har tilvejebragt en "krisekoordinationspakke" på 120 mio. EUR, der muliggør mobilisering af 500 mio. EUR i form af lån fra internationale finansinstitutioner. Foranstaltningerne er rettet mod energieffektivitet og støtte til små og mellemstore virksomheder. Gennemførelsen skal begynde i september i år.

Derudover har Den Europæiske Investeringsbank støttet indsatsen i Verdensbanken og Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling i forbindelse med refinansiering af banksektoren i Central- og Østeuropa, herunder fremme af samordningen mellem værten og de indenlandske overvågnings- og tilsynsorganer.

I 2009 vil de internationale finansinstitutioner stille kreditfaciliteter på 5,5 mia. EUR til rådighed for landene på Vestbalkan og Tyrkiet med henblik på refinansiering af banksektoren. Den Europæiske Investeringsbank vil stille 2 mia. EUR af dette samlede beløb til rådighed, og resten vil komme fra de internationale finansinstitutioner.

Øget långivning til bankerne i EU inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan skal også bidrage til lettere adgang til lån for datterselskaber i Sydøsteuropa.

Det Europæiske Råd så desuden på sit møde i marts positivt på Kommissionens intention om at foreslå en fordobling af grænsen for EU's støttesystem til hjælp ved betalingsbalanceproblemer til 50 mia. EUR.

Rådet udtrykte flere gange sin fulde opbakning til et europæisk perspektiv med hensyn til staterne på Vestbalkan, hvis definitive mål er EU-medlemskab, forudsat at disse lande opfylder de helt afgørende betingelser og krav. Den aktuelle globale økonomi- og finanskrisen skal ikke få lov til at påvirke dette perspektiv.

Rådet er af den holdning, at de eksisterende instrumenter, systemer og procedurer er fyldestgørende, men det vil fortsat overvåge situationen løbende og sikre, at alle lande, der oplever en midlertidig økonomisk ubalance, får passende støtte. Med henblik på at få maksimalgrænseværdier for komplementaritet og foranstaltningernes gensidige sammenhængskraft er det af helt grundlæggende betydning, at alle de disponible instrumenter og ressourcer koordineres på behørig vis.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Dimitrios Papadimoulis (H-0166/09)

Om: Udvikling i Kosovo-spørgsmålet

FN's generalsekretær har forelagt en tekst med seks punkter omhandlende omstruktureringen af FN's mission i Kosovo (UNMIK), som vedrører spørgsmål om retsstatsprincipper, toldvæsen, retsvæsen, transport og infrastrukturer, forvaltning af grænser og beskyttelse af den serbiske kulturarv.

Hvordan vurderer Rådet denne plan? Agter Rådet i betragtning af, at planen er blevet accepteret af Serbien men ikke af Kosovo, at gøre en indsats for at få begge parter til at acceptere teksten? Mener Rådet, at den udvikling af et fælles toldkontrolnet, som Albanien og Kosovo har planer om, hænger sammen med forslaget fra FN's generalsekretær? Hvori består Albaniens og Kosovos fælles toldkontrolnet?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

I overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1244 fremlagde FN's generalsekretær den 24. november 2008 sin regelmæssige kvartalsrapport om opfyldelsen af UNMIK-missionens mandat. Denne rapport omfatter en vurdering af den skete udvikling i dialogen mellem UNMIK-missionen og Beograd/Pristina

vedrørende de seks områder, der er beskrevet i rapporten, dvs. politi, toldvæsen, retsvæsen, transport og infrastruktur, grænser samt serbisk kulturarv.

FN's generalsekretær tilkendegav i sin rapport, at den serbiske regering har godkendt resultaterne af den dialog, der er omtalt i rapporten, hvorimod myndighederne i Pristina har udtrykt, at man klart er uenig.

Rådet har ikke nogen holdning til FN's generalsekretærs rapport. Rådet er ikke bekendt med noget forslag om et fælles toldkontrolnet mellem Albanien og Kosovo.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Kathy Sinnott (H-0167/09)

Om: Virkningerne af den økonomiske krise for sårbare mennesker

På trods af det aktuelle vanskelige økonomiske klima er det vigtigt, at udsatte grupper i vort samfund såsom plejere, ældre, folk med handicap og børn ikke er de første, det går ud over. Kan Rådet love mig, at det vil fortsætte med den aktive inklusion af ugunstigt stillede grupper som en prioritet for dets seks måneders arbejdsplan?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet deler medlemmets betænkeligheder med hensyn til behovet for at udvikle samordnede responspolitikker, hvormed der kan tages hånd om krisens direkte sociale indvirkning, navnlig på de mest udsatte samfundsgrupper.

Disse prioritetsområder blev opstillet i den fælles rapport om social beskyttelse og social inddragelse og i dokumentet om centrale spørgsmål, som Rådet vedtog den 9. marts 2009 og forelagde Det Europæiske Råd ved forårsmødet. Efterhånden som vi nærmer os Lissabonstrategiens afslutningsår som vedtaget i 2000, og under hensyntagen til den aktuelle økonomiske krise er det så meget desto mere nødvendigt at indføre en stærk politisk forpligtelse rettet mod opnåelse af de fælles mål i form af social beskyttelse og social inddragelse, samtidig med at medlemsstaternes beføjelser respekteres.

I den fælles rapport understregede man behovet for at tilskynde medlemsstaterne i deres indsats for at gennemføre omfattende strategier til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse af børn, herunder lettilgængelig og økonomisk overkommelig højkvalitativ børnepasning. Vi skal fortsat stræbe efter en løsning for de hjemløse og de meget alvorlige former for udstødelse samt støtte den sociale inddragelse af migranter. Vi skal navnlig være særlig opmærksomme på, at der kan vise sig nye risikogrupper, f.eks. ungarbejdere og personer, der kommer ind på arbejdsmarkedet, og også opstå nye risici.

Alle disse overvejelser vil blive genbekræftet i erklæringen i 2010 som det europæiske år for bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Johan Van Hecke (H-0170/09)

Om: Økonomisk bistand til Den Særlige Domstol for Sierra Leone (SCSL)

SCSL har alvorlige vanskeligheder med at finde passende løsninger for de personer, mod hvem den allerede har afsagt dom, eller hvis sag den endnu ikke har behandlet. Da det ud fra et politisk, sikkerhedsmæssigt og institutionelt synspunkt i øjeblikket er utænkeligt, at de dømte kan afsone deres straf i Sierra Leone selv, må der findes en alternativ løsning, hvis det skal undgås, at det internationale samfunds bestræbelser på at føre en effektiv kamp mod straffrihed undergraves. Visse afrikanske stater har den politiske vilje og den institutionelle kapacitet til at håndhæve dommene mod de domfældte i overensstemmelse med internationale standarder, men mangler de finansielle midler hertil, hvis ikke de får international støtte.

Kan medlemsstaterne sikre, at der ydes supplerende økonomisk bistand til SCSL, således at de personer, mod hvem SCSL har afsagt dom, får mulighed for at afsone deres straf i de afrikanske stater, der har kapacitet til

at håndhæve straffene i overensstemmelse med internationale standarder, men mangler de finansielle midler hertil?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Den Særlige Domstol for Sierra Leone finansieres via frivillige bidrag fra det internationale samfund. Rådets relevante forberedende organ blev den 11. marts 2009 underrettet af en repræsentant for lederen af kontoret for Den Særlige Domstol for Sierra Leone angående Domstolens aktuelle situation. Det forberedende organ noterede en øjeblikkelig anmodning om 6 mio. USD og et underskud på 31 mio. USD, og Domstolen har brug for disse penge for at afslutte sit mandat. Den Særlige Domstols aktiviteter til dato blev bedømt som positive.

Individuelle EU-medlemsstater vil træffe afgørelse om eventuelle bidrag til yderligere finansiering af Den Særlige Domstol.

Siden Den Særlige Domstols aktiviteter begyndte, har EU-medlemsstaterne bidraget med i alt mere end 78 mio. USD. Kommissionen har bidraget med yderligere 2,5 mio. EUR og har også besluttet at bidrage med yderligere 1 mio. EUR via Den 10. Europæiske Udviklingsfond. Den Særlige Domstol har i alt modtaget bidrag på næsten 160 mio. USD fra det internationale samfund (herunder EU).

*
* *

Spørgsmål nr. 19 af Luisa Morgantini (H-0176/09)

Om: Nedrivning af 88 boliger i Østjerusalem

Jerusalem kommune har besluttet at nedrive 88 boliger herunder 114 huse, der bebos af cirka 1 500 palæstinensiske beboere i kvarteret al-Bustan a Silwan i Østjerusalem. Endvidere har andre palæstinensiske familier modtaget nedrivnings- og rømningsordrer i kvarteret Abbasieh og i flygtningelejren Shu'fat. således at der nu er 179 palæstinensiske huse, der skal nedrives.

Ifølge B'Tselem har de israelske myndigheder nedrevet ca. 350 huse i Østjerusalem siden 2004. Ifølge Peace Now skal der bygges mindst 73 300 nye israelske boliger i hele Vestbredden, hvilket er en fordobling af det allerede eksisterende antal. I en skrivelse til Jerusalems borgmester har 20 israelske forfattere og forskere, bl.a. Amos Oz og David Grossman anmodet om at tilbagekalde ordrene, fordi denne politik krænker "de mest elementære menneskerettigheder". I en fortrolig EU-rapport hedder det således, at "Israel's actions in and around Jerusalem constitute one of the most acute challenges to Israeli-Palestinian peace-making".

Mener Rådet ikke, at det bør handle for at standse denne politik ved at anvende alle de midler, der står til rådighed, herunder suspension af Euro-Middelhavs-associeringsaftalen med Israel på grundlag af artikel 2 i denne af tale? Mener Rådet ikke, at disse forhold er tilstrækkelige til at indefryse proceduren vedrørende styrkelse af forbindelserne med Israel?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet er dybt bekymret over truslen om at nedrive 90 huse i kvarteret Al-Bustan/Silwan tæt på den gamle bydel i Østjerusalem og over offentliggørelsen af en meddelelse vedrørende tvangsfjernelse af en række palæstinensiske familier. Formandskabet gav på vegne af EU de israelske myndigheder meddelelse om disse betænkeligheder og mindede dem om deres forpligtelser ifølge køreplanen for fred og folkeretten. Israel blev også opfordret til øjeblikkeligt at ophøre med at udsende disse meddelelser. Formandskabet offentliggjorde også disse betænkeligheder via en erklæring om begge spørgsmål.

EU og Israel har i løbet af en årrække udviklet gensidige relationer på mange områder. Det står klart, at en yderligere tilnærmelse i relationerne vil afhænge af fælles interesser og målsætninger, som navnlig omfatter løsning af den israelsk-palæstinensiske konflikt via en fornuftig løsning baseret på eksistensen af to stater, hvor man lever side om side i fred og sikkerhed.

Formandskabet har over for israelerne adskillige gange gjort det klart, at de fortsatte israelske aktiviteter i Østjerusalem og det omkringliggende område udgør en betydelig hindring for at opnå fremskridt i fredsprocessen og truer udsigterne for en levedygtig palæstinensisk stat.

*
* *

Spørgsmål nr. 20 af Bernd Posselt (H-0178/09)

Om: EULEX-Kosovo-missionen

Hvorledes vurderer Rådet den aktuelle situation med hensyn til forberedelsen af EU's retsstatsmission i Kosovo "EULEX Kosovo", herunder udstationeringen i Mitrovica-regionen i det nordlige Kosovo, ud fra et politisk, administrativt, finansielt og juridisk synspunkt?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Efter at der den 9. december 2008 med succes var opnået oprindelig funktionsduelighed i hele Kosovos territorium i et antal svarende til antallet i UNMIK-missionen, fortsatte man med at sætte EULEX-missionspersonale ind, og den 6. april 2009 erklærede man fuld funktionsduelighed.

I den internationale mission er der på nuværende tidspunkt indsat ca. 1 700 mand, mens den fulde bemanning bør være på næsten 2 500 medarbejdere. Der er 25 medlemsstater repræsenteret, og missionen omfatter også bidrag fra seks andre lande (USA, Norge, Tyrkiet, Kroatien, Schweiz og Canada).

I overensstemmelse med planlægningsdokumenterne sidder de udstationerede missionsdeltagere sammen med alle deres lokale modparter i de relevante ministerier, på politistationer, ved domstole, på regeringskontorer, i fængselsinstitutioner og andre udvalgte administrative organer, f.eks. finans- og toldmyndighederne.

Iværksættelse af missionen vil gøre det muligt effektivt at opfylde mandatet fra december, ikke alene via gennemførelse af opgaver med hensyn til overvågning og tilvejebringelse af ekspertvejledning samt konsulentbistand, men også via opfyldelse af missionens mandat til gennemførelse. Inden for rammerne af mandatet varetager missionen med succes sikkerhedsmæssige opgaver, f.eks. via indsættelse af de dannede politienheder og integrerede politienheder (FPU/IPU) som det andet element i den sikkerhedsmæssige respons, alt sammen rettidigt og i det antal, der svarer til den umiddelbare trussel, der herskede i perioden omkring nytår.

Fra dag 1 har missionen også sikret en effektiv tilstedeværelse på politistationer i den nordlige del ved grænseovergang 1 og 31 samt ved domstolen i Mitrovica. Missionen har fra UNMIK overtaget overvågningen af alle operationelle aktiviteter i den nordlige del vedrørende retsstaten. Der er hver dag indsat 120 EULEX-medarbejdere i nord, herunder:

– En permanent tilstedeværelse af toldrådgivere ved grænseovergang 1 og 31 (indsamling af erhvervsdata, som fremsendes til myndighederne i Beograd og Pristina)

– Ud over tilstedeværelsen af toldrådgivere ved disse grænseovergange er der også permanent tilstedeværelse af rådgivere fra de grænseenheder, der overvåger situationen, og også ansatte fra de særlige politienheder (IPU)

– Ca. 15 politirådgivere på fire politistationer i den nordlige del

– Synlig polititilstedeværelse opnås via de særlige politienheder (IPU) i Mitrovica og ved domstolen der. Disse enheder har den rolle at eskortere og beskytte de syv dommere og statsrepræsentanter, der tilhører EULEX-missionen, og som sammen med en række advokater er aktive ved domstolen i Mitrovica. Disse dommere og statsrepræsentanter, der tilhører EULEX-missionen, er begyndt at anlægge straffesager og afsige domme i domstolen, navnlig i forbindelse med nylige hændelser.

Der har ikke været nogen rapporter om væsentlige sikkerhedshændelser direkte målrettet mod missionen, og en konsolidering og stabilisering af missionens tilstedeværelse er på vej i forbindelse med den fulde gennemførelse af mandatet.

For så vidt angår de juridiske rammer, er man på nuværende tidspunkt ved at udarbejde detaljerne, navnlig vedrørende den nordlige del, således at missionen kan fungere inden for nogle enkelte retslige og toldmæssige rammer på basis af konsolidering og udvikling af gyldige love, som anvendes af de lokale organer.

Missionen har en række vigtige opgaver foran sig, navnlig vedrørende reintegration af lokale medarbejdere ved domstolen i Mitrovica og reintegration af ca. 300 kosovoserbiske politibetjente syd for floden Ibar, som ikke har været på arbejde siden 17. februar, men på baggrund af den aktuelle situation vedrørende missionen må man antage, at en vellykket gennemførelse af mandatet inden for Kosovos territorium vil være mulig.

Forberedelserne til EULEX-missionen ville ikke have kunnet gennemføres uden oprettelsen af et EU-planlægningssteam med eget budget, hvormed det var muligt at finansiere indsættelse af et væsentligt antal af de medarbejdere, der er nødvendige i planlægningsfasen, samt den oprindelige iværksættelse af selve missionen. I betragtning af den forsinkede indsættelse vil det i de første år af missionens varighed ikke være nødvendigt at bruge alle de finansielle midler på 205 mio. EUR, som er blevet afsat til den fælles drift fra februar 2008. Det nuværende EULEX-budget på 120 mio. EUR vil være tilstrækkeligt til at dække omkostningerne ved missionen indtil sommeren 2009.

Med hensyn til administrationen har man ved gennemførelsen af EULEX-missionen oplevet væsentlige problemer på grund af usikkerhed vedrørende overtagelse af udstyr og bygninger fra UNMIK-missionen samt forsinkelser ved levering af armerede køretøjer fra leverandøren i henhold til rammekontrakten. Opfyldelse af missionens logistiske behov har også været vanskeligere, fordi EULEX er den første civile mission inden for ESFP-rammerne, der får et mandat til gennemførelse, samt på grund af den følsomme politiske situation i det nordlige Kosovo. Det er dog nu lykkedes os at overvinde de fleste af disse problemer.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Lambert van Nistelrooij (H-0182/09)

Om: EU og medlemsstaternes forskningsbudgetter

For øjeblikket bruges 85 % af de europæiske offentlige forskningsmidler nationalt uden noget tværnationalt samarbejde mellem programmerne eller konkurrence mellem forskerne fra forskellige medlemsstater. Nationale programmer duplikerer ofte unødvendigt hinanden eller mangler de formål og den dybde, der kræves for at opnå en afgørende indvirkning i forbindelse med disse store udfordringer. National forskning vedrørende vigtige samfundsproblemer som f.eks. vedvarende energi, klimaændring eller hjernesygdomme vil have en større indvirkning, hvis der gøres en fælles indsats på europæisk plan.

Er Rådet enig i, at en kombination af de nationale programmer i en fælles forskningsplan kunne give den kritiske masse, der er nødvendig for at opnå lige netop dette til gavn for de europæiske borgere?

Mener Rådet, at fælles programmer, medlemsstaterne og Kommissionens igangsættelse af artikel 169-initiativer er svaret på frykten for dobbeltarbejde i forbindelse med forskning i de 27 medlemsstater?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet er enig i, at de spørgsmål, der stilles af medlemmet, er væsentlige, og understreger endnu en gang, at det er vigtigt for Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne at opnå større samordning af deres aktiviteter indenfor forskning og teknologisk udvikling og sikre, at medlemsstaternes politikker og Fællesskabets politikker hænger sammen.

I den forbindelse understregede Rådet som reaktion på væsentlige sociale forandringer i sine konklusioner fra plenarmøderne den 1. og 2. december 2008 om fælles forskningsplanlægning i Europa den vigtige rolle, som Fællesskabets rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling samt de dertil knyttede instrumenter spiller, f.eks. ERA-NET, ERA-NET+ og relevante initiativer, jf. EF-traktatens artikel 169, i forbindelse med mobilisering af videnskabelige og finansielle midler fra medlemsstaterne med henblik på at gennemføre initiativer af fælles interesse inden for forskning og udvikling. Bortset herfra anerkender Rådet betydningen af eksisterende aktiviteter, der har til formål at samordne programmer iværksat via nationale agenturer og forskningsorganisationer i flere medlemsstater og på regionalt niveau, via internationale organisationer og

også via tværgående og mellemstatslige initiativer på dette område (Eureka, Cost). Rådet opfordrer også medlemsstaterne til at overveje at gøre deres interne programmer mere åbne, når det er hensigtsmæssigt.

På mødet den 1. og 2. december 2008 vedtog man konklusioner om fælles planlægning, idet man opfordrede medlemsstaterne til at nedsætte en fælles planlægningsgruppe på højt plan, hvis formål skulle være at finde frem til emner, som bør være genstand for fælles planlægning som reaktion på væsentlige sociale udfordringer.

I det dokument om centrale emner vedrørende konkurrenceevne og innovation, som Rådet vedtog den 5. marts og forelagde på Det Europæiske Råds forårsmøde, blev medlemsstaterne opfordret til at samarbejde med denne gruppe på højt plan for at gøre det muligt at finde frem til de vigtigste sociale udfordringer og løse dem inden for rammerne af den fælles planlægning. Emnerne skal udvikles aktivt i samråd med alle relevante interesseparter, således at Rådet vil kunne vedtage initiativerne senest i 2010.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Marie Anne Isler Béguin (H-0185/09)

Om: Udvinning af uran i Niger

I det nordlige Niger udvinder europæiske virksomheder uran. Niger er blandt de mindst udviklede lande, men alligevel får befolkningen i Niger intet udbytte af uranen. Udvinningen af uran medfører tværtimod en sundheds- og miljømæssig katastrofe, eftersom minerne har et højt niveau af radioaktivitet, og affaldsprodukterne fra udvinningen udgør en sundhedstrussel for befolkningerne, der bor i nærheden af udvindingsstederne. Derudover er grundvandet blevet udtørret for at udvinde forekomsterne. EU bør sikre, at de europæiske virksomheder, som er etableret i Afrika, handler ansvarligt.

Hvilke skridt tager Rådet for at sikre, at de europæiske uranudvindingsvirksomheder i Niger tager hensyn til lokalbefolkningernes sundhed og bevaringen af grundvandet? Kan Rådet sikre at lokalbefolkningerne får gavn af de økonomiske følgevirkninger af minedriften, navnlig igennem handelsaftaler mellem EU og Niger?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

EU og Niger fører en generel politisk dialog via et forum på grundlag af Cotonouaftalens artikel 8. Den første session i dialogen fandt sted den 17. marts 2009 i Nigers ministerium for udenrigsanliggender og samarbejde. Hovedpunkterne i dialogen, som begge parter var enige om, omfattede økonomien og den sociale situation (herunder processen med fattigdomsbekæmpelse og social udvikling, økonomisk vækst, fødevarer og bekæmpelse af korruption), god offentlig forvaltning og grundlæggende rettigheder, demokratisering samt regional og subregional integration (herunder økonomisk udvikling og infrastruktur).

Dialogen fortsætter, og der er planlagt andre sessioner inden udløbet af det tjekkiske formandskab, navnlig i forbindelse med forberedelserne til det kommende valg. Dialogen som omhandlet i artikel 8 er dog også et velegnet forum til besvarelse af spørgsmål stillet af parlamentsmedlemmer, herunder anvendelse af principperne i gennemsigtighedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI) inden for mineindustrien, som Niger undertegnede i 2005.

I det strategiske dokument for Niger (den 10. EUF) står der, at Nigers regering inden udgangen af 2006 havde bekræftet sin intention om – gennem en ændring af lov om minedrift – at fastsætte, at 10 % af produktionsafgifterne fra minedrift ville blive afsat til lokal udvikling i de regioner, der er berørt af minedrift.

Via EU's Sysminprogram tilvejebringes der inden for rammerne af den 9. EUF et bidrag på 35 mio. EUR, som bl.a. er målrettet mod at forbedre arbejdsbetingelserne og arbejdstagernes sikkerhed i minesektoren.

Desuden forhandler EU i øjeblikket om en generel plan med særlig vægt på sikkerheds- og udviklingsmæssige aspekter, hvor formålet er – sammen med Niger og andre lande i regionen – at løse de alvorlige problemer, disse lande står over for. I den forbindelse vil de socioøkonomiske betingelser for beboerne i den nordlige del af landet blive undersøgt nærmere.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Jens Holm (H-0187/09)**Om: Acta-forhandlingsmandatet**

I henhold til Kommissionens forhandlingsmandat (directives pour la négociation d'un accord commercial plurilatéral de lutte contre la contrefaçon) af 26. marts 2008 skal der tilknyttes en gruppe vedrørende Intellectuel Ejendomsret (le groupe Propriété intellectuelle) til forhandlingerne om Acta. Dette fremgår af de svenske medier (bl.a. Dagens Nyheter og Europaportalen), der citerer fra forhandlingsmandatet. Hvem skal deltage i denne gruppe? Oplys venligst alle aktører (personer, virksomheder, civilsamfundsorganisationer). Findes der andre ekspertgrupper eller andre rådgivende grupper, der er tilknyttet Acta-forhandlingerne? Hvem deltager i disse grupper?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Kommissionen fører på området vedrørende fælles handelspolitik forhandlinger på baggrund af det mandat, der er fastlagt af Rådet i høringer med det særudvalg, som Rådet udpegede med henblik på at bistå Kommissionen med at varetage denne opgave. Formuleringen for mandatet, som Rådet var enig i, er ikke blevet offentliggjort, da det er nødvendigt med fortsat fortrolighed, for at forhandlingerne kan være effektive. Det rådgivende organ for Rådet er sædvanligvis artikel 133-udvalget. Acta-aftalen involverer også andre af Rådets arbejdsgrupper, herunder arbejdsgruppen om intellektuel ejendomsret.

Rådets forberedende organer består af repræsentanter fra medlemsstaternes regeringer. Deres navne og kontaktoplysninger fremgår af de lister, der udarbejdes og vedligeholdes af Rådets generalsekretariat. For så vidt angår aktindsigt i denne type dokumenter, gælder de betingelser, der fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001⁽⁸⁾. De fleste af de foreslåede dagsordener for disse organer kan findes via Rådets offentlige register.

For så vidt angår offentlig deltagelse, er det for at fremme gennemsigtigheden Kommissionens politik at føre offentlige forhandlinger uden nogen restriktioner overhovedet med hensyn til deltagelse. Det samme gælder for medlemsstaternes deltagelse.

*
* *

Spørgsmål nr. 24 af James Nicholson (H-0191/09)**Om: Mælkepriser**

Hvilke forslag agter Rådet at fremsætte med henblik på at genskabe industriens selvtillid efter en lang periode med mælkepriser under produktionsprisen?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet deler medlemmets betænkeligheder vedrørende den vanskelige situation på mælkemarkedet. Efter en hidtil uset periode med rekordhøje priser på mælk og mejeriprodukter i 2007 og i starten af 2008 står de europæiske producenter nu over for svage og usikre markeder, der er kendetegnet ved et kraftigt fald i de globale priser på mejeriprodukter.

På rådsmødet den 23. marts var der en omfattende informationsudveksling om den vanskelige situation, som hersker på mælkemarkedet, og man tog et memorandum til følge, som blev støttet af en række delegerede.

I denne sammenhæng kan man sige, at den lovramme, der regulerer markedet for mælk og mejeriprodukter, har forandret sig væsentligt i de seneste to år, efter at Rådet vedtog "minimælkepakken" i september 2007.

⁽⁸⁾ EFT L 145, 30.5.2001, afsnit 43.

Fra 1. april 2008 er de nationale mælkekvote steget med 2 %, og i januar 2009 blev der vedtaget en pakke med navnet "sundhedskontrol".

Den nye lovramme blev udarbejdet med henblik på europæiske producenters konkurrenceevne på lang sigt. Virkningerne af markeds konkurrencen skal modvirkes ved hjælp af eksisterende instrumenter inden for rammerne af markedsstøtteforanstaltninger.

I så henseende er medlemmet sikkert klar over, at Kommissionen i forvejen har vedtaget markedsstøtteforanstaltninger, herunder indførelse af støtte til private oplagringsanlæg til smør og intervention for smør og skummetmælkspulver samt genindførsel af eksportsubsidier for alle mejeriprodukter. Kommissionen informerer løbende Rådet om situationen på mælkemarkedet.

Kommissionen skal forelægge Rådet yderligere forslag på dette område. I den sammenhæng har Kommissionen udtrykt sin villighed til at vurdere muligheden for at udvide det udvalg af mejeriprodukter, der kan gives støtte til inden for rammerne af systemet til distribution af mælk til skoler. Kommissionen har dog meddelt, at man ikke er villig til at genåbne drøftelserne om "sundhedskontrolpakken".

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Athanasios Pafilis (H-0195/09)

Om: Israels luftangreb på Sudan

Ifølge den internationale presse har det israelske flyvevåben i de første måneder af 2009 foretaget tre luftangreb på formodede mål i Sudan, som overførte våben til Gaza. Disse angreb ramte og sænkede et skib og ramte lastbiler, der transporterede illegale indvandrere, ikke våben, samt forårsagede ofre blandt den civile befolkning i Sudan.

Rådet bedes oplyse, om det er bekendt med de faktiske forhold, og om det fordømmer disse israelske angreb, der åbenlyst krænker international ret.

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet følger princippet om ikke at drøfte ubekræftede medierapporter, herunder de ikke nærmere angivne rapporter om et luftangreb i det østlige Sudan i januar i år, som medlemmet henviste til i sit spørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Georgios Toussas (H-0201/09)

Om: Dom over danske statsborgere anklaget for støtte til terrororganisationer

For få dage siden dømte Højesteret i Danmark seks borgere i landet for støtte til "terrororganisationer", fordi de havde forbindelser med firmaet "Fighters and Lovers", som producerer T-shirts med logoet for det colombianske FARC og det palæstinensiske PFLP. Retsforfølgelsen af disse borgere skete efter den colombianske regerings direkte henvendelse til den danske regering. De dømte har allerede appelleret til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

Hvordan forholder Rådet sig til den colombianske regerings provokerende indblanding i retsforfølgelsen af EU-borgere? Har Rådet til hensigt at ophæve den såkaldte "antiterrorlovgivning", som det har indført, og navnlig den yderst uacceptable "sorte liste" over "terrororganisationer", som det har udarbejdet, og som omfatter de nævnte folkelige befrielsesorganisationer, for således at stoppe denne slags retsforfølgelse af borgerne, hvilket udgør en grov overtrædelse af elementære demokratiske rettigheder, såsom solidaritet med de folk, der kæmper?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Det ville ikke være passende for Rådet at udtale sig om beslutninger truffet af en domstol i en medlemsstat. Rådet vil gerne sige, at det i henhold til artikel 1, stk. 6, i den fælles holdning 2001/931/FUSP sikres, at listen over personer og enheder, der er underlagt særlige foranstaltninger vedrørende terrorbekæmpelse, kontrolleres løbende – i hvert fald en gang hvert halve år.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Britta Thomsen (H-0203/09)

Om: Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af FN's konvention om handicappedes rettigheder og den dertil hørende valgfrie protokol

Hvad er tidsplanen for Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af FN's konvention om handicappedes rettigheder?

Skal undertegnelsen af den valgfrie protokol finde sted samtidig med undertegnelsen af konventionen? Hvis det ikke er tilfældet, hvilke lande er det da, som forsinker processen og hvorfor, og hvordan skal denne situation afhjælpes?

Hvad er Rådets holdning til den liste over fællesskabskompetencer, som Kommissionen har foreslået i sit forslag til Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af konventionen?

Hvorledes samarbejder Rådets formandskab med de repræsentative europæiske handicaporganisationer om arbejdet med undertegnelse af konventionen?

Svar

(CS) Dette svar, som er blevet udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i april 2009 i Strasbourg.

Rådet er i øjeblikket beskæftiget med at udarbejde Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs undertegnelse af FN's konvention om handicappedes rettigheder.

Rådets holdning er endnu ikke blevet vedtaget med hensyn til undertegnelse af den valgfrie protokol og den liste over fællesskabskompetencer, som fremgår af Kommissionens forslag.

I tråd med ånden i sit motto "Europa uden barrierer" har formandskabet inviteret samtlige handicaprepræsentanter til sine arrangementer. Med formandskabet som sponsor har der været en række arrangementer, som handicaporganisationer har stået bag. Disse arrangementer omfattede et møde i Det Europæiske Handicapforum, som fandt sted i Prag fra den 28. februar til den 1. marts 2009.

En kommende international konference med navnet "Europa uden barrierer", som det tjekkiske nationale handicapråd har planlagt til slutningen af april, vil finde sted med den tjekkiske minister for arbejde og sociale anliggender, Petr Nečas, som sponsor. FN's konvention om handicappedes rettigheder vil med sikkerhed komme på konferencens dagsorden.

Et tæt samarbejde med repræsentanter fra europæiske handicaporganisationer er allerede blevet indledt med udarbejdelse af et udkast til den nævnte traktat, og det vil helt sikkert give et frisk pust, når traktaten først er blevet ratificeret, og gennemførelsen er påbegyndt.

Den anden rapport fra arbejdsgruppen på højt niveau for handicapområdet, som omhandler gennemførelse af FN's konvention om handicappedes rettigheder, vil blive forelagt på Rådets møde om beskæftigelse, social- og arbejdsmarkedspolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse i juni 2009. Dokumentet vil indeholde oplysninger om den nuværende situation med henblik på gennemførelse af traktaten set ud fra de forskellige parterers perspektiv, dvs. medlemsstaterne, Kommissionen og repræsentanterne for de frivillige organisationer.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 35 af Jim Allister (H-0177/09)

Om: Forordningen om gruppefritagelser

Hvilken konsekvensanalyse er der gennemført vedrørende følgerne af afskaffelsen af gruppefritagelser (forordning nr. 1400/2002⁽⁹⁾) for bilejere og bilværksteder? Vil især sidstnævnte få flere udgifter på grund af den mere begrænsede adgang til information og reservedele, som kan blive monopoliseret af de større markedsaktører?

Svar

(EN) Kommissionen vedtog en evalueringsrapport om gruppefritagelsesforordningen for motorkøretøjer⁽¹⁰⁾ i maj 2008. I denne rapport understregede Kommissionen, at adgang til tekniske oplysninger og alternative kilder til reservedele er helt afgørende, for at selvstændige bilværksteder kan konkurrere med de autoriserede bilforhandler-netværk. Vi mener, at konkurrence på eftermarkedet for biler er uhyre vigtig for at sikre forbrugerne valgmuligheder og pålidelige bilreparationer til overkommelige priser.

Kommissionen gennemgår for tiden en række muligheder og tager højde for synspunkter udtrykt i en offentlig høring, vi har gennemført, og vi er villige til at sikre, at der fortsat findes et passende system til salg og serviceeftersyn af motorkøretøjer, når den nuværende gruppefritagelse udløber i maj 2010.

Der er endnu ikke truffet nogen afgørelse om Kommissionens foretrukne politik. Men fremtidige rammebestemmelser skal sikre bilværksteders adgang til tekniske oplysninger og til alternative kilder til reservedele.

Det skal også bemærkes, at der uanset den fremtidige politik inden for de konkurrencemæssige rammer indføres detaljerede bestemmelser om adgang til informationer for selvstændige markedsaktører med forordning 715/2007 og 692/2008 om typegodkendelse af lette erhvervskøretøjer (Euro 5 og Euro 6). I Euro VI-lovgivningen om typegodkendelse af tunge erhvervskøretøjer, der for tiden er i den sidste fase inden vedtagelse i Rådet, pålægges lignende krav, og Kommissionen er ved at forberede gennemførelse af denne lovgivning.

*
* *

Spørgsmål nr. 39 af Bernd Posselt (H-0179/09)

Om: Voksne stamceller

Hvorledes vurderer Kommissionen den aktuelle situation med hensyn til forskningen i voksne stamceller? Hvilke projekter støtter Kommissionen inden for dette område, og er den enig med spørgeren i, at det således ikke længere er nødvendigt at støtte den etisk uacceptable forskning i embryonale stamceller?

Svar

(EN) Forskning i voksne stamceller er et aktivt område, som udvikler sig på en dynamisk måde, efterhånden som der kommer ny viden, og hvor Europa gør sig stærkt gældende. Voksne stamceller udgør grundlaget for en række behandlingsmuligheder, der allerede nu tilbydes i praksis, såsom knoglemarvstransplantation for leukæmi og reparationsbehandling af knogleskader, og for nylig implanterede europæiske videnskabsmænd det første vævsmanipulerede luftrør, som var blevet fremstillet ved at anvende patientens egne stamceller.

EU har finansieret forskning i voksne stamceller i successive forskningsrammeprogrammer, herunder i Det Europæiske Fællesskabs nuværende syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (FP7). Efter de to første opfordringer til forslag i henhold til den sundhedsmæssige prioritet ifølge FP7 finansierer EU otte projekter, der involverer terapeutisk anvendelse af voksne stamceller

⁽⁹⁾ EFT L 203 af 1.8.2002, s. 30.

⁽¹⁰⁾ Evalueringsrapport om funktion af forordning (EF) nr. 1400/2002 om salg og serviceeftersyn af motorkøretøjer

(jf. efterfølgende liste). Tilsammen repræsenterer disse projekter et EU-bidrag på ca. 41 mio. EUR, og yderligere projekter kan ikke udelukkes fremover.

Kommissionen er klar over, at man i videnskabelige kredse tilkendegiver, at humane embryonale stamceller er en potentiel kilde til regenerativ medicin og vævserstatning efter skader eller sygdom, navnlig når voksne celler er uhensigtsmæssige eller utilgængelige. Humane embryonale stamceller er en referencestandard for bedømmelse af kvalitet og anvendelighed af andre former for celler. Forskning i humane embryonale stamceller og voksne stamceller skal fortsætte parallelt, og i mange EU-projekter sammenligner man celler fra forskellige kilder. Samtlige kilder til stamceller er en del af en forskningsindsats med henblik på at udvide vores viden om, hvordan celler fungerer, hvad der går galt i forbindelse med sygdomme, og hvordan de første trin i menneskets udvikling forløber. Det er denne kombinerede viden, som i sidste ende vil give sikre og effektive behandlingsmuligheder.

Ifølge Kommissionens institutionelle kompetenceområde forvalter den FP7 som vedtaget af Parlamentet og Rådet efter den fælles beslutningsprocedure, hvor forskning, der involverer anvendelse af humane embryonale stamceller, er berettiget til EU-midler under strenge etiske betingelser.

Alle forslag til EU-forskningsprojekter, som involverer humane embryonale stamceller, er underkastet etisk dobbeltgennemgang – på nationalt (eller lokalt) niveau samt på EU-plan – og er underlagt et tilsynsudvalg i de respektive medlemsstater, hvilket garanterer, at projekter, som kommer gennem systemet, er etisk og videnskabeligt acceptable. Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Videnskab og Ny Teknologi har på opfordring fra Kommissionens formand, José Manuel Barroso, fremsat en udtalelse om den etiske gennemgang af FP7-projekter vedrørende humane embryonale stamceller⁽¹¹⁾.

EU-projekter, hvor der anvendes voksne stamceller (opfordring 1 og 2 i sundhedsprogrammet ifølge FP7)

Navn

Benævnelse

OPTISTEM

Optimering af stamcelleterapi til kliniske forsøg med degenerative hud- og muskelsygdomme

CASCADE

Dyrkede voksne stamceller som alternativ i stedet for beskadiget væv

STAR-T REK

Opstilling og sammenligning af forskelligartede fremgangsmåder til anvendelse af stamceller ved nyrereparation

NEUROSTEMCELL

Europæisk konsortium for stamcelleterapi for neurodegenerative sygdomme

CARDIOCELL

Udvikling af kardiomyocytudskiftningsstrategi til klinisk brug

INFARCT THERAPY

Terapi efter hjerteinfarkt: forebyggelse af reperfusionsskade og reparation ved hjælp af stamcelleoverførsel

STEMEXPAND

Stamcelleudvidelse – udvidelse og grafting af hæmatopoietiske og mesenkymale stamceller

PURSTEM

Udnyttelse af det mesenkymale stamcellereceptom til rationel udvikling af ensartede, serumfrie dyrkningsbetingelser og redskaber til cellekarakteristik

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/european_group_ethics/activities/docs/opinion_22_final_follow_up_en.pdf

*
* *

Spørgsmål nr. 40 af Lambert van Nistelrooij (H-0183/09)

Om: EU og medlemsstaternes forskningsbudgetter

For øjeblikket bruges 85 % af de europæiske offentlige forskningsmidler nationalt uden noget tværnationalt samarbejde mellem programmerne eller konkurrence mellem forskerne fra forskellige medlemsstater. Nationale programmer duplikerer ofte unødvendigt hinanden eller mangler de formål og den dybde, der kræves for at opnå en afgørende indvirkning i forbindelse med disse store udfordringer. National forskning vedrørende vigtige samfundsproblemer som f.eks. vedvarende energi, klimaændring eller hjernesygdomme vil have en større indvirkning, hvis der gøres en fælles indsats på europæisk plan.

Er Kommissionen enig i, at en kombination af de nationale programmer i en fælles forskningsplan kunne give den kritiske masse, der er nødvendig for at opnå lige netop dette til gavn for de europæiske borgere?

Mener Kommissionen, at fælles programmer, medlemsstaterne og Kommissionens igangsættelse af artikel 169-initiativer er svaret på frykten for dobbeltarbejde i forbindelse med forskning i de 27 medlemsstater?

Svar

(EN) EU står i dag over for udfordringer, som ingen enkeltstat eller -region kan klare alene. Tænk blot på behovet for at løse problemerne med fødevaremangel, klimaet og energikriser. Ingen medlemsstat kan på egen hånd klare disse udfordringer effektivt – vi har brug for en fælles og samordnet indsats på europæisk, hvis ikke globalt, niveau.

Alligevel er det i dag blot 15 % af den offentligt finansierede civile forskning og udvikling i EU, der finansieres i partnerskab og samordnes mellem medlemsstaterne, enten i EF-rammeprogrammet eller i mellemstatslige partnerskaber som f.eks. ESA, CERN eller Eureka – idet de resterende 85 % af midlerne til den offentlige forskning i EU defineres og bruges på nationalt plan. Den andel af forskningsaktiviteterne, som defineres eller gennemføres i fællesskab, har fortsat ikke tilstrækkelig strategisk fokus og er heller ikke af tilstrækkeligt omfang til effektivt at kunne håndtere nutidens fælles udfordringer.

Der er derfor behov for et tættere samarbejde, og Kommissionen forelagde således meddelelsen om fælles programmering af forskningsindsatsen⁽¹²⁾. Fælles programmering handler om at gøre forskningen i Europa mere strategisk, mere målrettet og mere effektiv.

Fælles programmering drejer sig ikke om, at Kommissionen tager kontrol med nationale forskningsprogrammer og -budgetter. Det handler om at etablere partnerskaber mellem medlemsstaterne og om at gøre bedst mulig brug af ressourcerne – pengene og hjerneerne. Det bygger på at medlemsstaterne sætter sig sammen for at udvikle fælles visioner om, hvordan man kan klare de store samfundsmæssige udfordringer, og fastlægge og gennemføre strategiske dagsordner for forskningen.

Vedrørende det andet spørgsmål om at undgå dobbeltarbejde i forbindelse med forskning skal det siges, at en vis form for dobbeltarbejde kan være af det gode, hvis forskellige forskerhold konkurrerer om at nå frem til samme mål. Men på visse områder er der hundredvis af næsten ens projekter, som finansieres og evalueres af flere lande uafhængigt af hinanden. Formålet med fælles programmering er at skabe en proces, som kan bringe mere strategisk struktur og samordning i den lange række af disponible instrumenter. Det handler om mere effektiv anvendelse af nationale midler. Medlemsstaterne har udpeget repræsentanter til en gruppe på højt plan vedrørende fælles programmering med henblik på i fællesskab at finde frem til de prioriterede områder, der skal være omfattet af fremtidige aktiviteter for fælles programmering. Kommissionen forventer, at denne proces er afsluttet inden udgangen af 2009.

Fælles programmering er en medlemsstatsdrevet proces, men Kommissionen er der naturligvis for at støtte og identificere den eventuelle merværdi, som kan tilføjes i forhold til egne instrumenter, især 7. rammeprogram, med henblik på at maksimere virkningerne af en eventuel fælles investering af nationale ressourcer.

Vedrørende relationen mellem fælles programmering og artikel 169-initiativer må man forstå, at fælles programmering er en proces, som går forud for enhver beslutning om valget og kombinationen af passende

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/research/press/2008/pdf/com_2008_468_en.pdf

instrumenter og ressourcer (på enten nationalt plan eller på fællesskabsplan), som er nødvendige til gennemførelse. Den fælles holdning, den fælles forskningsdagsorden og de kompetente myndigheders forholdsmæssige engagement er kernen i denne proces, der kan føre til fælles programmeringsinitiativer, som er af meget forskellig beskaffenhed. Selv om fælles programmering bygger på erfaringerne fra ERA-NET-ordninger (samarbejde mellem lignende forsknings- og udviklingsprogrammer i medlemsstaterne) og på artikel 169-initiativer (et fælles program om et specifikt emne), går den videre i og med, der er et yderligere element af fremsynethed, strategisk programplanlægning og sammenstilling af forskellige nationale og regionale ressourcer med henblik på at nå fælles mål. Et artikel 169-initiativ eller en europæisk forskningsinfrastruktur eller et hvilket som helst andet instrument ifølge FP7 kunne naturligvis være en del af gennemførelsen af en fælles programmering, men det handler hovedsagelig om at sammenstille og sammenbringe de nationale ressourcer.

Fælles programmering har et enormt potentiale inden for europæisk forskning og kan ændre den måde, hvorpå forskning opfattes og udføres. I den forstand er det en lakmusprøve for ERA 2020-visionen.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Jim Higgins (H-0157/09)

Om: Initiativer til formidling af Europa

Kan Kommissionen oplyse, om den ville være positivt indstillet over for tanken om at indføre en årlig pris for borgere, der har skabt nye måder til at nedbryde barriererne mellem institutionerne og EU-borgerne på? En sådan ordning ville være et incitament for en lang række små og store tiltag, hvormed formålet er at fremme informationen om EU's og EP-medlemmernes arbejde for på denne måde at skabe en øget informationsstrøm, hvor der også tages hensyn til lokale interesser

Svar

(EN) Kommissionen vil gerne henlede medlemmets opmærksomhed på det initiativ, der allerede er taget af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg med henblik på at udstede en pris til det organiserede civilsamfund, hvor man belønner eller tilskynder til konkrete præstationer eller initiativer, som i væsentlig grad bidrager til at fremme europæisk identitet og integration.

Selv om Kommissionen tilskynder til og støtter nye og innovative ordninger med henblik på at nedbryde barrierer mellem EU-institutionerne og borgerne, især via sit vedvarende initiativ "Debate Europe", er den ikke overbevist om, at oprettelse af en ny, tilsvarende pris ville være det mest hensigtsmæssige instrument.

*
* *

Spørgsmål nr. 44 af Maria Badia i Cutchet (H-0190/09)

Om: Oplysning henvendt til enkelte grupper om det forestående valg til Europa-Parlamentet

Ifølge Eurobarometer fra efteråret 2008 har kun 16 % af vælgerne viden om, at der er valg til Europa-Parlamentet i juni 2009. Dette viser, at den kommunikationspolitik, som Kommissionen iværksatte i 2005, ikke er fyldestgørende, og at der muligvis ikke er afsat de nødvendige midler til at formidle budskabet på lokalt og regionalt niveau i stedet for at skabe nye europæiske informationskanaler.

Valgene skal snart finde sted, det er hensigtsmæssigt, at borgerne afgiver deres stemme på baggrund af de globale krise, og der er behov for en overordnet samordnet indsats mellem de regionale sammenslutninger og de lande, som har en afgørende vægt i international sammenhæng. Planlægger Kommissionen at gennemføre kampagner henvendt til specifikke samfundsgrupper, f.eks. unge, ældre, landbrugere, kvinder eller erhvervsdrivende, for at tilskynde alle de 375 mio. vælgere i de 27 medlemsstater til at afgive deres stemme?

Hvilken fremgangsmåde har indtil nu vist sig at være den mest velegnede til at få kontakt til nye grupper, især de unge?

Hvilken fremgangsmåde for samarbejde med de øvrige institutioner og især med de nationale og regionale myndigheder er den foretrukne?

Svar

(EN) Kommissionen støtter og supplerer Parlamentets og de national myndigheders kommunikationsindsats ved at lave nogle temabaserede, opmærksomhedsskabende aktiviteter af forskellig type på både europæisk og lokalt niveau. Der organiseres et betydeligt kommunikationsarbejde i fællesskab, men der er også plads til hver enkelt parts egne tiltag.

I meddelelser fra Kommissionen fokuserer man på EU som helhed og viser, hvad EU helt præcist har opnået på politiske områder, som har direkte relevans for borgernes liv. Man fremhæver den reelle merværdi af kollektiv handling på europæisk niveau og viser, at der er problemer, som ikke kan håndteres af en medlemsstat på egen hånd (klimaændringer og miljø, forbrugersikkerhed og sundhed, indvandringspolitik, terrortrusler, sikre energiforsyninger osv.).

De opmærksomhedsskabende aktiviteter er rettet mod alle medlemsstater og alle stemmeberettigede borgere. Samtidig med at aktiviteternes overordnede ensartethed respekteres, er fastlæggelse af temaerne og budskaberne blevet tilpasset til formålet til den specifikke situation i hver enkelt medlemsstat. Ikke desto mindre ser de fleste dog gerne, at der er fokus på økonomiske emner, som påvirker dagligdagen (arbejdsløshed, vækst, købekraft). Der er også betydelig interesse i spørgsmål vedrørende sikkerhed og klimaændringer.

Ifølge den seneste Eurobarometerundersøgelse (foretaget i oktober/november 2008) var 26 % af vælgerkorpset imidlertid klar over tidspunktet for valget til Europa-Parlamentet (EP), og kun 30 % gav udtryk for, at de havde til hensigt at stemme. Der er derfor behov for målrettede tiltag henblik på at nå de socialgrupper, der har ringe interesse i og vilje til at deltage. Disse grupper varierer noget fra land til land, men omfatter generelt de unge, kvinderne og folk med lavere uddannelsesmæssig baggrund.

Kommissionen anvender borgernes foretrukne kommunikationsværktøjer, herunder audiovisuelle medier (radio og tv) samt internettet. Radio- og tv-spots vil handle om de højt prioriterede emner ved EP-valget. Et tiltag med brug af multimedier målrettet mod de unge vil have til formål at få de unge til at stemme. Desuden støtter Kommissionen (i samarbejde med Det Europæiske Center for Journalistik) et blog-projekt med deltagelse af 81 unge journalister fra EU-27 om spørgsmål i forbindelse med EP-valget⁽¹³⁾.

Der er udviklet mange aktiviteter, som er målrettet mod det kvindelige vælgerkorps: Eurobarometer⁽¹⁴⁾ om kvinders opfattelse af EU, brochure⁽¹⁵⁾, der forklarer områder af EU's aktiviteter med særlig interesse for kvinder, en pressepakke⁽¹⁶⁾ til journalister, seminarer for damebladsredaktører og arrangementer, herunder festligholdelse af den internationale kvindedag.

*
* *

Spørgsmål nr. 45 af Proinsias De Rossa (H-0199/09)**Om: Faktuel nøjagtighed vedrørende Lissabontraktaten**

Efter forkastelsen af Lissabontraktaten i Irland lod den irske regering gennemføre forskning, hvoraf det fremgik, at der herskede udbredte misforståelser med hensyn til traktatens indhold. Disse generelle misforståelser gør den irske offentlighed til et let offer for usandfærdigheder og manipulation fra en kynisk og falsk euroskeptisk propagandas side.

Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen for at informere den irske offentlighed og fremme faktuel nøjagtighed vedrørende Lissabontraktaten?

Svar

(EN) Eurobarometerundersøgelser har vist, at vidensniveauet i Irland om EU i forhold til andre EU-medlemsstater ligger under gennemsnittet i EU-27 (f.eks. under niveauet i Frankrig, Danmark og Nederlandene, som også har holdt folkeafstemning om EU-spørgsmål). Kommissionen vil derfor forsat medvirke til at arbejde for at forbedre kommunikationen og informationen om EU-spørgsmål i Irland.

⁽¹³⁾ <http://www.thinkaboutit.eu/>

⁽¹⁴⁾ http://ec.europa.eu/public_opinion/index_en.htm

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/publications/booklets/andre/80/index_en.htm

⁽¹⁶⁾ http://europa.eu/press_room/index_en.htm

Kommissionens kommunikationsaktiviteter i Irland er en reaktion på konklusionerne i Oireachtas-underudvalgets rapport fra november 2008, hvori man konstaterede, at der var alvorlige mangler i kommunikationen om EU i Irland, samt på anmodninger fra de irske myndigheder – også som reaktion på Oireachtas-rapporten. Disse aktiviteter er planlagt til at vare i en årrække, og formålet er at gøre noget ved det langsigtede problem med for ringe viden om EU i Irland.

Det er endnu en gang værd at understrege, at ansvaret for ratifikation af Lissabontraktaten og derfor kampagnen inden folkeafstemning ligger hos den irske regering.

Et aftalememorandum (MoU) om partnerskab om formidling om EU blev undertegnet den 29. januar 2009 af den irske regering, Parlamentet og Kommissionen. I dette memorandum formaliserer man Irlands eksisterende samarbejde med Parlamentet og Kommissionen i et partnerskab for at fremme en bedre forståelse for EU i offentligheden. Dette MoU svarer til lignende arrangementer i andre medlemsstater.

Hovedformålet med dette partnerskab er at opbygge en forståelse for EU i Irland. De tre parter vil søge at gøre dette via informationsspredning for at fremme offentlighedens forståelse for EU's målsætninger. De vigtigste målgrupper vil bortset fra den almene befolkning være kvinder, unge og de socioøkonomiske grupper, der har svagere relationer til EU. Disse grupper er i en række undersøgelser blevet fremhævet som grupper, der er specielt dårligt informeret om EU-anliggender.

Partnerskabet vil ikke være til hinder for, at partnerne selv kan udføre deres egne uafhængige informationsaktiviteter. Deltagerne vil maksimere den gensidige støtte til kommunikationsaktiviteter og -tiltag og også samarbejde med alle relevante institutioner og organer ("European Direct Relays", andre netværk i EU, regionale og lokale forvaltningsstrukturer og -grupper, ikkestatslige organisationer osv.).

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Mairead McGuinness (H-0128/09)

Om: Fremtidig kontrol af EU's finanssektor

Kan Kommissionen redegøre for, hvilke fremskridt der hidtil er blevet gjort med henblik på at nå til enighed om en europæisk fremgangsmåde til tackling af fortidens problemer og fremtidens udfordringer? Mener Kommissionen, at den har brug for et kompetenceområde fra medlemsstaterne med hensyn til den fremtidige overvågning af finanssektoren i EU?

Anser Kommissionen det for nødvendigt, at den kan undersøge tidligere og fremtidige banktransaktioner?

Kan Kommissionen redegøre for, hvad den mener var de vigtigste resultater af G20-topmødet i begyndelsen af april i London, og hvilke aspekter vil rette op på de lovgivningsmæssige mangler, som var med til at fremkalde den nuværende finanskrisen?

Svar

(EN) 1. For at genetablere stabile og pålidelige finansmarkeder i fremtiden er der i Kommissionens meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde, som blev offentliggjort den 4. marts 2009⁽¹⁷⁾, fremsat en ambitiøs dagsorden om ændringer begyndende med, at der i EU-regi skal være en tilsynsordning, hvor man på et tidligt tidspunkt kan spore potentielle risici, håndtere dem effektivt, inden de får nogen virkning og klare de udfordringer, som følger af komplicerede internationale markeder. Andre elementer i programmet omfatter:

Udfyldelse af de huller, hvor national eller europæisk regulering er ufuldstændig eller utilstrækkelig, baseret på en "sikkerhed i første række"-tilgang

Forøget beskyttelse for forbrugere og små virksomheder

Udredning af lønforhold og lønincitamenter

Større afskrækkelsesvirkning ved sanktioner.

(17) Meddelelse til Det Europæiske Råds forårsmøde – Fremdrift i den europæiske genopretning / KOM/2009/0114 endelig

Hvad angår tilsyn, vil Kommissionen i forlængelse af konklusionerne i de Larosièrere-rapporten⁽¹⁸⁾ inden udgangen af maj fremlægge en meddelelse om en styrket europæisk finansiel tilsynsordning, som skal drøftes på Det Europæiske Råds møde i juni. Lovgivningsmæssige forslag vil følge efter til efteråret. Denne ordning vil omfatte:

Makroprudentielt tilsyn: foranstaltninger til etablering af et europæisk udvalg for systemiske risici (ESRC)

Mikroprudentielt tilsyn: forslag til etablering af et europæisk finanstillsynssystem (ESFS).

ESRC kunne navnlig være ansvarlig for:

Sammenstilling og analyse af alle relevante oplysninger vedrørende finansiel stabilitet

Identifikation og prioritering af risici

Udstedelse af risikoadvarsler og vejledning om hensigtsmæssige foranstaltninger, der kan træffes som reaktion på de konstaterede risici (hvor det ville være påkrævet med en form for mekanisme til sikring af effektiv opfølgning).

2. Vedrørende mikroprudentielt tilsyn har Kommissionen for nylig vedtaget foranstaltninger, der sigter på at styrke funktionsmåden for de eksisterende europæiske udvalg for bankvirksomhed, værdipapirer og forsikringer/arbejdsmarkedspensioner: i) ved at oprette nogle klarere rammer for udvalgenes aktiviteter og forstærke de systemer, der skal sikre finansiel stabilitet og ii) ved at foreslå oprettelse af et fællesskabsprogram, hvor der gives direkte midler fra Fællesskabets budget til udvalgene. For at forbedre beslutningsprocessen i udvalgene indføres der med beslutningerne afstemning ved kvalificeret flertal, når der ikke kan opnås konsensus.

På trods af disse forbedringer er Kommissionen af den holdning, at grænserne for, hvad der kan gøres med den nuværende status, som de aktuelle udvalg har, er blevet nået. Faktisk mener Kommissionen, at der på finansmarkederne i EU er brug for meget mere effektive mekanismer for at sikre, at de tilsynsførende samarbejder på en måde, som er forenelig med virkeligheden på et integreret marked.

Kommissionen er naturligvis interesseret i, at der er en så bred og omfattende debat som muligt om ESFS's og ESRC's sammensætning og beføjelser, og til dette formål blev der den 10. marts 2009 iværksat en høring om de foreslåede forbedringer til tilsyn med tidsfrist den 10. april 2009⁽¹⁹⁾. Kommissionen vil også arrangere en konference på højt niveau om opfølgning på de Larosièrere-rapporten i Bruxelles den 7. maj 2009.

I de sidste konklusioner fra Det Europæiske Råd den 19. og 20. marts 2009 har EU's stats- og regeringschefer understreget behovet for at forbedre reguleringen og tilsynet, og at de Larosièrere-rapporten udgør grundlaget for de kommende tiltag.

3. Vedrørende G20-mødet er de resultater, som G20-landene nåede frem til, virkelig helt epokegørende. For første gang har lederne været i stand til at blive enige om omfattende, detaljeret koordinering af international finanspolitik og regulering på området. Kommissionen har taget det første reelle og væsentlige skridt i retning af den globale reguleringsmæssige konvergens, den har efterlyst så længe. EU har været i førerpositionen i denne proces, og Kommissionen sørgede for nøje koordinering af holdningerne inden for EU.

Med henblik på indholdet er Kommissionen tilfreds med, at det er lykkedes at sikre en omfattende og ambitiøs reformdagsorden:

En forpligtelse til forbedring af kravene vedrørende bankkapital og likviditetsbuffer samt foranstaltninger til begrænsning af for høj gearing

Oprettelse af forsamlinger af tilsynsførende for store banker med aktiviteter på tværs af grænserne

En mere ambitiøs holdning til regulering af kreditvurderingsbureauer, herunder overholdelse af essensen i IOSCO's adfærdskodeks

En aftale om at støtte strikse fælles principper om løn og vederlag i finansinstitutioner

⁽¹⁸⁾ Tilgængelig på http://ec.europa.eu/internal_market/finances/docs/de_larosiere_report_en.pdf

⁽¹⁹⁾ Tilgængelig på http://ec.europa.eu/internal_market/finances/committees/index_en.htm

En aftale om forbedring af regnskabsstandarde, især om værdiansættelse og hensættelser – to centrale spørgsmål med henblik på at afdæmpe de konjunkturforstærkende forhold

En aftale om at forstærke modstandsdygtigheden på markederne for kreditderivater ved at fremme standardisering og multilaterale clearingordninger under iagttagelse af effektiv regulering og effektivt tilsyn

Regulering af hedgefonde

Vedrørende ikkesamarbejdsvillige jurisdiktioner blev der opnået vigtige resultater ved at udvide omfanget af kontrol til bekæmpelse af hvidvaskning af penge, finansiering af terrorisme og tilsynsspecifikke problemstillinger. Kommissionen står også klar til at iværksætte sanktioner, hvis det bliver nødvendigt. Det er det første gode skridt i retning af at undgå, at nogen kører på frihjul i det globale finanssystem.

Afslutningsvis må man sige, at arbejdet slet ikke er ovre – det er kun lige begyndt. Kommissionen træder nu ind i en ny afgørende fase, hvor de regulatoriske forpligtelser skal udmøntes til konkret handling. Kommissionen vil fortsat spille en aktiv rolle, som den har gjort indtil nu, for at opnå dette mål.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Armando França (H-0129/09)

Om: Forstærket samarbejde med El Salvador

Der har siden 1993 eksisteret en aftale mellem EU og El Salvador. EU har siden udviklet sig til at være den vigtigste donor af bistand til El Salvador. Indtil slutningen af borgerkrigen var samarbejdet i første række bestemt af nødsituationen i landet, dvs. at bistanden mest omfattede fødevarebistand og hjælp til flygtninge. Nu er støtten til El Salvador mere omfattende, især med hensyn til beskyttelse af menneskerettighederne, økonomisk samarbejde, demobilisering og integration af tidligere krigsdeltagere samt udvikling af landdistrikterne. Der er i dag også andre problemer såsom manglende beskæftigelsesmuligheder, social vold, manglende investeringer i den menneskelige kapital og støtte til yngre ledere. Hvordan agter Kommissionen at aktualisere og øge samarbejdet med El Salvador?

Svar

(EN) Det nuværende samarbejde med El Salvador bygger på landestrategidokument (CSP) 2007-2011 med to fokusområder: 1. Fremme af den sociale sammenhængskraft og menneskelig sikkerhed samt 2. Økonomisk vækst, regional integration og handel. Disse områder dækker meget godt de udfordringer, El Salvador på nuværende tidspunkt står over for.

Bekæmpelse af vold og investering i menneskelig kapital er navnlig vigtige fokusområder for disse to prioriterede områder og har været målet for en række tiltag i forbindelse med vores samarbejde.

Jobskabelse har i forvejen høj prioritet på fokusområdet "støtte til retfærdig og afbalanceret vækst i økonomien og beskæftigelsen" i CSP 2002-2006. I projektet FOMYPE blev der med et budget på 24 mio. EUR fokuseret på styrkelsen af små og mellemstore virksomheder. Inden for det nuværende CSP forudses der på det prioriterede område "økonomisk vækst, regional integration og handel" et tiltag, der tager sigte på at styrke kvalitetssystemet, således at navnlig små og mellemstore virksomheder kan forbedre fordelene ved det nuværende GSP+-system og mulighederne som følge af regional integration og den associeringsaftale, der for tiden forhandles om. Det er alment anerkendt, at SMV'er spiller en vigtig rolle ved jobskabelse, og de kan bidrage til at mindske de negative virkninger af den nuværende krise.

Der er et stort program på over 20 mio. EUR ("Projuvenes"), som især er rettet mod de unge, og hvor der fokuseres på de sikkerhedsproblemer, som påvirker landet. Der arbejdes samtidig med kriminalitetsforebyggelse, social integration af unge og støtte til institutionerne ved gennemførelse af nye uddannelser og socialt arbejde. Dette projekt suppleres af projektet PROEDUCA, hvor man styrker skabelsen af jobmuligheder for de unge og således kriminalitetsforebyggelse via forstærket teknisk undervisning.

Prioritetsområderne i det nuværende CSP vil sandsynligvis fortsat gælde, selv om den aktuelle midtvejsevaluering af 2007-2013-landestrategien for El Salvador muligvis betyder nogle ændringer for bedre at afspejle landets behov. Resultaterne af denne gennemgang vil foreligge i starten af 2010, og Parlamentet vil blive hørt i denne proces.

Ligeledes har Kommissionen iværksat en uafhængig vurdering på landeniveau af EF's samarbejde med El Salvador i 1998-2008. Med dette arbejde, som stadig pågår, vil vi kunne finde frem til de centrale ting, vi kan lære, for at forbedre Kommissionens nuværende og fremtidige strategier og programmer.

*
* *

Spørgsmål nr. 48 af Manuel Medina Ortega (H-0133/09)

Om: Told på bananer

Har Kommissionen givet nogen indrømmelse med hensyn til told på bananer uden for Doharunden om handelsforhandlinger, eller har den planer om at gøre det?

Svar

(EN) Efter vedtagelsen af rapporten fra appelorganet i Verdenshandelsorganisationen (WTO) om den sag, der var indbragt af Ecuador, i protest mod den told, som blev pålagt af EF i forbindelse med import af bananer fra MFN-lande, skal EF sørge for at overholde henstillingerne og afgørelserne i Instansen til Bilæggelse af Twister i WTO.

Kommissionen har i lang tid foretrukket at nå frem til en aftale, der ville dække alle verserende problemer: overholdelse af denne WTO-rapport, konsekvenserne af EU's udvidelse til 27 medlemsstater og toldforhandling som følge af en ny WTO-forhandlingsrunde. For at gøre dette forhandler Kommissionen med en række latinamerikanske bananeksporterende lande om modifikation af de af EF planlagte toldbestemmelser om bananer under hensyntagen til andre involverede interesser, herunder AVS-landenes interesser. Til trods for den indtil nu manglende aftale er Kommissionen fortsat helt indstillet på at nå frem til en sådan aftale på baggrund af et resultat, som er acceptabelt for alle involverede interesseparter.

Ideelt set burde denne aftale komme i hus inden for ret kort tid i forbindelse med Doharunden. Ikke desto mindre er Kommissionen klar til at forhandle om en aftale om bananer forud for vedtagelse af bestemmelserne som følge af Doharunden på betingelse af, at man i denne aftale på et senere tidspunkt også integrerer resultatet af Doharunden.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Liam Aylward (H-0135/09)

Om: Tiltag til forebyggelse af selvmord

På plenarforsamlingen i februar 2009 blev der holdt afstemning i Europa-Parlamentet om Tzampazi-betænkningen A6-0034/2009 om mental sundhed. Under drøftelserne i Parlamentet kom det frem, at der hvert år begås omkring 59 000 selvmord i EU, hvoraf 90 % skyldes psykiske lidelser. Hvilken merværdi kan Kommissionen, via forskning og bedste praksis, tilføre de medlemsstater, der forsøger at forebygge selvmord og psykiske lidelser i deres lande?

Svar

(EN) Det er desværre sandt, at der hvert år begås ca. 60 000 selvmord i EU. Og det er også sandt, at de fleste af dem, der begår selvmord, har haft psykiske problemer. Disse mennesker fandt ikke den hjælp, de havde brug for.

I EU dør flere mennesker som følge af selvmord end på grund af trafikulykker. Mens antallet af trafikulykker er faldet med over 15 % siden 2000, ligger antallet af selvmord på et relativt stabilt niveau. Med den aktuelle økonomiske krise er der endda risiko for, at antallet af kortvarige og langvarige psykiske problemer vil stige, hvilket klart kommer til at påvirke selvmordsraten.

Da EU er forpligtet til at forbedre borgernes sundhed og trivsel, kan vi ikke bare acceptere denne høje selvmordsrate. Det er dog vigtigt at understrege, at forebyggelse af selvmord først og fremmest er medlemsstaternes ansvar.

På EU-plan kan vi ikke desto mindre støtte udvekslingen af informationer og god praksis. Det er baggrunden for, at vi gav "Forebyggelse af depression og selvmord" topprioritet i den europæiske pagt for mental sundhed og trivsel, som blev iværksat i juni 2008.

I forbindelse med gennemførelse af pagten vil Kommissionen og sundhedsministeriet i Ungarn den 10.-11. december 2009 arrangere en temakonference om "Forebyggelse af depression og selvmord". På denne konference vil politiske beslutningstagere fra medlemsstaterne, læger og forskere deltage. Der vil være fokus på de mest vellykkede fremgangsmåder til forebyggelse af selvmord. Medlemsstaterne vil blive tilskyndet til at gøre noget ved problemet på den måde, der passer bedst til deres behov.

Konferencen kan bygge på mange projektaktiviteter på europæisk plan i de seneste 10 år, som f.eks. den vellykkede europæiske alliance mod depression ("European Alliance Against Depression").

Den nuværende økonomiske situation øger virkelig behovet for at forstærke vores indsats for at beskytte borgernes sundhed, navnlig på områder som depression og selvmord. Kommissionen forventer, at konferencen vil være et nyttigt skridt for medlemsstaterne med henblik på at bidrage til dette formål.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Eoin Ryan (H-0139/09)

Om: Problemer forårsaget af risiko for misligholdelse

Har Kommissionen nogen planer om at tackle problemerne som følge af visse medlemsstaters risiko for misligholdelse af deres statsgæld? Panik på finansmarkederne anføres som en vigtig faktor vedrørende dette ujævne "obligationsspread", og som resultat heraf anser investorerne obligationer i visse medlemsstater for at garantere en vis form for investeringssikkerhed, mens andre bliver undgået på grund af deres "risiko". Dette fordrejer "spread" for obligationer og gør løsningen af bankkrisen i visse lande som f.eks. Irland stadig vanskeligere, da de må betale højere omkostninger for at låne penge samt sanktioner som følge af den objektive misligholdelsesrisiko.

Svar

(EN) Den aktuelle finans- og økonomikrise har resulteret i højere "spread" for langfristede statsobligationer inden for euroområdet, hvilket kan gøre det dyrere for en række medlemsstater at afdrage deres gæld.

Det skal dog påpeges, at selv om "spread" (målt i forhold til renten på tyske obligationer) sædvanligvis er steget, er de generelle langfristede rentesatser i euroområdet historisk set ikke synderlig høje. Dette skyldes, at baggrunden for den rentesats for de primære markedsoperationer, som er relevant for monetær politik, er faldet til et hidtil uset lavt niveau.

Den mest effektive måde, hvorpå man kan imødegå "opfattelsen af risikoen for misligholdelse", er fortsat et troværdigt engagement med hensyn til at genetablere sunde finanspolitiske holdninger på mellemlang sigt. Euroområdet og EU-medlemsstater med store budgetmæssige skævheder, herunder Irland, har fremsat planer for at sikre sunde offentlige finanser på mellemlang sigt. Disse planer er blevet støttet af Rådet i dets udtalelser om stabilitets- og konvergensprogrammer. Proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud skal om nødvendigt anvendes til at tilvejebringe yderligere peerstøtte til korrektion af finanspolitiske skævheder på mellemlang sigt.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Seán Ó Neachtain (H-0141/09)

Om: Udsmid af fisk

Udsmid af fisk er et kæmpeproblem i den fælles fiskeripolitik, og det giver EU et dårligt rygte, fordi offentligheden med rette ikke kan forstå, hvorfor fiskere skal smide gode kvalitetsfisk væk, når fiskebestandene er udtyndede, og der er sultende mennesker i verden.

Hvilke planer har Kommissionen i forbindelse med revisionen af den fælles fiskeripolitik for at gøre noget ved dette problem og genoprette tilliden til og troværdigheden af både den fælles fiskeripolitik og EU?

Svar

(EN) Kommissionen er fuldstændig enig med medlemmet i, at udsmid er et problem i den europæiske fiskeripolitik, der skal gøres noget alvorligt ved. Dette problem er meget kompliceret, da udsmid sker af en række årsager. Løsningen skal derfor tage højde for individuelle specielle forhold, hvilket således kræver, at der tages en række initiativer frem for blot ét initiativ.

Kommissionen gav allerede i 2007 i sin meddelelse "En politik, der skal reducere uønskede bifangster og eliminere udsmid i europæisk fiskeri"⁽²⁰⁾, udtryk for sin hensigt om at gøre noget ved problemet med udsmid. Nogle indledende, men væsentlige skridt blev taget i 2008 ved yderligere at begrænse fiskeriet inden for visse områder og iværksætte et forbud mod markedsdrevet udsmid i Nordsøen og Skagerrak.

Disse foranstaltninger trådte i kraft i 2009, selv om der stadig er meget, som skal gøres, og der er brug for ny fremdrift for at komme udsmidet til livs. Kommissionen ønsker derfor ikke at vente indtil reformen af den fælles fiskeripolitik, og den forudser, at der fra nu af bliver gjort noget ved denne problemstilling ved hjælp af en gradvis tilgang. Ved denne trinvis tilgang fokuseres der kortsigtet på regulerede arter og andre væsentlige kommercielle arter. Initiativet omfatter foranstaltninger som f.eks. tilskyndelse til pilotundersøgelser for at teste udsmidsreduktioner i praksis, nye reguleringsmæssige og tekniske foranstaltninger, fremme af mere selektivt udstyr og forbedrede netstørrelser samt tilvejebringelse af incitamenter med henblik på at favorisere initiativer fra fiskeriindustrien selv, som er rettet mod mindre bifangst og udsmid. Kommissionen forudser også at foreslå et forbud mod markedsdrevet udsmid i alle fællesskabsfarvande med virkning fra begyndelsen af 2010. Medlemsstaterne skal også gøre deres og skal forvalte fiskeritilladelser på nationalt niveau på en måde, der sikrer, at kun skibe med passende kvoter har mulighed for at fiske efter regulerede arter.

Ud over disse omgående foranstaltninger vil Kommissionen også anvende den kommende forhandling om reform af den fælles fiskeripolitik (CFP) som bidrag til at gennemføre den nødvendige ændring. Den nuværende ordning med et samlet tilladeligt antal fangster og kvoter er en medvirkende årsag til udsmid, fordi den bygger på nationale kvoter for individuelle arter. En løsning på problemet med udsmid kan evt. være at kræve væsentlige ændringer af denne ordning. Selv om det i denne tidlige fase er for tidligt at indtage nogen klar holdning til sådanne ændringer, er det helt afgørende, at man i forbindelse med drøftelserne om grønbogen og yderligere forhandlinger, som fører til en reform af CFP i 2012, gør en løsning på problemstillingen med udsmid til et centralt emne, der skal gøres noget alvorligt ved. Det definitive mål skal være at komme denne praksis til livs.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Avril Doyle (H-0146/09)

Om: Omkostninger i forbindelse med ansøgning om og vedligeholdelse af patenter i Europa

Fra 2000 til 2006 faldt EU's andel af de nationale udgifter til forskning og udvikling på verdensplan med 7,6 %, og EU's andel af patentansøgningerne faldt med 14,2 % – næsten dobbelt så meget. I de udviklede asiatiske økonomier steg andelen af patentansøgningerne i samme periode med 53 %. En af hovedårsagerne til denne forskel er de omkostninger, der er forbundet med at ansøge om og opretholde et patent i EU, som i øjeblikket er 60 gange højere end omkostningerne ved at opretholde et patent i USA og 13 gange højere end ved den japanske patentmyndighed. Hvornår planlægger Kommissionen nå til enighed og at handle på dette område? Hvad anbefaler Kommissionen, her hvor vi nærmer os udgangen af endnu en valgperiode, hvor der tilsyneladende ikke er sket store fremskridt? Kan Kommissionen oplyse, hvad denne situation efter dens vurdering koster Europa med hensyn til intellektuelle ejendomsrettigheder og innovation?

Svar

(EN) Kommissionen tror på vigtigheden af at have et effektivt system til håndtering af intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR) til stimulering af væksten, investering i forskning og udvikling samt innovation i EU. I betragtning af den utilfredsstillende situation på patentområdet i Europa iværksatte Kommissionen i 2006 en bred offentlig høring om fremtiden for patentsystemet i Europa⁽²¹⁾. Denne høring efterlod ingen tvivl med hensyn til det akutte behov for handling med henblik på at tilvejebringe et enkelt, omkostningseffektivt og højqualitativt patentsystem.

⁽²⁰⁾ KOM(2007) 136 endelig

⁽²¹⁾ Vedrørende yderligere detaljer om høringen henvises til http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/patent/consultation_en.htm

Som opfølgning på høringen vedtog Kommissionen 3. april 2007 en meddelelse til Parlamentet og Rådet "Forbedring af patentsystemet i Europa"⁽²²⁾. I denne meddelelse var der opstillet nogle valgmuligheder for et patentsystem i Europa, som er lettere tilgængeligt og vil være omkostningsbesparende for alle interesseparter. Kommissionen har siden samarbejdet med Rådet om at opbygge en konsensus blandt medlemsstaterne om hovedpunkterne i et EF-patent og en fælles patentdomstolsordning, som ville dække både de nuværende europæiske patenter og det fremtidige EF-patent. Der er sket væsentlige fremskridt, som gjorde disse drøftelser mulige, således at Kommissionen den 20. marts 2009 kunne vedtage en henstilling til Rådet om at godkende, at Kommissionen indleder forhandlinger om vedtagelse af en aftale om en fælles patentdomstolsordning⁽²³⁾. Rådet træffer forhåbentlig nu de nødvendige foranstaltninger for, at disse forhandlinger kan gå i gang, og denne udvikling vil fortsætte, indtil der opnås et gennembrud vedrørende etablering af både EF-patentet og den fælles patentdomstolsordning.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Nils Lundgren (H-0147/09)

Om: Margot Wallström og valget til Europa-Parlamentet i juni 2009

Medlemmerne af Kommissionen skal repræsentere alle EU-borgere og stå over partipolitik. Det er særlig vigtigt, at dette princip overholdes forud for valget til Europa-Parlamentet i juni i år. Vil kommissionsmedlem Margot Wallström forholde sig politisk neutral under valgkampagnen? Har Margot Wallström optrådt i sammenhænge, hvor der kan sættes spørgsmålstegn ved hendes politiske uafhængighed?

Svar

(FR) I adfærdskodeksen for medlemmer af Kommissionen står der, at kommissærer er politikere, som har lov til at være aktive medlemmer af politiske partier, forudsat at dette ikke kompromitterer deres mulighed for at stå til rådighed i Kommissionens tjeneste. I den forbindelse har de lov til at udtrykke deres personlige holdninger, men de skal stå til ansvar for dem og skal overholde deres forpligtelser i henhold til princippet om kollektivt ansvar samt med hensyn til den fortrolighed og den diskretion, som fremgår af traktaten.

En kommissærs deltagelse i en valgkampagne som kandidat eller til støtte for en valgliste er underlagt forpligtelsen om at være uvildig og forsvare den fælles interesse som fastlagt i traktatens artikel 213 og ligeledes i adfærdskodeksen for medlemmer af Kommissionen.

Kommissionen tillægger det kommende EU-valg, som markerer et vigtigt øjeblik for EU, stor betydning. Den tilskynder medlemmerne til at deltage i aktiviteter som f.eks. oplysningskampagner og opmærksomhedsskabende tiltag vedrørende fælles europæiske værdier, hvor formålet er at tilskynde de europæiske borgere til at stemme. I den forbindelse skal kommissærer forvisse sig om, at de forbliver upartiske, for så vidt angår de politiske partiprogrammer, selv om de måske gør indsigelser mod programmerne, når der sættes spørgsmålstegn ved Kommissionens eller de andre institutioners arbejde.

For så vidt angår en kommissærs deltagelse i den kommende EU-valgkampagne og opbakning til en bestemt valgliste, er det kommissærens ansvar at informere formanden om den påtænkte grad af deltagelse.

Kommissærer, som agter at spille en aktiv rolle i valgkampagnen, skal tage særlig orlov uden løn.

På den anden side er en beskeden deltagelse ikke ensbetydende med, at man skal tage orlov i valgperioden, forudsat at hovedparten af ens tid fortsat bliver brugt på ens arbejde som kommissionær, og at man undgår at fremsætte synspunkter, der kunne opfattes som kompromitterende i forhold til en politik eller beslutning, der er vedtaget i Kommissionen, eller som værende i strid med udøvelse af Fællesskabets almene interesse. Hvis kommissærer udtaler sig offentligt i forbindelse med EU-valgkampagnen, skal de endvidere gøre det helt klart, om de udtaler sig som medlem af Kommissionen, idet de giver oplysninger i deres embeds medfør, eller personligt.

*
* *

(22) KOM(2007) 165 endelig kan downloades på
<http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0165:FIN:EN:PDF>

(23) SEK(2009) 330 endelig kan downloades på
http://ec.europa.eu/internal_market/indprop/docs/patent/recommendation_sec09-330_en.pdf

Spørgsmål nr. 54 af Hélène Goudin (H-0150/09)**Om: Margot Wallströms medvirken i udformningen af de svenske socialdemokraters EU-politik**

Margot Wallström fik i marts 2007 til opgave sammen med Jan Eliasson at lede en gruppe, som skal udvikle de svenske socialdemokraters udenrigs- og EU-politik. Er Margot Wallströms omtalte rolle forenelig med det forhold, at medlemmerne af Kommissionen skal repræsentere alle EU-borgere og stå over national partipolitik?

Svar

(FR) Kommissærer er politiske personligheder. Ifølge adfærdskodeksen for medlemmer af Kommissionen må ikke besidde noget andet offentligt hverv af nogen som helst art, men de kan være aktive medlemmer af politiske partier eller fagforeninger, forudsat at dette ikke kompromitterer deres mulighed for at stå til rådighed i Kommissionens tjeneste.

En kommissærs deltagelse i et møde i et politisk parti eller i arbejdet i en gruppe, der er knyttet til dette parti, kan ikke sammenlignes med at besidde et offentligt hverv og er, forudsat at dette ikke forringer kommissærens mulighed for at stå til rådighed i Kommissionens tjeneste, og at forpligtelserne om at overholde princippet om kollektivt ansvar og fortrolighed fuldt ud overholdes, foreneligt hermed.

Kommissærers personlige politiske aktiviteter fritager på ingen måde kommissærer for forpligtelsen til at udføre deres opgaver uvildigt i almenvellets interesse og ikke at søge eller modtage instruktioner fra nogen organisation eller forening af nogen som helst art.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Ioannis Gklavakis (H-0156/09)**Om: Sundhedskontrol som led i den fælles fiskeripolitik – fiskeopdræt**

Ved fremlæggelsen af de generelle retningslinjer for sundhedskontrol som led i den fælles fiskeripolitik udtalte kommissær Borg, at også fiskeriopdrættets udviklingsudsigter ville blive taget op til fornyet undersøgelse.

Hvilke foranstaltninger er der planer om at træffe med henblik på udvikling af fiskeopdrættet under henvisning til denne sektors miljømæssige, økonomiske og sociale betydning for kystregionerne? Hvordan agter Kommissionen at gå frem, hvad angår sporbarheden af produkterne fra Fællesskabets fiskeopdræt? Hvordan vil Kommissionen inden for rammerne af EU's konkurrencepolitik kunne støtte fællesskabsprodukternes konkurrenceevne over for de tilsvarende produkter fra tredjelande med lave omkostninger? Er der fastsat standarder for produktion, certificering og markedsføring af produkter fra biologisk fiskeopdræt?

Den økonomiske krise har kombineret med den omfattende import af fiskeopdrætsprodukter ramt mange brug, der nu ikke kan leve op til deres økonomiske forpligtelser. Agter kommissionen at lægge en konkret plan for understøttelse af denne sektor?

Svar

(EN) Akvakultur er af stor økonomisk og social betydning for en række kyst- og indlandsregioner i EU og har også en håndgribelig miljømæssig dimension.

Kommissionen vedtog den 8. april 2009 en meddelelse om opbygningen af en bæredygtig fremtid for akvakultursektoren (KOM (2009) 162). Dette initiativ giver ny fremdrift til den bæredygtige udvikling af akvakultur i EU. Med denne strategi identificeres der en række foranstaltninger med sigte på at tage fat på de udfordringer, akvakultursektoren i EU står over for, navnlig med henblik på at fremme konkurrenceevnen.

Med hensyn til sporbarhed er bestemmelserne for akvakulturprodukter allerede ganske veludviklet. Ifølge Kommissionens forordning 2065/2001 er der bestemmelser om, at forbrugere skal have oplysninger om produktionslandet – en medlemsstat eller et tredjeland – for hver enkelt fase i forbindelse med markedsføring af fiskearterne. Der er taget højde for økologisk akvakulturproduktion i ændringen af bestemmelserne om økologisk produktion, som blev afsluttet i 2007 via Rådets forordning (EF) nr. 834/2007. Selv om kontrol- og mærkningsbestemmelserne allerede finder anvendelse, er der for tiden ved at blive udarbejdet detaljerede produktionsbestemmelser, og et udkast med henblik på Kommissionens beslutning forventes at blive vedtaget i løbet af 2009. I mellemtiden gælder de nationale bestemmelser eller private standarder, der er anerkendt af medlemsstaterne, fortsat.

Kommissionen agter også at udvikle et markedsobservationscenter med henblik på at få større viden i EU's fiskeri- og akvakultursektor om markedstendenser og prisdannelse. Der vil blive udført en undersøgelse om volumener og værdi for fiskeri- og akvakulturprodukter på forskellige niveauer af forsyningskæden fra første salg til detaileddet. Dette projekt skal bidrage til at akvakulturbranchen kan tilpasse sin markedsføring til efterspørgselsudviklingen og få mere for deres produkter. Desuden vil den revision af markedspolitikken for fiskeri- og akvakulturprodukter, der er forudset for 2009, gøre det muligt at vurdere og tage fat på særlige behov i akvakultursektoren, som f.eks. vedrørende producentorganisationer, interne brancheforbindelser eller forbrugeroplysninger.

Kommissionen er også fuldt ud klar over, at den økonomiske krise har forværret de vanskeligheder, som nogle virksomheder, især inden for opdræt af guldbrassen, i forvejen stod over for. Kommissionen vedtog en række foranstaltninger på horisontalt niveau, som sigter mod at gavne aktører i alle sektorer. Bl.a. er der vedtaget foranstaltninger om finansiering og kredit. Desuden stilles der via den europæiske fiskerifond (EFF) redskaber og foranstaltninger til rådighed, som kan bidrage til at håndtere akvakulturindustriens nuværende problemer.

Endelig er de fleste foranstaltninger, der er nævnt i meddelelsen om fornyet fremdrift for bæredygtig udvikling af europæisk akvakultur, af ikkelovgivningsmæssig karakter og bør iværksættes over en årrække. Fremtiden for akvakultur i EU og den rolle, Fællesskabet på længere sigt bør spille i den sammenhæng, skal vurderes og yderligere drøftes i den proces, der begynder nu om udarbejdelse af den kommende reform af den fælles fiskeripolitik og revisionen af EU's finansieringsinstrumenter efter 2013.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Frank Vanhecke (H-0160/09)

Om: EU-agenturer

Ifølge det velrenommerede britiske økonomiske forskningsråd Economic Research Council udfører de fleste EU-agenturer det samme arbejde som de pågældende nationale agenturer, og de fortrænger desuden private organisationer fra markedet. Economic Research Council slår derfor til lyd for, at nogle af disse agenturer som f.eks. EF-Sortsmyndigheden nedlægges. Europarådet har f.eks. også rettet en lignende kritik mod Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder.

Hvordan reagerer Kommissionen på denne vigtige kritik? Agter Kommissionen at oprette yderligere agenturer i fremtiden?

Svar

(EN) Kommissionen har løbende gentaget behovet for en fælles vision om den rolle og plads, som agenturer skal have i EU's forvaltning. Ad hoc-oprettelsen af agenturer gennem årene er ikke blevet fulgt op af en generel vision om deres position i EU, hvilket har gjort det vanskeligere for dem at arbejde effektivt og har givet næring til en række kritiske røster som den, medlemmet henviste til.

Det er baggrunden for, at Kommissionen i marts 2008 sendte en meddelelse til Rådet og Parlamentet, "Europæiske agenturer – vejen frem"⁽²⁴⁾, hvor de to institutioner blev opfordret til en interinstitutionel forhandling med henblik på at nå frem til en fælles holdning med hensyn til agenturernes rolle. Der blev til dette formål dannet en interinstitutionel arbejdsgruppe, bestående af medlemmer fra Kommissionen, Parlamentet og Rådet med mandat til at forhandle om en række centrale spørgsmål vedrørende systemet med agenturer – finansiering, budget, overvågning og forvaltning. Det første møde i denne arbejdsgruppe på politisk niveau fandt sted den 10. marts 2009 i forlængelse af Parlamentets plenarmøde i Strasbourg. Kommissionen mener, at gruppen giver mulighed for at undersøge, om den kritik, der rettes mod agenturerne, faktisk er berettiget, og hvad der i så fald er den hensigtsmæssige reaktion. Der kan kun drages konklusioner på baggrund af resultaterne af denne interinstitutionelle dialog.

For så vidt angår de kompetencer for de eksisterende agenturer, der påstås at lappe over med andre aktørers aktiviteter på det samme område, påpeger Kommissionen, at der i den igangværende vurdering af systemet med EU's decentraliserede agenturer vil blive taget fat på dette. Denne vurdering blev bekendtgjort i ovennævnte meddelelse og blev bestilt hos en ekstern leverandør. Resultaterne vil foreligge i november 2009 og vil blive brugt som input i den interinstitutionelle forhandling. Når vurderingen er afsluttet, vil

(24) KOM(2008) 135 endelig af 11. marts 2008

Kommissionen snarest muligt aflægge beretning til Parlamentet. Imidlertid er Parlamentet og Rådet dybt involveret i vurderingsprocessen via deres deltagelse i den såkaldte referencegruppe, som kommer med kommentarer om relevante resultater, herunder udkastet til den endelige rapport.

Vedrørende oprettelse af nye agenturer tilbagekalder Kommissionen de eksisterende forslag inden for områderne energi og telekommunikation samt også planlagte agenturer inden for retlige og indre anliggender, som allerede er omfattet af de interinstitutionelle drøftelser.

Kommissionen er fast besluttet på sammen med Parlamentet og Rådet at udforme en ny samlet tilgang til agenturer med henblik på at gøre dem til et mere effektivt værktøj ved at forbedre sammenhængen, effektiviteten, ansvarligheden og gennemsigtigheden.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Manolis Mavrommatis (H-0161/09)

Om: Udryddelse af børneprostitution og børnesexturisme

En undersøgelse, der for nylig blev foretaget af den ikkestatslige organisation ECPAT ("End Child Prostitution and Trafficking"), der arbejder for udryddelse af børneprostitution og børneporno, viser, at handelen med børn til seksuel udnyttelse selv i EU-lande er vokset. Det skønnes, at 9 mio. mindreårige piger og 1 mio. drenge er ofre for seksuel udnyttelse, især i lande som Cambodja, Thailand, Indonesien og Rusland, mens omsætningen ved børneprostitution og -porno ifølge UNICEF's vurdering når op på 250 mia. EUR.

I betragtning af, at 93,3 % af dette misbrug af børn foregår på hoteller, bedes Kommissionen besvare følgende: På hvilken måde bidrager EU til at få udvirket, at de europæiske rejsebureauer eventuelt træffer forebyggende foranstaltninger for at undgå ubehagelige situationer på grund af sexkøb? Er der sørget for, at europæere, der rejser til disse lande, får særlig information? Er der taget hensyn til udryddelse af tvangsprostitution af mindreårige i forbindelse med den bistand, som EU yder til udviklingslandene?

Svar

(EN) Kommissionen er dybt bekymret over seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn i alle dens afskygninger. Dette omfatter børneprostitution, børnesexturisme og børnepornografi. Der er tale om særlig alvorlige former for kriminalitet rettet mod børn, som har ret til særlig beskyttelse og omsorg. Disse forbrydelser volder ofrene langvarig fysisk, psykologisk og social skade. Når misbruget finder sted i udlandet som ved børnesexturisme, er det især foruroligende, at anvendelse af visse nationale bestemmelser om strafferetlig jurisdiktion ofte resulterer i, at de seksualforbrydere, der begår overgreb mod børn, i praksis opnår straffrihed.

Kommissionen fremsatte den 25. marts 2009 et forslag til en ny rammeafgørelse fra Rådet om bekæmpelse af seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse af børn samt børnepornografi med ophævelse af rammeafgørelse 2004/68/RIA. Forslaget omfatter et omfattende sæt af håndfaste foranstaltninger på tre fronter, nemlig retsforfølgelse af lovovertrædere, beskyttelse af ofrene og forebyggelse af fænomenet.

Med henblik på mere specifikt at bekæmpe børnesexturisme indeholder forslaget bestemmelser om, at reglerne om jurisdiktion skal ændres for at sikre, at personer fra EU, der står bag seksuelt misbrug eller seksuel udnyttelse, bliver retsforfulgt – også selv om de begår deres forbrydelser i et tredjeland. Af den grund skal de eksisterende bestemmelser om strafferetlig jurisdiktion ændres til også at omfatte ekstraterritoriale sager og til at se bort fra krav om indgriben fra myndighedernes side i tredjelandet, som måske ikke er i stand eller villig til at indtage en fast holdning med hensyn til seksuel udnyttelse af børn. På denne måde bliver lovovertrædere, der misbruger børn i udlandet, mødt med sanktioner, når de kommer tilbage. Desuden påtænkes det i forslaget at kriminalisere udbredelse af materialer, der reklamerer for muligheden for at begå enhver form for seksuelt misbrug, og også arrangement af rejser med dette formål.

IFN's Verdensturistorganisationen er der blevet oprettet en taskforce til beskyttelse af børn i forbindelse med turisme. Taskforcen er en global platform for tiltag fra de vigtigste statslige aktører med relationer til turisme og turistindustrien, internationale organisationer, ikkestatslige organisationer (ngo'er) og mediesammenslutninger. Den fungerer som et åbent netværk. Dens mission består i at støtte indsatsen for at beskytte børn mod alle former for udnyttelse inden for turisme i henhold til de ledende principper om de globale etiske regler for turisme. Selv om hovedfokus er på beskyttelse mod seksuel udnyttelse af mindreårige, er børnearbejde og handel med børn og unge også omfattet.

Taskforcens onlinetjeneste, "Child Protection in Tourism Watch", blev iværksat af WTO for at støtte det internationale samfund og turistindustriorganisationerne i deres kamp mod den kommercielle seksuelle udnyttelse af børn i turistnetværk. "Child Prostitution and Tourism Watch" er en konstant opdateret offentlig informationsserver om tidligere og nuværende aktiviteter, partnernes turistpolitiske dokumenter, relaterede fakta og tal samt andre foranstaltninger.

Ved hjælp af instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (DCI), nærmere bestemt temaprogrammet "Investerings i mennesker", tager Kommissionen fat på problemet med seksualforbrydelser samt seksuel udnyttelse og misbrug ved at støtte tiltag og udbredelse af god praksis, der er rettet mod at bekæmpe handel med børn og rehabilitering af ofre. I programmet fokuseres der på civilsamfundets kapacitetsopbygning til fremme af politisk dialog og effektive programmer om handel med børn og dermed forbundne emner.

*
* *

Spørgsmål nr. 59 af Dimitrios Papadimoulis (H-0164/09)

Om: Statsstøtte til kystfart

Kommissionen svarede på min forespørgsel E-5029/08, at den indtil det daværende tidspunkt endnu ikke havde modtaget klager over overdragelse af offentlige kontrakter om ydelse af service i forbindelse med færgetransport til de græske øer. Kommissionen gør opmærksom på, at følgende gentagne gange er blevet omtalt i den græske presse: a) klager fra formanden for foreningen af græske færgesejere om uigennemsigtige udbudsprocedurer; b) en klage fra et rederi om, at der er brugt afpresning og bestikkelse for at opnå statstilskud til underskudsruiter; c) en afgørelse truffet af den græske konkurrencekommission imod selskabet Sea Star, der kontrollerer ANEK, som modtager statstilskud, og d) en forhøjelse af statstilskuddene – 100 mio. EUR i år og yderligere 200 mio. EUR i løbet af de sidste fem år – som tildeles på uigennemskuelig vis ved direkte overdragelse. Kommissionen erindres ligeledes om svaret på forespørgsel E-2619/07, hvor den fastslår, at en virksomhed indtager en dominerende stilling, hvad angår færgeforbindelser mellem Kykladerne.

Agter Kommissionen at undersøge de betingelser, der skal være opfyldt, for at der kan gives tilskud til visse færgeforbindelser? Sikrer de græske myndigheders praksis en sund konkurrence? Hvilke beløb er siden 2004 blevet udbetalt til de enkelte selskaber?

Svar

(EN) Kommissionen kan kun igen understrege, at den ikke har modtaget nogen klage over statsstøtte til færgeselskaber i Grækenland eller over overtrædelse af den forpligtelse til gennemsigtighed, der skal overholdes ved indgåelse af kontrakter om offentlige tjenester ifølge forordning 3577/92 om cabotagesejlads⁽²⁵⁾.

En overtrædelsesprocedure mod Grækenland for ukorrekt gennemførelse af den nævnte forordning er endnu ikke afsluttet, men angår forhold, som er irrelevante for det spørgsmål, medlemmet stillede.

Som nævnt i Kommissionens svar på spørgsmål E-5029/08 har medlemsstaterne ikke pligt til at underrette Kommissionen om kontrakter for offentlige tjenester i form af cabotagesejlads og den pågældende betaling. Kommissionen er således ikke bekendt med de beløb, medlemsstaterne har betalt for tilvejebringelse af offentlige tjenester.

Skulle medlemmet mene, at forordningen om cabotagesejlads er blevet overtrådt, eller at der er ydet ulovlig statsstøtte til rederier, kan han ligesom enhver anden borger indgive en formel klage og informere om detaljerne og omstændighederne vedrørende den påståede overtrædelse, hvilket vil gøre det muligt for Kommissionens tjenester at igangsætte en vurdering af klagen.

Kommissionen har ingen specifikke oplysninger om, at noget rederi i dag skulle indtage nogen dominerende stilling på Kykladerne. Det skal bemærkes, at EF-traktatens artikel 82 under alle omstændigheder blot forbyder misbrug af dominerende stilling, ikke forekomsten af dominerende stilling som sådan. Ethvert misbrug af dominerende stilling, som har indvirkning på handelen mellem medlemsstaterne, kan undersøges af den nationale konkurrencemyndighed eller af Kommissionen. Under forudsætning af, at de relevante betingelser

⁽²⁵⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads)

er opfyldt, kan de nationale myndigheder desuden træffe passende foranstaltninger ifølge Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om cabotagesejlads⁽²⁶⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 60 af Kathy Sinnott (H-0168/09)

Om: Irsk bankgaranti

Da bankgarantien blev indført af den irske regering i september 2008, udtrykte Kommissionen forbehold vedrørende visse aspekter af garantien.

Kan Kommissionen redegøre for alle de punkter, den tog forbehold over for?

Kan Kommissionen redegøre for, hvilken reaktion der var på disse forbehold, og hvordan den gav sin godkendelse af garantien?

Svar

(EN) I september 2008 søgte de irske myndigheder at understøtte stabiliteten af det indenlandske finanssystem ved at stille en statsgaranti til rådighed for de nuværende og fremtidige gældsforpligtelser for visse banker, der driver virksomhed på det irske marked. På det tidspunkt bad Kommissionen den irske regering om en række præciseringer og modifikationer i forbindelse med garantiordningen, der havde til hensigt at stabilisere finansmarkederne, samtidig med at man ville undgå unødvendig konkurrenceforvridning i forhold til andre banker og negative afledte virkninger i andre medlemsstater.

Efter en række konstruktive og positive meningsudvekslinger fremsendte den irske regering den 12. oktober 2008 en beskrivelse af den endelige ordning til godkendelse i Kommissionen, hvor der var taget højde for Kommissionens betænkeligheder. Nærmere bestemt sikrede man i den endelige ordning:

Ikkediskriminerende dækning af banker, der havde systemisk relevans for den irske økonomi, uanset oprindelsesland

Prisfastsættelsesordning, som dækker de finansieringsomkostninger, der er forbundet med ordningen, og hvor man med tiden sikrer et rimeligt bidrag fra de modtagende bankers side

Passende sikkerhedstiltag med henblik på at hindre misbrug af ordningen, herunder restriktioner vedrørende kommerciel adfærd og grænser for væksten i den regnskabsmæssige balance

Følgeforanstaltninger til håndtering af strukturelle mangler hos visse banker, navnlig hvis garantien tages i brug

Sikkerhedstiltag om anvendelse af garanteret efterstillet gæld (såkaldt lower tier-2-kapital), navnlig vedrørende de modtagende bankers solvensgrad

Halvårlig revision af det fortsatte behov for ordningen set i lyset af ændringer af betingelserne på det finansielle marked.

Kommissionen godkendte den 13. oktober 2008 den endelige ordning ifølge EF-traktatens regler om statsstøtte.

*
* *

Spørgsmål nr. 61 af Carl Schlyter (H-0169/09)

Om: Maksimumpriser på mobiltelefoni

Ifølge roamingforordningen fra juni 2007 om roamingpriser på mobiltelefoni må prisen på udgående roamingsamtaler ikke overstige 0,49 EUR pr. minut (denne pris skal i 2009 nedsættes til 0,43 EUR). Modtagelse af roamingsamtaler må højst koste 0,24 EUR pr. minut (2009: 0,19 EUR). I dag findes der forskellige aftaler, der medfører, at maksimumprisen overstiges, bl.a. fordi opkaldsafgiften holdes uden for prisen.

⁽²⁶⁾ EFT L 364 af 12.12.1992

Opkaldsafgiften er en del af en frivillig aftale, som giver lavere minutpriser, men ved korte samtaler overstiger prisen det fastsatte maksimum.

Er dette i overensstemmelse med roamingforordningen? Hvad vil Kommissionen i benægtende fald gøre for at sikre, at bestemmelserne om maksimumpriser overholdes?

Svar

(EN) I henhold til artikel 4 i den nuværende roamingforordning⁽²⁷⁾ kræves det af operatører, at de tilbyder alle deres roamingkunder en eurotarif. Eurotariffen må ikke indebære nogen som helst dermed forbundet abonnementsbetaling eller anden form for fast eller tilbagevendende gebyr og kan kombineres med enhver anden forbrugertakst. Operatører kan også tilbyde andre roamingtakster end eurotariffen, som kan have en anden struktur end en eurotarif og således kan indeholde en opkaldsafgift. For eurotariffen må minutafgiften dog ikke overstige de maksimumspriser, der er pålagt i forordningen.

I den forbindelse er medlemmet muligvis bekendt med, at det ved Kommissionens revision af roamingforordningen viste sig, at minuttaksten for roamingopkald er den mest almindelige praksis i de fleste medlemsstater. Dette betyder, at operatørerne opkræver en minimumstakst for 1 minut, selv hvis et opkald varer mindre end 1 minut. De Europæiske Tilsynsmyndigheders Gruppe skønnede, at forbrugere som følge af denne praksis betalte henholdsvis ca. 19 % og 24 % mere for indkommende og udgående opkald og meddelte, at der omgående skulle gøres noget ved dette "skjulte gebyr".

Minutopkrævningsmetoden er udtryk for, at de påtænkte virkninger af forordningen bliver mindre markante. Eurotariffen er en maksimumstarif, og meningen var, at forbrugere skulle føle sig trygge med hensyn til, hvad de skulle betale. Afgivende opkrævningsmetoder for eurotariffen hos mobiltelefonselskaberne svækker forordningens oprindelige formål, som var at tilvejebringe en fælles maksimumspris i hele Fællesskabet.

I Kommissionens forslag til forlængelse af roamingforordningen⁽²⁸⁾ foreslår Kommissionen, at man går over til opkrævning pr. sekund for forbruger- og grossistroamingopkald. Kommissionen mener, at dette er et helt afgørende skridt i retning af at gøre noget ved svækkelsen af virkningen og den manglende reelle harmonisering af eurotarifmaksimumsprisen. I forbindelse med roamingopkald mener Kommissionen, det er rimeligt at gøre det muligt, at der kan opkræves en minimumstakst for op til 30 sekunder på forbrugerniveau, således at operatørerne kan få dækket de faste omkostninger ved forbrugeropkald i forbindelse med etablering af en opkaldsforbindelse.

Kommissionen er fortrøstningsfuld med hensyn til, at dens forslag om at forlænge roamingforordningen, herunder de nye foranstaltninger om opkrævningsenheder, vil blive vedtaget af Parlamentet og Rådet tilpas tidligt til, at kunderne kan få fordel af det til sommer.

*
* *

Spørgsmål nr. 63 af Ewa Tomaszewska (H-0180/09)

Om: Reducerede momssatser for frugt og grøntsager

I forbindelse med drøftelserne om risici ved overvægt, navnlig hos børn (drøftelse den 11. november 2008) i forbindelse med betænkningen af Niels Busk (A6-0391/2008) om skolefrugtsordningen blev der foreslået en nedsættelse af momssatserne for frugt og grøntsager for at fremme sundere kostvaner.

Kan Kommissionen oplyse, om den har taget højde for dette forslag, og om den som følge heraf agter at udarbejde et forslag til at ændre skattelovgivningen?

Svar

(FR) Medlemmet bedes venligst læse det svar, Kommissionen gav på det skriftlige spørgsmål E-5202/07 af hr. Marios Matsakis⁽²⁹⁾.

⁽²⁷⁾ Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 717/2007 af 27. juni 2007 om roaming på offentlige mobiltelefonnet i Fællesskabet og om ændring af direktiv 2002/21/EF

⁽²⁸⁾ KOM(2008)580 endelig

⁽²⁹⁾ EFT nr. ...

*
* *

Spørgsmål nr. 64 af Magor Imre Csibi (H-0181/09)

Om: Vægttabsprodukter

Mange producenter fremsætter usædvanlige påstande om deres produkter, som kan vildlede forbrugerne og patienterne og måske bidrage til den såkaldte yoyovirkning. Visse produkter er "mediciner", som har licens og skal underkastes kliniske prøver og streng afprøvning, mens andre f.eks. reguleres under kosttilskud eller lovgivningen om medicinske anordninger, som har ingen eller meget begrænsede krav til effektivitet.

Er Kommissionen opmærksom på procentdelen af EU-borgere, der anvender vægttabsprodukter og -tjenester for at prøve at holde en sund vægt? Agter Kommissionen at revidere anvendelsesområdet og stramme EU's lovgivningsramme vedrørende vægttabsprodukter op, i betragtning af de forskellige nationale lovbestemmelser i EU vedrørende produktion, salg og markedsføring af disse produkter? Agter Kommissionen især at lægge større juridisk vægt på håndhævelsen af disse produkters effektivitet? Hvilke foranstaltninger træffer Kommissionen med henblik på at forhindre muligheden af, at skrupelløse producenter vildleder sårbare forbrugere?

Svar

(EN) Kommissionen har ikke kvantitative data om den procentdel af EU-borgere, der anvender vægttabsprodukter, da sådanne produkter kan være enten centralt eller nationalt godkendte medicinske produkter – med eller uden recept – eller kosttilskud eller oven i købet medicinske anordninger.

Hvis vægttabsprodukter er medicinske produkter, kræves der i henhold til EU-lovgivningen (direktiv 2001/83/EF og forordning (EF) 726/2004) ligesom for ethvert andet medicinsk produkt en markedsføringstilladelse, inden produktet bringes på markedet i EU. Produktet kan være godkendt på fællesskabsplan af Kommissionen efter en vurdering foretaget af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) eller nationalt af medlemsstaten.

Vurderinger udført inden udstedelse af markedsføringstilladelse er baseret på videnskabelige kriterier med henblik på at fastslå, om de pågældende produkter opfylder de nødvendige krav om kvalitet, sikkerhed og virkning som anført i EU-lovgivningen. Kommissionen mener, at kravene i EU-lovgivningen er tilstrækkelige til at sikre en for patienterne positiv balance mellem risici og fordele ved disse produkter, når de først er blevet markedsført.

Afprøvningsproceduren for sådanne medicinske produkter er præciseret i de videnskabelige retningslinjer om klinisk undersøgelse af medicinske produkter anvendt ved vægtkontrol ("Guideline on clinical investigation of medicinal products in weight control"), som blev vedtaget af Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler (CHMP) i 2006. Formålet med disse retningslinjer er at give vejledning i forbindelse med klinisk vurdering af medicinske produkter, der anvendes til at fremme vægttab hos overvægtige voksne patienter. Afprøvningsproceduren for disse medicinske produkters virkning er tydeligt angivet og præciseret i disse retningslinjer. Der er således ingen planer om at revidere omfanget og stramme op på EU's lovgivningsmæssige rammer vedrørende medicinske produkter mod overvægt.

Medicinske vægttabsprodukter markedsføres som både receptpligtig medicin og håndkøbsmedicin. Bestemmelserne om reklame for humanmedicinske lægemidler er harmoniseret i artikel 86 til 100 i direktiv 2001/83/EF. EU-lovgivningen forbyder direkte forbrugerreklamer for receptpligtige lægemidler. Det er kun tilladt at reklamere for håndkøbsmedicin. Denne situation er ikke ændret som følge af det aktuelle forslag (KOM/2008/663).

Med hensyn til anordninger kan vægttabsprodukter i visse sjældne tilfælde falde ind under bestemmelserne for medicinske anordninger. Lovgivningen om medicinske anordninger omfatter krav med henblik på at sikre, at anordninger ikke kompromitterer den kliniske tilstand eller bringer patienters, brugeres eller, hvor dette er relevant, andre personers sikkerhed i fare. Som en del af disse krav skal der med den medicinske anordning kunne opnås de resultater, som producenten har påtænkt. Desuden kræves det, at det ved hjælp af klinisk vurdering, jf. bilag X i direktiv 93/42/EØF, skal kunne bevises, at de retlige krav er opfyldt.

Levnedsmidler beregnet til anvendelse i energifattige diæter til vægtreduktion er særligt sammensatte levnedsmidler, der, når de anvendes ifølge producentens anvisninger, evt. kan træde i stedet for hele eller en del af den samlede daglige kost. De er en del af gruppen af levnedsmidler bestemt til særlig ernæring (diætetiske levnedsmidler), for hvilke der er fastsat specifikke bestemmelser om sammensætning og mærkning i et

særdirektiv (Kommissionens direktiv 96/8/EF af 26. februar 1996 om levnedsmidler til anvendelse i energifattige diæter med henblik på vægttab⁽³⁰⁾), og specifikationer med hensyn til energiindholdet i disse levnedsmidler samt deres indhold af protein, fedt, fibre, vitaminer, mineraler og aminosyrer er blevet fastslået efter høring af Den Videnskabelige Komité for Levnedsmidler. Med hensyn til mærkning af, reklame for og præsentation af disse produkter er det ikke tilladt nøjagtigt at angive hastigheden eller omfanget af det vægttab, der måtte ske ved anvendelse af produkterne.

Uden at det berører direktiv 96/8/EF, er sundhedsanprisninger, der henviser til "en slankende virkning eller vægtkontrol eller nedsat sultfølelse eller øget mæthedsfornemmelse eller til en reduktion af kostens energiindhold", underlagt bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1924/2006 om ernærings- og sundhedsanprisninger af fødevarer⁽³¹⁾ og skal bygge på og dokumenteres via generelt accepteret videnskabelig evidens.

Kommissionen mener derfor, at de gældende rammebestemmelser som sådan bør sikre, at vægttabsprodukter markedsføres og anvendes sikkert. Kommissionen agter derfor ikke at træffe yderligere foranstaltninger vedrørende disse produkter. Det skal dog understreges, at det er af altafgørende betydning, at der sker korrekt gennemførelse i medlemsstaterne og efterfølgende opfølgning af den pågældende EU-lovgivning via de kompetente myndigheder. Hvis medlemmet ligger inde med eventuelle relevante oplysninger om manglende korrekt gennemførelse, vil Kommissionen analysere disse oplysninger og, hvis aktuelt, træffe de nødvendige foranstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 65 af Małgorzata Handzlik (H-0184/09)

Om: Europæisk observationscenter for varemærkeforfalskning

Forfalskninger udgør en alvorlig trussel mod det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne. Dertil kommer, at de ofte udgør en risiko for forbrugernes sundhed. Forfalskningerne omfatter stadig flere varer. Fænomenet berører ikke blot luksusvarer, men også fødevarer, legetøj, lægemidler og elektronik. Rådet har med henblik på bekæmpelse af forfalskninger og piratkopiering besluttet at oprette et europæisk observationscenter for varemærkeforfalskning. Kan Kommissionen gøre nærmere rede for, hvordan dette center skal fungere og for dets sammensætning, opbygning og beføjelser? Kan Kommissionen endvidere oplyse, hvilke andre foranstaltninger den vil træffe i nær fremtid som led i bekæmpelsen af forfalskninger og piratkopiering?

Svar

(EN) Observationscentret vil først og fremmest fungere som den centrale ressource til indsamling, overvågning og indberetning af oplysninger og data i forbindelse krænkelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder. Det vil dog også fungere som forum for udveksling af idéer, ekspertise og god praksis. Det vil derfor blive den anerkendte videnskilde og en central ressource for erhvervslivet og de offentlige myndigheder, der er involveret i håndhævelse af disse rettigheder.

De to oprindelige formål med centret er at samle politiske beslutningstagere, offentlige myndigheder og interesseparter, som er involveret i håndhævelse af de intellektuelle ejendomsrettigheder, med henblik på at fremme regelmæssig udveksling af idéer og dele god praksis og samle oplysninger og data for bedre at kunne forstå problemerne og de metoder, der anvendes af lovovertræderne, og være med til at gå mere effektivt efter kilderne.

Begge funktioner er forbundet med hinanden, da de sigter imod at forbedre vidensgrundlaget og kræver et tæt samarbejde mellem offentlige og private organer.

Med observationscentret kan man udfylde de eksisterende huller i vidensgrundlaget ved at forbedre indsamlingen og anvendelsen af oplysninger og data, fremme og udbrede bedste praksis i alle offentlige myndigheder, undersøge og udbrede succesfulde strategier fra den private sektor og øge den offentlige bevidsthed.

⁽³⁰⁾ EFT 55, 6.3.1996, s. 22

⁽³¹⁾ EUT L 401, 30.12.2006, s. 1

Dette arbejde vil udgøre et grundlag for både generelle og branchespecifikke rapporter med henblik på at finde frem til sårbare områder inden for EU, afdække udfordringer og trusler og give specifikke oplysninger om centrale arbejdsområder. Rapporterne vil udgøre et solidt vidensgrundlag, og på baggrund heraf kan der formuleres strategier. Rapporterne kunne også blive centrale redskaber ved fastsættelse af prioritetsområder og måling af fremskridt.

Observationscentret vil blive forvaltet af Kommissionen, og samordning sker via en dedikeret enhed i Generaldirektoratet for det Indre Marked og Tjenesteydelser (med bistand fra eksterne leverandører).

Vedrørende andre foranstaltninger i bekæmpelsen af varemærkeforfalskning og piratproduktion skal det også bemærkes, at EU's nye toldhandlingsplan til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder for perioden 2009-2012 er blevet vedtaget og formelt støttet af Det Europæiske Råd den 16. marts 2009⁽³²⁾.

*
* *

Spørgsmål nr. 66 af Marie Anne Isler Béguin (H-0186/09)

Om: Udvinning af uran i Niger

I det nordlige Niger udvinder europæiske virksomheder uran. Niger er blandt de mindst udviklede lande, men alligevel får befolkningen i Niger intet udbytte af uranen. Udvinningen af uran medfører tværtimod en sundheds- og miljømæssig katastrofe, eftersom minerne har et højt niveau af radioaktivitet, og affaldsprodukterne fra udvinningen udgør en sundhedstrussel for befolkningerne, der bor i nærheden af udvindingsstederne. Derudover er grundvandet blevet udtørret for at udvinde forekomsterne. EU bør sikre, at de europæiske virksomheder, som er etableret i Afrika, handler ansvarligt.

Hvilke skridt tager Kommissionen for at sikre, at de europæiske uranudvindingsvirksomheder i Niger tager hensyn til lokalbefolkningernes sundhed og bevaringen af grundvandet? Kan Kommissionen sikre at lokalbefolkningerne får gavn af de økonomiske følgevirkninger af minedriften, navnlig igennem handelsaftaler mellem EU og Niger?

Svar

(FR) Kommissionen følger nøje situationen i Niger, hvor udvinning af uran påvirker livet i landet på en række områder. Først og fremmest må vi huske på, at denne ressource er uhyre vigtig for statsbudgettet i et land, der er et af de mindst udviklede lande. Ligesom de øvrige mineralressourcer i landet er bidraget til statsbudgettet fra uran væsentligt som følge af en række europæiske, asiatiske og amerikanske internationale virksomheders aktiviteter.

Indvirkningen af denne udvinning på miljøet er omfattende og finder sted i en sammenhæng, hvor de udfordringer, der skal håndteres, er mangeartede og ofte betydelige. Man kan blot nævne ørkendannelse, skovrydning og problemet med vand. Miljølovgivningen i Niger om håndtering af disse spørgsmål skønnes at være fuldt ud acceptabel. Gennemførelse af sådanne bestemmelser er imidlertid alt for ofte mangelfuld, og personalet i den offentlige forvaltning, både centralt og inde i landet, er ofte meget utilstrækkeligt, hvilket bevirker, at strategier og bestemmelser meget sjældent kan blive gennemført. Det er derfor vigtigt at have tilstrækkelige budgetindtægter til rådighed. Kommissionen hjælper Niger med at gøre noget ved disse udfordringer ved hjælp af samarbejde. Betydelige ressourcer fra Den 10. Europæiske Udviklingsfond (EUF) til udvikling af landdistrikterne og budgetstøtte er bidrag til denne indsats, såvel som specifikke projekter fra den 8. EUF, der stadig pågår, såsom støtte til mineministeriet eller sanitære installationer og spildevandsbehandling i Arlit, er det.

Udvinningen af mineralressourcer, navnlig uran, er også en kilde til intern konflikt, især i den nordlige del af landet. Kommissionen har indledt drøftelser med Rådet om problemerne i forbindelse med spørgsmålet om udvikling og sikkerhed i regionen, og Kommissionen ser lokalbefolkningens deltagelse i ressourceforvaltning som helt afgørende for opretholdelse af freden, særligt via decentralisering, som Kommissionen støtter kraftigt, og som begynder at udmønte sig i handling. Der forventes væsentlige forbedringer i forvaltningen af lokale naturressourcer på disse punkter, selv om de lokale kompetencer stadig er meget svage.

⁽³²⁾ EUT C71, s.1., 25.03.2009

For så vidt angår gennemsigthed i forvaltningen af offentlige midler og mineralressourcer, støtter Kommissionen fastsættelse af forpligtelser fra Nigers side i forbindelse med gennemsigthedsinitiativet for udvindingsindustrien (EITI), som Niger har undertegnet. Ifølge Cotonouaftalen vil disse spørgsmål på den ene side blive fulgt op i forbindelse med gennemførelse af EUF i betragtning af den betydning, der tillægges forvaltningsmæssige spørgsmål i den 10. EUF, og på den anden side kan disse spørgsmål evt. tages op inden for rammerne af politisk dialog i henhold til Cotonouaftalens artikel 8.

For så vidt angår en eventuel aktion mod europæiske selskaber eller i forbindelse med kontrakter mellem disse selskaber og myndighederne i Niger, har Kommissionen ingen reelle beføjelser på dette område eller nogen som helst ret til at indføre sanktioner, men den støtter overholdelse af adfærdskodekser såsom EITI som nævnt ovenfor.

*
* *

Spørgsmål nr. 67 af Jens Holm (H-0188/09)

Om: Acta-forhandlingsmandatet

I henhold til Kommissionens forhandlingsmandat (directives pour la négociation d'un accord commercial plurilatéral de lutte contre la contrefaçon) af 26. marts 2008 skal der tilknyttes en gruppe vedrørende Intellectuel Ejendomsret (le groupe Propriété intellectuelle) til forhandlingerne om Acta. Dette fremgår af de svenske medier (bl.a. Dagens Nyheter og Europaportalen), der citerer fra forhandlingsmandatet. Hvem skal deltage i denne gruppe? Oplys venligst alle aktører (personer, virksomheder, civilsamfundsorganisationer). Findes der andre ekspertgrupper eller andre rådgivende grupper, der er tilknyttet Acta-forhandlingerne? Hvem deltager i disse grupper?

Svar

(EN) Rådets direktiver om Kommissionens forhandlinger om en plurilateral handelsaftale vedrørende bekæmpelse af forfalskning (Acta) indeholder ikke nogen bestemmelse om oprettelse af en "gruppe vedrørende intellektuel ejendomsret", som skal følge Acta-forhandlingerne (og heller ikke nogen anden ekspertgruppe eller rådgivende gruppe af ikkestatslig karakter i forbindelse med forhandlingerne). I overensstemmelse med forhandlingsmandatet vil Kommissionen dog føre forhandlingerne i samråd med relevante stående udvalg i EU's ministerråd, navnlig artikel 133-udvalget, men også Rådets arbejdsgruppe om intellektuelle ejendomsrettigheder. Sidstnævnte er et stående udvalg i Rådets regi, bestående af repræsentanter fra de 27 EU-medlemsstaters regeringer, som løbende mødes for at drøfte spørgsmål vedrørende intellektuelle ejendomsrettigheder (IPR).

For at involvere civilsamfundet i processen med Acta-forhandlingerne arrangerer Kommissionen også høringsmøder med interesseparter. Det første møde blev afholdt i juni 2008, og det andet fandt sted den 21. april 2009. Disse møder var offentlige møder (privatpersoner, virksomheder, foreninger, presse, ngo'er osv.) og er meget omtalt. Kommissionen har desuden opfordret de interesserede parter, som ikke kunne være til stede ved møderne, til at indsende deres skriftlige bidrag.

Et andet spørgsmål er muligheden for, at Acta kan omfatte en form for ordning til inddragelse af interesseparter efter, at aftalen er blevet undertegnet og er trådt i kraft. Da intellektuelle ejendomsrettigheder af karakter er private rettigheder, mener Kommissionen, at det kunne være værdifuldt at tage højde for, at det er muligt for interesserede parter at blive involveret i Actas funktionsmåde. Men dette spørgsmål samt eventuelle andre aspekter omkring Actas fremtidige institutionelle struktur, er stadig på forhandlingsbordet, og der er ikke truffet nogen endelige beslutninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 68 af Brian Simpson (H-0189/09)

Om: Gennemførelsen af adfærdskodeksen for edb-reservationssystemer

Kan Kommissionen bekræfte, at IATA er af den opfattelse, at flyselskaber ikke er omfattet af artikel 7, stk. 3, i ovennævnte retsakt med hensyn til afsløring af rejsebureauets identitet i forbindelse med alle marketings-, reservations- og salgsdataprodukter?

Kan Kommissionen endvidere bekræfte, at IATA har meddelt Kommissionen, at man vil nægte at sløre de enkelte rejsebureauers identitet i sådanne produkter, selv om rejsebureauerne ikke specifikt har givet IATA

samtykke til, at deres identitet afsløres i IATA's dataprodukter (som af IATA benævnes "Passenger intelligence services")?

Kan Kommissionen for det tredje bekræfte, at det kun er aftaler vedrørende retten til anonymitet i henhold til artikel 7, stk. 3, som er indgået efter den 29. marts 2009, der vil være gyldige, og hvad agter Kommissionen at gøre for at sikre, at IATA overholder lovgivningen?

Svar

(EN) Artikel 7.3 i adfærdskodeksen for edb-reservationssystemer (CRS) er meget tydelig vedrørende beskyttelse af virksomheders data. Det foreskrives, at alle marketings-, reservations- og salgsdata som følge af, at et rejsebureau, der har hjemsted i Fællesskabet, anvender CRS-faciliteter, ikke må omfatte nogen identifikation – hverken direkte eller indirekte – af det pågældende rejsebureau. Dette gælder, medmindre rejsebureauet og CRS-formidleren er enige om betingelserne for anvendelse sådanne data. Dette gælder ligeledes for leveringen af sådanne data fra CRS-formidlerens side til enhver anden part til denne parts anvendelse til andet end afregningsformål.

Kommissionen kan altså over for medlemmet bekræfte, at luftfartsselskaber er omfattet af artikel 7.3 i ovenstående lovgivning om oplysninger om et rejsebureaus identitet i alle marketings-, reservations- og salgsdataprodukter.

Kommissionen mener, at beskyttelse af virksomheders data er et fundamentalt punkt i adfærdskodeksen. Kommissionen er derfor i tæt kontakt med Den Internationale Luftfartssammenslutning (IATA), CRS-formidlere og rejsebureauerne om dette.

På nuværende tidspunkt er Kommissionen ikke vidende om, at IATA vil nægte at sløre individuelle rejsebureauers identitet i disse produkter, hvis man ikke har bureauernes specifikke samtykke med hensyn til at få deres identitet vist i IATA's dataprodukter.

Kommissionen bekræfter, at kun aftaler, der overholder rettighederne til anonymitet beskyttet af artikel 7.3, og som er gældende efter 29. marts 2009, vil være gyldige i henhold til adfærdskodeksen. Kommissionen agter at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at samtlige aktører overholder adfærdskodeksen. Dette gælder for IATA og andre parter.

*
* *

Spørgsmål nr. 69 af James Nicholson (H-0192/09)

Om: Elektronisk mærkning af får

Vil Kommissionen tage sin beslutning om gennemførelse af forslagene om elektronisk mærkning af får op til revision, eftersom den dels ikke vil indebære nogen forbedring med hensyn til sporbarhed, og dels vil tvinge mange fåreholdere til at indstille produktionen, fordi omkostningerne vil være uoverkommelige?

Svar

(EN) De nuværende fællesskabsregler om individuel identifikation og sporbarhed af får og geder blev foranlediget af mund- og klovsyge-krisen i 2001 i Det Forenede Kongerige, og de efterfølgende betænkheder fra Parlamentet, rapporter fra Revisionsretten og den såkaldte "Anderson-rapport" til Underhuset i Det Forenede Kongerige tydede på, at den eksisterende sporbarhedsordning via "flokke" var upålidelig.

Elektronisk identifikation er den mest omkostningseffektive måde, hvorpå man kan opnå individuel sporbarhed, navnlig når dyrene ofte flyttes rundt via markeder og produktionssteder. Man er nu klar til at kunne anvende denne identifikation i landbruget i praksis – og oven i købet under de vanskeligste forhold.

I december 2007 fastlagde Rådet med støtte via en udtalelse fra Parlamentet, at elektronisk identifikation med nogle få undtagelser er obligatorisk for dyr født efter den 31. december 2009.

Kommissionen træffer alle rimelige foranstaltninger for at lette gnidningsfri indførelse af disse bestemmelser, og til dette formål har Kommissionen for nylig offentliggjort en økonomisk undersøgelse med henblik på at bistå medlemsstaterne og fåreavlere med at begrænse gennemførelsesomkostningerne.

Der kan også ydes økonomisk støtte til fåreavlere inden for rammerne af politikken for udvikling af landdistrikter eller ved hjælp af statsstøtte.

Kommissionen er også parat til at overveje, hvordan gennemførelsesbestemmelserne evt. kan fremme den praktiske anvendelse af princippet om individuel sporbarhed, der er fastlagt af lovgiverne.

*
* *

Spørgsmål nr. 70 af Ivo Belet (H-0193/09)

Om: Tildeling af støtte under aktivitet 4.1 i Aktive unge-programmet

I henhold til uofficielle kilder bliver der ved tildeling af støtte til organisationer, der på europæisk niveau er aktive på ungdomsområdet (aktivitet 4.1. i Aktive unge-programmet), taget hensyn til antallet af aktiviteter, som organisationerne arrangerer. På grundlag af dette kriterium opstilles en rækkefølge for tildeling af støtte.

Dette sker tilsyneladende uden at afveje antallet af aktiviteter i forhold til størrelsen af organisationen eller antallet af organisationens medlemmer. Derved bliver det de facto umuligt for små organisationer at komme i betragtning til europæisk støtte, på trods af at europæiske støtte netop er afgørende betydning for deres overlevelse.

Kan Kommissionen bekræfte denne praksis? Vil Kommissionen i fremtiden på grundlag af de samme kriterier foretage en udvælgelse/rækkefølge ved tildeling af støtte under aktivitet 4.1. Vil Kommissionen i fremtiden være rede til at afveje antallet af aktiviteter i forhold til organisationens størrelse?

Svar

(FR) Generelt gennemføres Aktive unge-programmet med det formål at nå ud til det størst mulige antal organisationer uanset størrelse – selv små, uformelle grupper af unge i nogle tilfælde. Det er således ikke specielt rettet mod større organisationer.

For så vidt angår aktivitet 4.1 i særdeleshed (2 % af programmets budget), skal det bemærkes, at man med dette punkt tager sigte på at støtte organisationer, der sandsynligvis har en væsentlig indvirkning på de unge. Det er rigtigt, at kriterierne for bevilling af disse driftsmidler omfatter antallet af aktiviteter, der planlægges af ansøgeren. Antallet af aktiviteter er imidlertid ikke det eneste kriterium, der tages hensyn til ved bevillingen. I overensstemmelse med den beslutning, hvormed programmet blev oprettet, anses kun organisationer, hvis struktur i hvert fald dækker otte lande, som deltager i programmet, for støtteberettiget. Det vil sige, at vi kan være sikre på deres virkning til trods for et relativt lille budget.

Siden 2007 har det via aktivitet 4.1 været muligt at støtte mellemstore eller endog små organisationer. De midler, der i 2009 blev udbetalt til bestemte organisationer, overstiger ikke 45 000 EUR, men kan ikke desto mindre udgøre op til 80 % af deres årlige budget.

Kommissionen mener, det er rigtigt at fortsætte med denne tilgang med henblik på at tilvejebringe en vis struktur for denne del af programmet.

*
* *

Spørgsmål nr. 71 af Jan Cremers (H-0194/09)

Om: Definitionen af "selvstændige"

I sit svar på forespørgsel (E-0019/09) fra medlem af Europa-Parlamentet Jan Cremers med hensyn til nødvendigheden af at definere begrebet "selvstændig" i ordets bogstaveligste forstand og indføre en sådan kategori i EU oplyste Kommissionen, at den hverken overvejer at foreslå en definition af "selvstændige" eller indføre særlige indikatorer vedrørende ansættelsesforhold på europæisk plan.

Hvorledes harmonerer det med definitionerne i Kommissionens forslag KOM(2008)0650 med hensyn til mobile arbejdstagere? Er Kommissionen bekendt med, at der i en række medlemsstater allerede eksisterer forskellige definitioner, der går langt videre end den definition, som Kommissionen har foreslået, samtidig med at der i andre medlemsstater er total mangel på regulering på dette område? Vil det derfor ikke være tilrådeligt og nødvendigt at nå til enighed om en generel og præcis definition af, hvad begrebet "selvstændig" indebærer, inden der fremsættes forslag om sektorspecifikke foranstaltninger?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med, at mobile vejtransportaktiviteter indebærer særlige begrænsninger og risici. Der er på fællesskabsplan truffet specifikke foranstaltninger for at forbedre færdselssikkerheden, hindre konkurrenceforvridning og garantere de mobile arbejdstageres sikkerhed og sundhed. I den forbindelse henleder Kommissionen medlemmets opmærksomhed på direktiv 2002/15/EF⁽³³⁾ om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, som er en *lex specialis* i forhold til det generelle arbejdstidsdirektiv⁽³⁴⁾, og hvor man søger at tilvejebringe løsninger på problemer, der er specifikke for vejtransportsektoren.

Fra marts 2009 skal selvstændige chauffører være omfattet af direktiv 2002/15/EF, uden at det berører en eventuel revision, der skal udføres af Kommissionen, og som kan medføre, at direktivet muligvis kommer til at inkludere dem.

I den forbindelse har Kommissionen med henblik på at overholde direktiv 2002/15/EF aflagt beretning om konsekvenserne ved, at selvstændige chauffører ikke er omfattet af direktivet, og foreslår nu at direktivet ændres, således at "falske" selvstændige arbejdstagere er omfattet, men ægte selvstændige chauffører ikke er.

Kommissionen henviser også medlemmet til sit svar på skriftlig spørgsmål E-0019/09.

Kommissionen er bekendt med de forskelligartede definitioner af ansættelsesforhold, der findes i de forskellige medlemsstater. Som Kommissionen gjorde opmærksom på i sit svar på ovennævnte skriftlige spørgsmål efter den offentlige høring om grønbogen "Modernisering af arbejdsretten med henblik på tackling af det 21. århundredes udfordringer"⁽³⁵⁾, udføres der nu et arbejde, som vil føre til et omfattende overblik over den juridiske opfattelse af begrebet ansættelsesforhold, de vigtigste karakteristika, tendenser og problemer ved regulering af sidstnævnte i de forskellige medlemsstater og en oversigt over de vigtigste trufne foranstaltninger, herunder indikatorer til bestemmelse af, om der er tale om et ansættelsesforhold.

Set i lyset af ovenstående forudser Kommissionen ikke, at der på nuværende tidspunkt skal vedtages en generel definition af, hvad begrebet "selvstændig" indebærer.

*
* *

Spørgsmål nr. 72 af Athanasios Pafilis (H-0196/09)

Om: Hexavalent krom i drikkevandet

I fortsættelse af vores spørgsmål H-0663/07⁽³⁶⁾, H-0775/07⁽³⁷⁾ og H-1020/07⁽³⁸⁾ vender vi tilbage til spørgsmålet om utilstrækkeligheden af drikkevandet i det ulovligt opførte industriområde Inofita og det omkringliggende område på grund af forurening af grundvandet med farligt industriaffald, der er rigt på tungmetaller, herunder hexavalent krom. Ifølge den seneste videnskabelige undersøgelse "(Draft) Toxicological Profile for Chromium" fra US Department of Health and Human Services (Agency for Toxic and Disease Registry), september 2008 (afsnit 3.2.2 "Oral Exposure"), blev både mennesker og forsøgsdyr ramt af alvorlige hjerte-, mave-, blod-, lever-, nyre- og kræftsygdomme efter systemisk indtagelse af stoffer med hexavalent krom. I modsætning hertil er ingen sådanne hændelser blevet observeret ved doser af trivalent krom på op til hundrede gange mængden af hexavalent krom.

Holder Kommissionen fast ved, at farerne ved hexavalent krom er af samme størrelsesorden som ved trivalent krom? Hvis ikke, agter den da at indføre særskilte, strengere grænseværdier for hexavalent krom i drikkevandet,

⁽³³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/15/EF af 11. marts 2002 om tilrettelæggelse af arbejdstid for personer, der udfører mobile vejtransportaktiviteter, EUT L 80, 23.3.2002, s. 35.

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4. november 2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden, EUT L 299, 18.11.2003, s. 9.

⁽³⁵⁾ KOM(2007) 627 endelig af 24. oktober 2007.

⁽³⁶⁾ Skriftligt svar af 25.9.2007.

⁽³⁷⁾ Skriftligt svar af 23.10.2007.

⁽³⁸⁾ Skriftligt svar af 17.1.2008.

sådan som den gjorde for emballage til mad og drikkevarer⁽³⁹⁾? Foreligger der resultater af den undersøgelse, Kommissionen indledte vedrørende "den formodede forurening af Asopos-floden"⁽⁴⁰⁾, og hvad er de?

Svar

(EN) Kommissionen er i øjeblikket ved at vurdere den toksikologiske profil for krom ifølge US Department of Health and Human Services (ATSDR⁽⁴¹⁾). I dette udkast til rapport beskrives de toksikologiske forskelle mellem trivalent (III) og hexavalent (VI) krom.

I Kommissionens svar på mundtlig forespørgsel H-0775/07 har den allerede meddelt, at hexavalent krom blev anset for at være den giftigste af de tre valenser, hvori krom forekommer, hvilket er bekræftet og dokumenteret i udkastet til rapport, når der er tale om inhalatorisk eksponering. Ved oral og kronisk eksponering (hvilket gælder drikkevand) er der dog i rapporten ikke nogen troværdig evidens for kvantitativ sammenligning af risici i relation til eksponering for hexa- og trivalent krom.

Kommissionen anerkender de fund, der er i udkastet til rapport, hvor det angives, at oral indtagelse af hexavalent krom kan være kræftfremkaldende for rotter⁽⁴²⁾, og at der ved menneskers meget høje indtagelse (over 100 mg/person/dag) som følge af uheld er blevet rapporteret om kardiovaskulære virkninger og nyrevirkninger. Kommissionen tager også højde for, at man i EU's risikovurdering af krom (VI)-stoffer⁽⁴³⁾ konkluderer, at der for mutagenitet og karcinogenitet ikke kan identificeres nogen tærskelværdi, hvorunder der ikke ville være nogen risiko for menneskers sundhed.

Kommissionen er meget bekymret over risici som følge af indtagelse af krom og vil fortsat målrettet arbejde på at udvikle sundhedsstandarder som offentliggjort af bl.a. Verdenssundhedsorganisation både for krom (III) og for krom (VI). Kommissionen vil tage højde for den toksikologiske og videnskabelige udvikling ved revision af drikkevandsdirektivet⁽⁴⁴⁾.

Det skal dog gentages, at drikkevandsdirektivets grænseværdier finder anvendelse på drikkevand, når det leveres til brug, og ikke på flod- og grundvand i som Viotia- og Evvia-området.

Med henvisning til Kommissionens svar på spørgsmål E-5250/08 bekræfter Kommissionen, at de græske myndigheder har fremsendt ajourførte oplysninger til Kommissionen om tilladelsesordningen for industrivirksomheder i et større område (Viotia og den østlige del af Attika) og udførte fortsatte inspektioner af industrivirksomhederne.

Resultaterne af de kontrolforanstaltninger, de nationale myndigheder har foretaget, viser mangel på tilstrækkelig planlægning og håndtering af farligt affald. Kommissionen har ved Domstolen allerede anlagt en sag mod Grækenland om horisontal overtrædelse vedrørende sidstnævnte anliggende (C-286/08). Eksemplet med Asopos har været anvendt ved denne overtrædelsessag, som for tiden afventer behandling ved EF-Domstolen.

Desuden viser det sig, at de græske myndigheder har truffet tilstrækkelige foranstaltninger med henblik på at opfylde kravene i direktivet om drikkevand (dvs. der blev ikke konstateret nogen yderligere overskridelser af grænseværdierne for krom).

Med hensyn til forpligtelserne som følge af direktiv 2006/11/EF⁽⁴⁵⁾ om forurening, der er forårsaget af udledning af visse farlige stoffer i Fællesskabets vandmiljø, og direktiv 80/68/EØF⁽⁴⁶⁾ om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer har de tilgængelige oplysninger ikke gjort det muligt for Kommissionen at identificere og på tilstrækkelig vis dokumentere eventuelle overtrædelser.

⁽³⁹⁾ Artikel 11 i direktiv 94/62/EF, EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10-23.

⁽⁴⁰⁾ Svar på spørgsmål H-1020/07.

⁽⁴¹⁾ Agentur i USA for giftige stoffer og sygdomsregister

⁽⁴²⁾ NTP (nationalt toksikologiprogram), indtagelse af 9 mg/kg legemsvægt/dag

⁽⁴³⁾ http://ecb.jrc.ec.europa.eu/DOCUMENTS/Existing-Chemicals/RISK_ASSESSMENT/REPORT/chromatesreport326.pdf

⁽⁴⁴⁾ Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand, EFT L 330, 5.12.1998, s. 32-54

⁽⁴⁵⁾ EUT L 64, 4.3.2006, s. 52-59

⁽⁴⁶⁾ EFT L 20, 26.1.1980, s. 43-48

Kommissionen vil fortsat vurdere de tilgængelige oplysninger og træffe alle nødvendige foranstaltninger, herunder om nødvendigt indlede en overtrædelsessag, for at sikre, at EF's miljølovgivning bliver overholdt.

*
* *

Spørgsmål nr. 73 af Konstantinos Droutsas (H-0197/09)

Om: Mejeriernes udryddelse af de små kvægproducenter i Grækenland

Mejerierne i Grækenland er i færd med at udrydde de små kvægproducenter, som svarer igen med mobiliseringer, idet mejerierne konstant presser producentpriserne på komælk med henblik på at øge deres egen profit. Mælkekartellet vil, ifølge en af de største virksomheder, fra 1. maj 2009 ophøre med at købe mælk fra 120 små producenter og vil begrænse distributionen af frisk mælk til fordel for langtidsholdbar mælk, hvilket vil medføre en øget import. Et andet mejeri har bebudet en reduktion i mælkepriserne samt udsættelse af betalingerne i en måned. Antallet af mælkeproducenter i Grækenland er faldet med 80 % over de sidste 15 år, og produktionen på blot 800 000 t dækker mindre end halvdelen af forbruget.

Hvordan stiller Kommissionen sig over for de små kvægproducenters forsvinden i et land med underskud i mælkeproduktionen, med faldende producentpriser og samtidig øgede forbrugerpriser, med voldsomme ændringer i forbrugernes vaner og reduktion af næringsstofferne i mælken som følge af det begrænsede forbrug af frisk mælk, som er forårsaget af den fælles landbrugspolitik og jagten på hensynsløs profit?

Svar

(EN) Senere reformer har ændret den fælles landbrugspolitik til en politik med lavere garanterede priser sammenkoblet med direkte indkomststøtte med henblik på at gøre det nemmere for landmænd at reagere på signaler på markedet.

De mere målrettede foranstaltninger til udvikling af landdistrikterne giver medlemsstaten mulighed for at håndtere specifikke problemer eller prioritetsområder i de respektive medlemsstater, f.eks. støtte til små landbrug. Små landmænd, som får under 5 000 EUR i direkte indkomststøtte, er ikke omfattet af nedsættelser i forbindelse med gradueringen.

I forbindelse med sundhedskontrollen blev det besluttet at gøre det muligt at redistribuere midler via den såkaldte artikel 68 og graduering.

Artikel 68 foreskriver muligheden for at anvende midler til håndtering af specifikke ulemper, der bl.a. påvirker mælkeproducenter.

Ved graduering stilles yderligere midler til rådighed til de såkaldte nye udfordringer, herunder omstrukturering af mejerisektoren.

Dette viser klart den betydning, Kommissionen tillægger mælkeproducenterne.

Selv om priserne på råmælk i Grækenland er blandt de højeste i EU-27 medgiver Kommissionen, at det er usædvanligt, at mælkepriserne af landmand falder, mens detailpriserne stiger, navnlig hvis en stor andel af den græske mælk bliver solgt via det græske detailed.

Kommissionen vil i 2009 gennemføre den køreplan, der blev foreslået i meddelelsen "Fødevarepriser i Europa", via en fælles taskforce, der involverer de relevante generaldirektorater (herunder DG AGRI). Resultaterne af dette arbejde vil blive brugt som input i en større analyse af detailsektoren i Europa, som for tiden udføres af Kommissionen. De endelige rapporter forventes for begges vedkommende at foreligge ved udgangen af 2009.

Med hensyn til den ovenfor nævnte køreplan agter Kommissionen således at foretage en revision af de vigtigste potentielle konkurrenceforvridende former for praksis i fødevareforsyningskæden, herunder en analyse af parternes respektive forhandlingsstyrke i kæden. Kommissionen planlægger også at revidere de bestemmelser, der har indvirkning på fødevareforsyningskæden, for at finde frem til, hvor man på fællesskabsplan samt nationalt og lokalt plan kan forenkle bestemmelserne. Et andet formål med Kommissionens køreplan vil være at udforme og etablere et varigt værktøj, hvormed man kan føre kontrol med, hvordan hele fødevareforsyningskæden fungerer, og tilvejebringe øget gennemsigtighed vedrørende forbrugerpriser og "pass through-mekanismer".

Medlemmet kan således være forvisset om, at konkurrenceevnen i fødevareforsyningskæden fortsat står højt på Kommissionens dagsorden.

*
* *

Spørgsmål nr. 74 af Anne E. Jensen (H-0198/09)

Om: Hensyn til nærskibsfarten i forbindelse med det energieffektive design

Den Internationale Søfartsorganisation er i øjeblikket ved at forberede et instrument, der tager sigte på nye skibes præstationer på miljøområdet. Det såkaldte energieffektive design ("Energy Efficiency Design") vil bidrage til at vurdere skibe på grundlag af konstruktionskrav i konstruktionsfasen. Formålet hermed er at nedbringe CO₂-emissionerne i søfartssektoren.

I forbindelse med dette tiltag er der imidlertid ikke blevet taget hensyn til forskellen mellem søtransport over længere afstande og nærskibsfart. Der er heller ikke blevet foretaget nogen analyse af disse aspekter, inden det energieffektive design blev foreslået.

Er Kommissionen enig i, at nærskibsfarten spiller en afgørende rolle i den fremtidige transportefterspørgsel i Europa?

Er Kommissionen enig i, at det nuværende forslag indebærer en risiko for at hæmme nærskibsfartens konkurrencedygtighed? Er Kommissionen enig i, at en sådan udvikling kan medføre, at transporten flyttes til mindre miljøvenlige transportformer?

Hvorledes agter Kommissionen at gribe yderligere forhandlinger om dette spørgsmål an? Vil Kommissionen garantere, at valgfriheden bevares i forbindelse med nærskibsfart?

Svar

(FR) Nærskibsfart frembyder ofte fordele, for så vidt angår økonomi, energi, sikkerhed og infrastrukturuomkostninger sammenlignet med transport over land mellem de samme geografiske områder. Kommissionen støtter derfor nærskibsfart gennem sine programmer og lovgivningen og ved internationale forhandlinger.

Tendensen i retning af øget trafikal overbelastning, ønsket om at mindske presset på miljøet og økonomiske begrænsninger vil yderligere øge fordelene ved denne transportmåde på mellemlang sigt. For at nærskibsfart skal kunne spille sin fulde rolle, skal dens iboende egenskaber dog også forbedres – især skal der ske en yderligere nedbringelse af konventionelle emissioner og drivhusgasemissioner.

Kommissionen vil fortsat i passende internationale sammenhænge samt på EU-plan foreslå proaktive, men velafvejede lovgivnings- og støtteforanstaltninger for nærskibsfart. Til dette formål vil den fortsat udarbejde initiativer ved at anvende bestemmelserne om god regeringsførelse og navnlig så udtømmende som muligt analysere de fordele og ulemper, de giver for aktørerne generelt.

For så vidt angår det specifikke spørgsmål om udvikling i Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) af et CO₂-indeks ved design af nye skibe (energieffektivitetsdesign, EEDI), støtter Kommissionen arbejdet i IMO, der har til formål at udvikle et indeks, som er passende for de fleste skibe. Det skal ikke desto mindre siges, at der stadig er meget, som skal gøres, og spørgsmål vedrørende anvendelse af dette indeks mangler stadig at blive behandlet i IMO. Kommissionen vil være særlig opmærksom på bestemmelserne vedrørende enhver potentiel anvendelse af indekset for skibe, der sejler i nærskibstrafik. Desuden er indekset ét ud af en række instrumenter, der vil finde anvendelse på nye skibe. Der er ved at blive udarbejdet foranstaltninger for eksisterende skibe, navnlig udviklingen af et CO₂-indeks vedrørende driften af skibe, frivillige foranstaltninger vedrørende skibets drift og udviklingen af et finansielt instrument såsom en ordning til handel med emissionsrettigheder eller en fond finansieret af en afgift på skibsbrændstoffer.

*
* *

Spørgsmål nr. 75 af Christa Klaß (H-0200/09)

Om: Anvendelse af analog ost

De europæiske forbrugere skal informeres objektivt om levnedsmidler for selv at kunne afgøre, hvilke produkter de vil købe, og hvordan de ønsker at ernære sig. Ost giver en forventning om sundhed, samt at

der er anvendt mælk. Levnedsmiddelmarkedet erobres i øjeblikket af en kunstig ost. Analog ost anvendes stadig oftere i færdigvarer, såsom i pizzaer eller lasagne. Produktet er fremstillet af palmeolie, stivelse, æggehvinder, salt og smagsforstærkere. Billedet på produktets emballage giver forbrugeren indtryk af, at der her anvendes ost. Samtidig med at afsætningen af gode mælkeprodukter stagnerer og går tilbage, udsættes produkterne for yderligere ødelæggende konkurrence fra disse erstatningsprodukter.

Er Kommissionen bekendt med dette osteerstatningsprodukt, og ved den, hvor stor produktets markedsandel er?

Kan Kommissionen angive størrelsen af de økonomiske skader henholdsvis mistede omsætninger for mælke- og ostemarkedet?

Er Kommissionen enig i opfattelsen af, at der er tale om forbrugervildledning, når reklamer for produktet anvender betegnelsen "ost" til trods for, at der ikke er anvendt ost heri, og burde der ikke indføres obligatorisk mærkning for, hvornår et produkt indeholder analog ost?

Svar

(EN) Kommissionen er bekendt med, at en række produkter med blandinger af mejeriingredienser og visse fedtstoffer eller protein fra andre kilder markedsføres som "osteanalog".

Ifølge EU's lovgivning er anvendelse af betegnelsen "ost" begrænset til produkter, som er fremstillet af mælk og af mejeriprodukter, og hvor mælkebestanddele ikke er erstattet med sædvanligvis billigere bestanddele af anden oprindelse. Hvis dette er tilfældet, må produktbetegnelsen ikke være "ost" og heller ikke "osteanalog", da denne betegnelse ville være misbrug af den beskyttede betegnelse.

EU's lovgivning er klar, idet det fastslås, at produkter, som ikke er med i oversigten over beskyttede betegnelser for mælkeprodukter, hverken på mærkaten, i handelsdokumenterne, i reklamemateriale eller i nogen form for reklame eller nogen form for præsentation må gøre brug af anprisninger eller antydninger af, at produktet er et mejeriprodukt.

Medlemsstaterne skal håndhæve anvendelsen af EU-lovgivningen og er ansvarlige for kontrolforanstaltningerne.

Kommissionen har ingen oplysninger om betydningen af sådanne produkter.

*
* *

Spørgsmål nr. 76 af Georgios Toussas (H-0202/09)

Om: Omstyrtelsen af socialsikringen i det offentlige

EF-Domstolens dom C-559/07 af 26. marts 2009 sætter pensionsalderen for kvindelige offentlige ansatte i Grækenland op med mellem 5 og 17 år under påskud af at udligne pensionsalderen for mænd og kvinder, idet den mener, at det offentlige sikrings- og pensionssystem ikke er et socialt, men et erhvervsmæssigt forsikringssystem, hvilket betyder, at der ikke er nogen garanti for aldersgrænsen, pensionernes størrelse og ydelserne i almindelighed. Dommen baner vej for en privatisering af socialsikringen i både den offentlige og den private sektor, samtidig med at den yderligere forværrer arbejdsmarkedsforholdene, nedsætter forsikringsdækningsrettighederne for mænd og kvinder samt kraftigt skærper problemerne for den almindelige arbejderfamilie.

Hvordan reagerer Kommissionen på den storm af protester, der er brudt ud blandt kvinder og arbejdstagere i almindelighed i både den offentlige og den private sektor?

Svar

(FR) I EF-Domstolens dom i sagen mellem Kommissionen og Grækenland, der blev afsagt den 26. marts 2009, blev Grækenland dømt for at have undladt at opfylde sine forpligtelser i henhold til i EF-traktatens artikel 141, hvor princippet om ligeløn mellem mænd og kvinder er fastlagt.

Ifølge EF-Domstolens retspraksis udgør alderspensioner løn, for så vidt angår EF-traktatens artikel 141, når de udbetales til arbejdstagere på baggrund af det arbejdsmæssige forhold, der forbinder dem med deres tidligere arbejdsgivere. I den pågældende sag fandt Domstolen, at pensioner betalt ifølge græsk lov opfyldte de kriterier, der er fastsat i Domstolens retspraksis og derfor kunne behandles som løn i traktatens forstand.

Kommissionen understreger, at Domstolen mente, at de omstridte bestemmelser i den pågældende alderspensionsordning i dette tilfælde ikke afhjalp de problemer, kvindelige arbejdstagere kunne være ude for i deres erhvervskarriere, men at disse bestemmelser tværtimod var diskriminerende, idet de var begrænset til at give kvindelige arbejdstagere gunstigere betingelser end mandlige arbejdstagere med hensyn til pensionsalder og den fornødne minimumsansættelsestid på pensionstidspunktet.

Endelig skal det understreges, at Domstolens dom udelukkende vedrører problemet med aldersforskellen ved pensionering for mænd og kvinder. Den påvirker på ingen måde ordningens struktur, det være sig i det offentlige eller det private, det fornødne antal indbetalingsår inden mulig pensionering eller omfanget af fordele.

*
* *

Spørgsmål nr. 77 af Daniel Bautista (H-0204/09)

Om: Kommissær Louis Michels besøg i Cuba

Kan Kommissionen gøre rede for, hvorfor kommissær Louis Michel under sine besøg i Cuba, bl.a. under sit seneste besøg i marts i år, systematisk ignorerer de cubanske dissidenter og udelukkende mødes med de cubanske myndigheder? Dette er en åbenlys overtrædelse af det mandat, der indgår i Rådets konklusioner fra juni 2008, som pålægger de EU-institutioner, der besøger Cuba, at opretholde en dialog med den demokratiske opposition i Cuba og under drøftelserne med de cubanske myndigheder at tage spørgsmålet op om overholdelse af menneskerettighederne, overgangen til et pluralistisk demokrati og kravet om en øjeblikkelig løsladelse af alle politiske fanger, herunder fangerne fra "det sorte forår" i 2003?

Svar

(FR) Det Europæiske Råd konkluderede i 2005, at det fra gang til gang skal besluttet, om der ved besøg på højt plan skal tages kontakt med dissidentgrupper. Det er også præciseret, at menneskerettighedssituationen ved disse besøg skal tages op med de cubanske myndigheder på en gennemsigtig måde. De samme principper finder anvendelse i teksten angående Rådets konklusioner af 23. juni sidste år.

Det er på den måde, Kommissionen fastholder en direkte og åben dialog med regeringen om menneskerettigheder, herunder spørgsmålet om politiske fanger. Denne tilgang blev også fulgt, da ministrene fra EU-medlemsstaterne senest aflagde besøg på højt plan.

Kommissionen finder, at normalisering af relationerne mellem EU og Cuba er den måde, der vil gøre det muligt for os at få størst indflydelse på menneskerettighedsspørgsmål.

Kommissionen fastholder regelmæssig direkte kontakt med civilsamfundet i alle lande i verden, herunder Cuba. Kommissionens rolle i dette land påskønnes meget og støttes af civilsamfundet og af oppositionsgrupperne. Kommissionens delegation i Cuba modtager løbende repræsentanter fra civilsamfundet og oppositionsgrupperne, og Kommissionens tjenestegrene i Bruxelles fører en "åben dør"-politik for enhver person eller organisation, der måtte ønske at føre en konstruktiv drøftelse om Cuba eller ethvert andet land.

*
* *